Blatensko SOBĚ

DVOUMĚSÍČNÍK

39 číslo

SVAZEK OBCÍ BLATENSKA SOB

VIII. ročník

červenec 2014

živě a nově

www.blatensko.cz www.blatensko.cz/mas

Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa...

Někdo už má našlápnuto, někdo ten krok už udělal, kdosi stále ještě váhá, rozmýšlí, zatímco někomu se plánovat natož balit kufr ani nechce. Ať už se nacházíte v jakékoli fázi, léto je k cestování prostě stvořené! A je úplně jedno, jestli se vypravíte na písečné pláže do Španělska, nakupovat do New Yorku, rybařit do Norska, projít si track na Novém Zélandu nebo si posedět u Pravčické brány v Českém Švýcarsku. Stejně pohodové je bezesporu i toulání se po lukách a lesích za chalupou. A což teprve ten veget na chatě! Nejen blatenská krajina, ale příroda v celé své kráse nabízí mnoho příjemných míst k relaxaci. Ne nadarmo tu máme Český ráj. Na jižní polokouli nechtějí být pozadu, a tak v Austrálii zase můžete navštívit Surfers Paradise – ráj surfařů. Doba prázdnin a dovolených nám poskytuje tolik vytoužený volný čas, který v dnešní době věčně nemáme. Alespoň to tedy okolo sebe často slýchám. Jednou mi někdo řekl, že nejlepší odpočinek je pro něj chvíle, kdy dosáhne ve vaně nohou na vodovodní kohoutek a že tím pádem ani nikam jezdit nemusí. Jak je libo. Wellness beru. Určitě souhlasně přikývnete i rčení „Všude dobře, doma nejlíp.“ Znám i poupravenou verzi „Všude dobře, tak co doma?!“ A tady zase přikyvuji já. Někdy je dobré zavřít dveře, nechat za zády rodnou hroudu a vydat se za hranice svého kraje, ještě lépe republiky a nejlépe za hranice všedních dní, nechat starosti a práci doma, kochat se a obohacovat se duševně. Jan Amos Komenský ve svých spisech navrhoval školskou organizaci neboli úrovně vzdělávání podle věku. Uvádí také, že po ukončení vzdělávání by měl člověk cestovat. Zdůrazňoval ale, že vzdělávání nikdy nekončí, že je neustálé. A při cestování se člověk může naučit mnoho. Samotnou kapitolou je studium v zahraničí. Dnes je již

Pokračování na str. 2

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku
Jelena Laitová

Školní besídka 1929, Cirkus, Jelena Laitová jako šašek vlevo

Paní Jelena Laitová oslavila v květnu své 92. narozeniny. Nebýt před časem úrazu, díky kterému chodí pomalu a s oporou, nikdo by drobounké paní její věk neuhodl. Dobrosrdečné oči a šibalský úsměv pomáhají překonat neznámé pocity – co ta redaktorka vlastně chce.

Přišla jsem za paní Jelenou s žádostí o rozhovor o jejím dědečkovi Antonínu Kalinovi. Jeho jméno nese náměstí u Sokolovny v Blatné. Ale povídaly jsme si spolu i o jejím dětství, škole nebo dětech. Prohlížela jsem si rodinné album, které dovezl mladší syn Míla. Všechny fotografie z rodinného alba paní Jelena s úsměvem a nadhledem komentuje.

„Ale já si na dědu vlastně nemohu pamatovat, my se ani nepotkali. On zemřel ten samý rok, co jsem se narodila.“ *Už to*

Pokračování na str. 4

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku
Luboš Srb

Luboš Srb se svými dobrými dušemi

Luboš Srb je ředitelem, ředitelem Domu dětí a mládeže Blatná. Ale jako ´ředitel´ vůbec nevypadá. Je rodilý Blateňák, po střední škole absolvoval Vyšší odbornou školu pedagogickou Svatý Jan pod Skalou, nyní při zaměstnání studuje vysokou školu. Nejen proto, aby splnil tabulkové požadavky zaměstnavatele. O své práci a o práci svých kolegů, ať už profesionálů nebo z řad dobrovolníků, hovoří s velkým nadšením. Děti, mládež i dospěláci, kteří se účastní akcí

Pokračování na str. 5

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku
Kamila Berndorffová

V září 2013 byla v Blatné k vidění výstava fotografií Můj nový život. O výstavě jsme přinesli krátkou zprávu v SOBáčku č. 34, na str. č. 18 - 19. Celé znění najdete na našich webových stránkách: www.blatensko.cz . V článku jsme přislíbili, že rozhovor s autorkou fotografií Kamilou Berndorffovou přineseme v některém čísle v roce 2014. Jak moc se hodilo, že Kamila Berndorffová připravuje pro Blateňáky a samozřejmě i pro návštěvníky Blatné letos hned dvě výstavy! A ještě společně s kolegy připravují Blatenský fotofestival. Zavolala, zda platí to, co jsme si skoro před rokem domluvili. Platí. Potěšilo mě to a doufám,

Pokračování na str. 6

Les

Kolik stromů
potřebuje les?
Jeden, dva, pět, deset?
Vidím tvůj něžný profil
a vnímám tě
celou bytostí,
když mi vánek nese
vůni tvou a písně ...

Lesním šerem
jdu a tiše sním
o svých dnešních touhách,
budoucích někdy činech
a o tobě.
Kolik pohledů
potřebuje láska?
Jeden, dva, pět, deset?

Černínský dub v Sedlické oboře, obvod kmene 671 cm, kresba Vladimír Lepš

Stanislav Trávníček
syn Bětky Jiřincové z Vrbna

Pokračování ze str. 1

běžné, že se absolventi po studiu na střední nebo vysoké škole vydají např. do Anglie, Ameriky, Austrálie, kde studují cizí jazyky nebo odborné předměty a při tom mají povoleno i pracovat. Pro studium cizích jazyků je pobyt v zahraničí ta nejlepší volba. Některé země nabízejí zájemcům o práci omezený, ale přesto skvělý druh víza Working-Holiday, tedy práci a prázdniny. Pracuješ, vyděláváš a pak si cestuješ dle libosti. Je to skvělá zkušenost a doporučila bych ji každému, kdo má jen trochu toulavé boty a ještě víc tomu, kdo neví, co chce po škole vlastně dělat a jaká práce by ho bavila. Je dobré vyzkoušet si postarat se sám o sebe bez přítomnosti rodičů a plné ledničky za zády. Zkrátka se osamostatnit a při tom poznat svět.

A i když už se do zahraničí vydáváme jen na týdenní dovolenou, zážitky z cest nám nikdo nevezme a pokud nás nezradí paměť, můžeme z nich žít dlouho, třeba i celý život. Pamatujete si ještě na svou první dovolenou u moře? Nebo jaké jste měli očekávání při prvním letu letadlem? Jaké jídlo pro vás bylo největším gurmánským zážitkem a jaké už nikdy neochutnáte? Mimo tyto celkem běžné zkušenosti bývají velice zajímavá také setkání s domorodci **či** jinými cestovateli. Poznávání jiných kultur, styl života, bydlení a další rozdíly mezi námi a cizinci nám dávají možnost srovnání různé životní úrovně - jiné podnebí, jiná politika, jiná úroveň vzdělávání, celkově jiný kraj, jiný mrav. Vidíme, že přestože se někde mají lépe než my, jinde musí vystačit s mnohem skromnějším rozpočtem. Je dobré získat přehled, rozhled a bezesporu i nadhled. Někdy se totiž jen nemůžeme rozhoupat, máme spoustu důvodů, které nám brání udělat změnu a první krok. Vzpomínám na svůj odlet na Nový Zéland a následný pobyt u protinožců. Nejhorší bylo odjet, ale pak už šlo všechno jako po másle a bylo to vlastně tak snadné a hlavně nezapomenutelné.

Šlápněte do pedálů, léto je tady a teď! Užívejte si ho plnými doušky, poznávejte, bádejte, konverzujte, ochutnávejte, relaxujte. A když horečku, tak mějte jen tu cestovní!

Přeji vám krásné a pohodové léto!

Vendula Hanzlíková
Ciao..., cestovní kancelář, s.r.o.
Regionální turistické infocentrum Blatná

Co se v SOBu peče

Léto a prázdniny snad naplňují očekávání, nabízejí dny s úžasným počasím pro koupání, opalování a lenošení, stejně jako dny pro aktivní sportování nebo dny pod mrakem či s deštěm pro relaxaci, čtení, „naspávání do zásoby“ nebo jen tak dny pro setkávání s rodinou a přáteli.

Pro naplnění volných chvil nabízejí obce SOBu spoustu akcí, na některé z nich najdete pozvánky uvnitř čísla. A co vše se událo? Čtěte, listujte. Nezapomeňte zaznamenat a nafotit, co se událo právě u Vás, napište nám. Rádi si to všichni přečtou.

Nyní k tomu, co se upeklo a upeče v SOBu. Jednání Valné hromady SOB se konalo v nových prostorách Komunitního centra aktivního života v Blatné dne 17. června 2014. SOB jako významný partner Města Blatná v této investici využil možnosti nabízených prostor. Spolupráce obcí v rámci SOBu je určitý druh komunitního života na Blatensku. Na jednání VH SOB:

- ✓ byla schválena účetní uzávěrka a současně i závěrečný účet SOB za rok 2013,
- ✓ současně byla přijata zpráva o auditu hospodaření SOBu v roce 2013,
- ✓ byl projednán a schválen komunitní plán sociálních služeb na Blatensku (více uvnitř SOBáčka),
- ✓ zástupcům obcí byly předány přístupové kódy od představitelů HZS, územního pracoviště Strakonice,
- ✓ vystoupil MUDr. Bc. Tomáš Fiala, MBA, předseda představenstva Nemocnice Strakonice, a.s., seznámil přítomné s budoucím fungováním rentgenu v Poliklinice Blatná a požádal zástupce členských obcí SOBu o příspěvek na modernizaci zařízení (digitalizaci),
- ✓ na jednání VH SOB bezprostředně navazovalo jednání k projektu Svazu měst obcí ČR „Meziobecní spolupráce“ (více uvnitř SOBáčka)
- ✓ byly předány základní informace k probíhajícímu Programu obnovy venkova Jihočeského kraje 2014 a současně byl diskutován problém, zda tuto agendu bude pro malé obce i nadále spravovat zdejší MěÚ Blatná nebo zda si žádosti o dotace budou muset malé obce vyřizovat u Krajského úřadu Jihočeského v Českých Budějovicích,
- ✓ přítomní starostové členských obcí měli možnost zúčastnit se komentované prohlídky Komunitního centra aktivního života s pí Hoštičkovou a s pí Mlsovou, společně si prohlédli prostory komunitního centra.

Z další činnosti SOBu:

- ○ Vzdělávání starostů s názvem „Právo obecních samospráv v praxi“ je plánováno na začátek prosince 2014.
- ○ Další vzdělávací akce připravujeme:
  - ⇨ sobota 9. srpna v Kadově „Žijeme zdravě“;
  - ⇨ v průběhu listopadu 2014 „Účetnictví malých obcí“ v sále SOŠ Blatná;
  - ⇨ pozvánky budou rozesílány e-mailem, současně budou zveřejňovány na webových stránkách SOBu, v SOBáčku atd.
- ○ V rámci environmentální výchovy a vzdělávání připravujeme pro účastníky výtvarné a fotografické soutěže exkurzi na Šumavu – Stezka korunami stromů.
- ○ Kalendář na r. 2015 již „ve výrobě“ v průběhu srpna bude v prodeji.
- ○ Studenti VU3V absolvovali svůj „školní“ výlet (více uvnitř SOBáčka).
- ○ O činnostech SOBu v oblasti vzdělávání informoval časopis IRIS – tj. zpravodaj Zoologické a botanické zahrady Plzeň, je distribuován prakticky po celém Plzeňském kraji a do škol v části Jihočeského kraje.
- ○ Představitelé SOBu se zúčastnili 27. května dne otevřených dveří komunitního centra aktivního života. SOB a MASka se z malé části podílely 1. července na slavnostním zahájení provozu (více uvnitř SOBáčka).
- ○ Realizace společného projektu SOBu z dotace POV Jč kraje 2014 probíhá podobně jako u všech obcí (výběrová řízení na veřejné zakázky, vlastní realizace – do konce roku 2014, následné vyúčtování).

Proběhly vzdělávací akce:

- ve Lnářích 13. 5. k péči o dřeviny rostoucí mimo les;
- 20. května v sále SOŠ Blatná k novému občanskému zákoníku a veřejným zakázkám malého rozsahu;
- 27. července v Hajanech pokračoval kurz pletení z pedigu.

Pohodové dny, krásné léto a příjemný stín stromů. Za dva měsíce na čtenou.

Radka Vokrojová

Zimní semestr v akademickém roce 2014 až 2015 začíná ve středu 1. října, studentky si vybraly téma „Dějiny oděvní kultury – 2. část“. Budeme se scházet v nových prostorách Komunitního centra aktivního života v Blatné. Více informací o studiu VU3V obecně najdete na www.e-senior.cz nebo zavolejte na mobil 728 881 358.

Studenti VU3V a jejich blízcí se vydali na školní exkurzi. Na programu byl zážitkový program v Botanické a zoologické zahradě Plzeň (podobný program, jako jsou výukové programy v nabídce ZOO Plzeň pro žáky základní a středních škol, uzpůsobený studentů univerzity třetího věku). Prohlídka byla komentovaná, celé dopoledne se nám věnovala paní Vidršperková. Program byl tak bohatý, že jsme stihli projít „jen“ část zoologické a botanické zahrady. Po obědě jsme se přesunuli k zámku Kozel. Slečna průvodkyně si s námi jistě užila, protože jsme všetečné otázky. Vše zvládla s úsměvem, po nezbytném odpočinku u kávy se zákuskem jsme ještě prošli zámeckou zahradu, obdivovali právě rozkvetlé rododendrony a romantické výhledy do krajiny.

Radka Vokrojová
Konzultační středisko VU3V Blatná

Knihy v regionu

Rybníky na Blatensku

V pátek večer se konal v zaplněném velkém sále lnářského zámku koncert kytarového virtuosa Štěpána Raka. Na závěr Mistr pokřtil knihu Jiřího Sekery a Jana Kurze Rybníky na Blatensku a spolu s autory ji zájemcům podepsal.

V knize jsou popsány a zobrazeny vodní nádrže severního Lnářska, včetně pěti podrobných map. Obsahuje 239 fotografií (i leteckých) 109 existujících a 18 zrušených rybníků na pěti potocích a jejich přítocích v krásné podbrdské krajině v proměnách ročních dob. Pozornost je věnována všem změnám, které se realizovaly na několika velkých rybnících po povodni v roce 2002. Nechybí ani zajímavé snímky z výlovů rybníků, údaje o výši násady ryb a výlovcích, ani obrázky chráněných či ohrožených druhů rostlin a živočichů, vyskytujících se v jejich okolí.

Jiří Sekera

Knihu je možno zakoupit za 349,- Kč a prodává ji:

- Infocentrum Blatná, tř. J. P. Koubka 4, Blatná
- Lidové řemeslo (pí Fučíková), Blatná
- knihovna Tvrz Lnáře
- Zámek Lnáře
- hospoda Na Statku Pole

Výpovědi pamětníků druhé světové války

9. června v 16:00 hodin proběhl v kapitulní síni strakonického hradu slavnostní křest publikace, která zachycuje vzpomínky pamětníků z období druhé světové války.

Publikace byla vydána za finanční podpory Jihočeského kraje a Česko-německého fondu budoucnosti. Kniha je obohacena o obrazový materiál, osobní dokumenty a fotografie pamětníků. Nechybí ani seznam všech výpovědí s uvedením jejich zdroje a autorizace. Nová publikace bude od června k prodeji v Zámecké galerii a na pokladně muzea za 299,- Kč.

Kalendář SOBu 2015

Již tradiční stolní kalendář SOBu na následující rok byl předán do tisku. Polovina nákladu je určena pro obce, bude jim předána pro jejich potřeby. V průběhu srpna si kalendář SOBu 2015 budete moci zakoupit v kanceláři SOBu Na Tržišti 727, Blatná, nebo v Infocentru, J. P. Koubka 4, Blatná. Najdete v něm základní informace o pravidelných společenských, kulturních, sportovních a dalších akcích na Blatensku, stejně jako termíny poutí, posvícení apod.

Fotografie poskytují lidé z Blatenska a zachycují život na Blatensku.

Doporučená cena 70,- Kč.

Zprávy z MAS SOB, o.p.s.

Projekt „Operační program technické pomoci“ v rámci Ministerstva pro místní rozvoj

MAS SOB, o.p.s. se v letošním roce zapojila do projektu „Operační program technická pomoc“ (= OPTP). OPTP je určen k podpoře jednotného přístupu na národní úrovni pro zajištění aktivit efektivního řízení, kontroly, sledování a vyhodnocování realizace Národního strategického referenčního rámce (NSRR), který zastřešuje aktivity politiky hospodářské a sociální soudržnosti v ČR v letech 2007-2013.

V současné době pracují všechny pracovní skupiny dle plánovaného harmonogramu, zjišťují data z území ve všech oblastech, které budou budoucí strategií dotčeny (zemědělství, školství, nezisková sféra, životní prostředí, infrastruktura a život v obcích, podnikání a inovace, atd.) Souběžně je zpracováván dokument pracovníky kanceláře MAS SOB, o.p.s.

V rámci projektu bude také vytvořena administrativní mapa MAS SOB, o.p.s., která bude k dispozici během několika týdnů.

Z další činnosti MASky

Ve dnech 28. 8. – 2. 9. 2014 se naše MAS zúčastní jako každoročně veletrhu Země Živitelka, který proběhne v Českých Budějovicích, letos se budou všechny jihočeské MAS prezentovat společně v pavilonu „Z“, kde bude připraven bohatý program pro děti a jejich rodiče, ale i běžný návštěvník zde bude mít možnost získat spoustu informací o činnosti místních akčních skupin v jihočeském kraji. Budeme se těšit na vaši návštěvu J

V rámci podpořených projektů přes MAS SOB, o.p.s. probíhá v současné době monitoring ukončených projektů, příprava na evaluaci uplynulého období, zpracovává se brožura o podpořených projektech, dokončuje se jednoduchá turistická mapa území naší MAS, která bude k dispozici během léta v kanceláři MAS SOB a v informačních centru u slečny Hanzlíkové.

Více informací o naší společnosti i realizovaných projektech můžete získat v kanceláři MAS SOB, o.p.s., Na Tržišti 727, Blatná, nebo na tel.:602 400 140 nebo na e-mailu: mas@blatensko.cz

PROGRAM ROZVOJE VENKOVA

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Lidé na Blatensku
Jelena Laitová

Pokračování ze str. 1

spojení - my se ani nepotkali - dává tušit, že naše povídání nebude postrádat lehkou nadsázku, humor. Při našem setkání je u paní Jeleny na návštěvě její nejstarší syn Jindřich, který žije v zahraničí. Povídáme si, k některým otázkám se vracím, protože po úvodním ostychu se paní Jelena rozpovídá, má toho tolik co vyprávět, že si nestihnu vždy vše zapsat.

Ale jistě se o dědovi Kalinovi v rodině vyprávělo, vzpomenete si na něco?
„To víte, že si na něco vzpomenu. Doma se o něm mluvilo hodně. Narodil se ve Středních Čechách, tady pracoval. Z války, té první světové, se vrátil nemocný. Byl to prý báječný člověk. Lidem nezištně pomáhal. V Blatné na něj všichni vzpomínali v dobrém. Byl aktivní v Sokole. I proto u blatenské Sokolovny je dnes Kalinovo náměstí."

Antonín Kalina, vlevo sedí Liduška, vpravo Jarmila (maminka Jeleny Laitové) a Toník. Chybí nejmladší Helena, které říkali Jelena

Vy jste se narodila v Blatné?
„Jo, narodila jsem se tu a chodila tu do školy. Pak čtyři roky na obchodní akademii do Písku. Trápili mě s matikou. I to účetnictví jsem se naučila. Pak jsem se zamilovala, narodily se mi tři děti. Se zaměstnáním byl konec. Práce kolem početné rodiny byla časově náročná.
Blatnou jsem vždy milovala. S rodinou jsem se sice odstěhovala nejprve do Písku a pak do Prahy. Ale pořád jsem sem jezdila.
Když kluci trochu vyrostli, pracovala jsem na stadionu mládeže v Praze Dejvicích. S kolegyněmi, které tam pracovaly déle, jsme musely umět všechno. Zařizovaly jsme různé věci kolem sportoviště a sportovních soutěží pro deset pražských obvodů. Pro každého jsme musely připravit přesné instrukce. Pak jsem pracovala v účtárně školské správy hlavního města.
Po válce jsem vstoupila do strany, uvěřila jsem, že to myslí dobře, že je to správné. Bylo nás více, spousty mladých lidí uvěřilo. Ale ´vyléčili´ mě z nadšení, hodně lidí procitlo. *(Obrátí se na syna, mávne rukou.)* Já to musím říct. Víte, jednadvacátý srpen 1968 pro mě byl nejhorším dnem mého života. Přepadli nás, naši zem, přijeli vojáci, plná auta zbraní, munice. Chtěli to použít a použili to proti naší zemi, aby zastavili pražské jaro. Všude rány, výbuchy, hrozila válka. Někteří lidé byli zraněni, někteří dokonce smrtelně jako můj nejmladší syn Ivan." *V očích se objeví slzy smutku. Není nic těžšího pro matku, než ztratit dítě. Nejde předat smutek, žal, bolest, kterou paní Jelena prožila.*

Syn Jindra: „Já jsem musel s rodinou odejít do zahraničí. Byla to hrozná doba. Žiju v Americe, ale mamka za námi poprvé mohla přiletět, až když byla v důchodu. Ještě musela podstoupit takové to ponižující kolečko se žádostí, aby mohla navštívit rodinu. Ale tehdy to tak bylo. S mamkou tu zůstal naštěstí můj mladší bratr. Nebyla tu sama."

„Kdyby mi sloužily nohy a o trochu lépe oči, šlo by to. Na televizi se nedívám, to mě bolí oči. Dříve jsem hodně četla a ráda jsem se učila básničky."
Paní Jelena mi zarecituje část básně ze střední školy Vězeň na Bezdězi od Svatopluka Čecha. Pro úplnost: Na Bezdězi byl uvězněn pozdější král Václav II. i se svou matkou Kunhutou. Oba sem byli přivezeni v lednu 1279 v době vpádu Braniborů do Čech. … …

Jelena Laitová na civilním snímku, průkazková fotografie z 50. let

Smekám před paní Jelenou pomyslný klobouk. Musím se přiznat, naučit se básničku, mne nikdy moc nebavilo a tudíž nešlo. A posloucháte třeba rádio? Zpíváte si?
„Teď už rádio moc neposlouchám. Zpívala jsem hodně a ráda. Myslím, že jsem zpívala i dobře." *Paní Jelena začne zpívat francouzský šanson. Pozor, ve francouzštině. Sedím tiše, opět mi nezbývá než vyseknout poklonu. Vy jste se učila francouzštinu?*
„Maturovala jsem z ní. Ale uměla jsem i anglické písničky." *Začne notovat známou písničku, občas si vzpomenu na slova a potichu paní Jelenu doprovázím. Na rozdíl od ní nemám příliš dobrý hudební sluch. Syn se usmívá, pokyvuje hlavu a možná vzpomíná na dětství.*

Ludmila Kalinová, babička Jeleny Laitové

Prozradíte, co se Vám stalo za úraz?
„Už jsem stará, mám křehké kosti. Zakopla jsem, uhodila se o dveře a upadla. To nebylo jen takové ťuknutí, byla to pěkná rána. Pak jsem ještě došla do postele. Pořád jsem ještě netušila, že bych měla něco zlomené. Ale druhý den ráno už jsem nemohla vstát. Musela jsem k lékaři, na rentgen, kde zjistili, že jsem si zlomila stehenní kost. Musela jsem na operaci. Ale už po čtrnácti dnech jsem začala chodit. Ano, bylo to celkem brzy. Věděla jsem, že když hned nezačnu chodit, nemusím chodit už vůbec. A to mi bylo vlastně skoro devadesát."

Jistě hrálo velkou roli, že máte pevnou vůli a že jste cvičila. Po úraze prý rána bolí podle změny počasí, prý je pak člověk jako rosnička. Velký úsměv a paní Jelena zakuňká jako ta rosnička. Vážnost rozhovoru byla ta tam.
„Samozřejmě, cvičit jsem chodila. A kam jinam než do Sokola. Taky jsem byla na všesokolských sletech. Poprvé jako tříletá, pak také jako žákyně. Kdybyste měla fotku, tak hledejte blonďatou hlavu. Tenkrát jsme byly jen tři blondýnky. Měly jsme takovou sukýnku. *(Rukou naznačí volánky na krátké sportovní sukničce, vrací se jí úsměv.)* Ale fotky máš Ty. *(Obrací se opět na syna a ten pokývá souhlasně hlavou.)* Cvičili jsme v Blatné u starých kurtů. Před nimi byl plot. Když jsme šli cvičit, z ampliónu se ozvalo hlášení – dejte pozor, husy to tam znečistily, vezměte si hrabičky a ukliďte si plac. To abychom to pak nenanosili do Sokolovny." *Je vidět, že i po čase se dobře baví.*

Bylo mi ctí se s Vámi setkat. Děkuji za rozhovor.
Radka Vokrojová

Antonín Kalina *se narodil 15. června 1870 v Německém Brodě (dnes Havlíčkův Brod) v rodině purkmistra. Po absolvování místního gymnázia studoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Jako student byl členem studentských spolků „Havlíček" a „Sázavan", podílel se na aktivitách na podporu české menšiny. Po státnicích se stal roku 1894 tajemníkem Okresního výboru v Blatné. Zde se zapojil do veřejného života, uznání a respekt obyvatel si získal především svými pokrokovými postoji. Roku 1897 byl zvolen starostou sokolské jednoty v Blatné, zasedal v celozemském výboru České obce sokolské.*

Od roku 1901 byl poslancem zemského sněmu a vystupoval tam proti výsadám šlechty i proti rakouské monarchii. Od roku 1907 (zvolen i v roce 1911) byl poslancem Říšské rady za stranu státoprávně pokrokovou za okrsek Čechy 030 (městská skupina Písek, Strakonice, Vodňany, Putim, Horažďovice, Milevsko, Bavorov, Netolice, Týn nad Vltavou a Hluboká). Byl členem poslaneckého klubu Jednota nezávislých pokrokových poslanců Čech a Moravy, byl poslancem tohoto klubu, zatímco T. G. Masaryk byl předsedou klubu, oba muži se politicky sblížili. Za války zastával nekompromisní protirakouské stanovisko a zapojil se do odbojové činnosti.

Jako člen Národního výboru se zúčastnil v říjnu 1918 ženevských porad mezi představiteli domácího a zahraničního odboje. Po převratu 1918 se stal poslancem revolučního Národního shromáždění a předsedou poslaneckého klubu Československé státoprávní demokracie. 20. května 1919 byl jmenován prvním českým vyslancem v Jugoslávii.

Antonín Kalina zemřel v Praze 17. prosince 1922.

Info z různých webových stránek

Paní Jelena Laitová se za svobodna jmenovala Janovská. O jejím otci, Mílovi Janovském píše Dimitrij Slonim ve své knize „Jak jsem přišel do Blatné, Vzpomínky Františka Chlupsy" na str. 122. Její strýc Josef Janovský býval v Blatné starostou. Antonínu Kalinovi je věnována kapitola na str. 163 - 166.

František Chlupsa vzpomíná na Antonína Kalinu v uvedené knize na str. 42:

„… došel jsem k hostinci U bílého lva a tam, za oknem, mě zaujala velká cedule:

SOKOL ZVE NA PŘEDNÁŠKU BRATRA ANTONÍNA KALINY
OBEC, OKRES, STÁT

To bylo konečně něco, co mě potěšilo … …
Kalinova přednáška byla skutečně poutavá obsahem i přednesem. Kalina sám mě zaujal. Ačkoli byl střední, či spíše menší postavy, byl to pěkný, hezky upravený muž a co na něm nejvíce přitahovalo pozornost, byly jeho živé a upřímné oči. Nadšení pro českou věc, programový radikalismus, plynulost řeči a obsažnost slov a myšlenek, výřečnost a jasnost hlasu, to vše na mě mocně zapůsobilo.
Když Kalina skončil, přistoupil ke mně, uviděl, že mám v klopě sokolský odznak, usmál se a řekl: Na zdar, bratře, tebe jsem tu ještě nikdy neviděl!
Já jsem v Blatné teprve několik hodin, přijel jsem ze Žatce, tam jsem byl v Sokole, který jsme právě v tomto roce založili.
Tehdy jsme si s Kalinou poprvé podali ruce a od té chvíle jsme zůstali dobrými a věrným přáteli."

SLONIM, Dimitrij: Jak jsem přišel do Blatné, Vzpomínky Františka Chlupsy (1877 – 1961). Blatná: Městské muzeum Blatná. 2006.

Lidé na Blatensku
Luboš Srb

Pokračování ze str. 1

pořádaných DDM, mají štěstí.

Dům dětí a mládeže – to je školství, že. Jak jste se k tomu dostal, kam jste chodil do školy?

„Ano. Dům dětí a mládeže poskytuje prostory k volnočasovým a zájmovým aktivitám. Už jako dítě, když jsem navštěvoval ZŠ J. A. Komenského v Blatné jsem ve škole měl nejraději přestávky a prázdniny, které jsem trávil na táborech. Tento postoj se nezměnil ani na SZeŠ v Blatné. Ale nejlépe cítil ve svých volnočasových aktivitách. V této době mě hodně zajímala spirituální stránka života, proto jsem se rozhodl pro studium na Vyšší odborné škole pedagogické Svatý Jan pod Skalou, která byla zřizována církví. Tato škola mě formovala nejen profesně, ale i osobnostně. Setkávali se zde lidé různých vyznání. Vznikaly zajímavé dialogy, také zde vyučovali lidé z praxe. V neposlední řadě jsme si zde vytvořili prima partu."

Takže když jste byli dobrá parta, scházíte se asi častěji než jednou za tři pět let, co bývají abiturientské srazy, že?

„Samozřejmě, scházíme se, jezdíme na společné dovolené i s rodinami. Objevujeme společně krásy naší vlasti, většinou jsme ubytovaní na faře nebo v klášteře, tyto prostory nám poskytují hodně místa za přijatelné ceny a zároveň příjemnou atmosféru. Chodíme na pěší túry, povídáme si, zpíváme, hrajeme různé hry a užíváme si, že jsme spolu."

Setkávali jsme se na jednání v rámci komunitního plánování sociálních služeb, zmínil jste se o zážitkových kurzech. Tedy zážitkáčích? Co to je?

„Na své životní cestě jsem se nejvíce naučil, když jsem si něco prožil. Dnes učení vnímám jako dobře prožitý zážitek, který mě buď osloví a posune dál nebo ne. Proto mě zaujal obor tzv. zážitkové pedagogiky a začal jsem pořádat zážitkové kurzy.

Pro zážitkový kurz a samozřejmě i pro přípravu a vlastní zorganizování tábora je nesmírně důležitá parta dobrovolníků. Bez nich by to vůbec nešlo. Zážitkový kurz, který my děláme, je pro lidi starší osmnácti let. Účastníci si mají vyzkoušet své psychické a vlastně i fyzické hranice. Co zvládnou, co vydrží. Taky se vrací do dětských let, hrají si staré dětské hry, zažívají znovu to dětství. Samozřejmě je to i o setkávání se s jinými lidmi, stejně naladěnými na dobrodružství. Kurzy jsou dvou až tří denní nebo celotýdenní. Musíme je vždy přizpůsobit skupině účastníků, kteří se přihlásí, kapacitě ubytování atd. Účastníků bývá okolo 25, plus 8 až 10 lidí, kteří tvoří organizační tým. Využíváme táborovou základnu v Kadově, osada pod kostelem. Tam děláme i tábor pro děti. Prostředí je nám známé, víme, co si můžeme dovolit, co kde připravit. Náš zážitkáč bývá na podzim nebo na jaře. Na jednom kurzu účastníci museli jet na voru, takže se v listopadu i vykoupali. Naštěstí to nikdo neodstonal. Také využíváme prostředky, místa v Blatné i z okolí např. šatlavy z muzea. Jo, zavřeli jsme účastníky do basy na dvě hodiny. Po propuštění dostali slepou mapu a museli dojít z Blatné na místo určení, do cíle tzn. do Kadova. Pro ně byl ale cíl neznámý, museli cestou projít kontrolní stanoviště, takový improvizovaný malý orientační běh, spíš pochod v noci. Nejlepší čas? To nebylo na čas, ale kdo dorazí. *(Na tváři se Luboši Srbovi objeví úsměv, jistě si vybavil příhody, které si parta na zážitkáči bude vyprávět pravidelně při svých setkáních. Ale prozrazovat je prý nechce.)* Jo, dorazili všichni. Tyto akce baví nás organizátory i účastníky, proto se je snažíme každoročně uskutečňovat. Je to pro všechny výzva, posunout své hranice někam dál. Co se nového povede připravit, zda to účastníci zvládnou. Oni se obměňují, ale jen z části, protože už si vytvořili svou partu a ta je jádrem. Počet účastníků je omezen na 24 lidí. Musí jim být 18 let. Na letošním kurzu nejmladšímu účastníkovi bylo 24 a nejstaršímu asi 42 let."

Povídáme si o zážitkových kurzech, plánech a možném programu, ale to nelze prozrazovat dopředu. Ztratilo by se kouzlo překvapení.

„Po škole jsem dělal 10 let na internátu SOŠky Blatná vychovatele. Pak jsem se rozhodl pro změnu, v Blatné právě končila paní Šestáková na DDM a byl vypsán konkurz. Byla to pro mě výzva a svým způsobem ta výzva pokračuje do dneška. Mám spoustu vizí, které se musí nebo by se měly uskutečnit. Naštěstí nejsem na to sám, mám partu lidí, kolem sebe, ať už interní zaměstnanci, dobrovolníci."

„Jsme nejmenší ´barák´ *(barák je označení pro dům dětí a mládeže)* v Jihočeském kraji a navíc jeden jediný, který není v okresním městě. Spolupracujeme s ostatními baráky, tedy DDM a snažíme se dávat dohromady nejen interní zaměstnance, ale i externisty ze všech DDM, aby se setkávali. Abychom si předávali zkušenosti, inspirovali se, společně vyřešili problémy a naučili jsme se jim předcházet. Jednotlivé baráky nejsou pro sebe konkurencí. Snažíme se vytvořit síť zájmového vzdělávání v Jihočeském kraji nejen pro děti, ale i pro širokou veřejnost. Dokážeme si všichni vzájemně poradit. Když pak jedeme na republikové setkání, z ostatních krajů se pochvalně vyjadřují k naší fungující spolupráci. Jsme rádi, že to tak je."

Máte čas ještě na koníčky?

„Jsem sportovec teoretik a jedlík praktik. Někdy se to pokouším skloubit, bývá to komické, ale není to nemožné. Svůj volný čas nejraději trávím se svou rodinou, chodíme do přírody, jezdíme na kole. Z kolektivních sportů mě oslovil florball, který sám hraji na amatérské úrovni a vedu kroužek florballu pro školní děti. Také si rád přečtu knížku, nejvíc mě baví tématika 2. světové války."

Vaříte rád?

„Ne, jen konzumuji. I když vidím recept, slyším rady, nikdy si to nepíšu, chci hned výrobek, Tu konzumaci!"

Děkuji za rozhovor
Radka Vokrojová

Co vše se v DDM Blatná událo v uplynulém školním roce a co je připraveno na další rok? Odpovědi najdete na následujících řádcích.

Činnost domu dětí a mládeže je široký záběr, souhrn aktivit pravidelné, příležitostné a spontánní činnosti, organizováním pobytových akcí, individuální prací, poskytování odborné a metodické pomoci, informatikou a prací s informacemi a případně i dalšími činnostmi.

Vítězové: Ondřej Vít, Anna Zušťáková, Žaneta Vlášková a Eva Zibarová

Vzhledem k velikosti, k podmínkám ve městě, kapacitě budovy a personálnímu zabezpečení DDM, byl hlavní směr rozvoje činnosti převážně směřován k rozvoji pravidelné činnosti v zájmových útvarech a to tak, aby nabídka oblastí zájmů byla co nejpestřejší a dokázala tak oslovit co nejširší okruh dětí, mládeže a dospělých.

Ve školním roce 2013/2014 pracovalo v padesáti zájmových kroužcích 496 účastníků, z toho: 371 dětí do 18-ti let. Dětem, mládeži a dospělým se věnují 3 stálí pracovníci DDM, každoročně kolem 30-ti externích pracovníků – vedoucích zájmových kroužků.

Jihočeský kraj

Kromě pravidelné běžné činnosti, která probíhá během roku, uspořádala řada kroužků přehlídky své činnosti i pro veřejnost nebo se děti zapojily do různých soutěží a uspořádaly jednodenní výlety nebo víkendová soustředění.

Florbal

Výstavy uspořádaly tyto kroužky: kroužek paličkování, keramické kroužky, výtvarné kroužky a fotoklub BlaFo a Patchwork. Výtvarný kroužek pí. Voborníkové se zúčastnil regionální

soutěže Příroda Blatenska. Kolektivní práce všech dětí byla ohodnocena 1. místem a Lucie Kubová získala 3. Místo.

Taneční kroužky a Beruška uspořádaly tradiční maškarní bál. Taneční kroužky předvedly své vystoupení na školních akademiích, na adventních trhách v Sedlici a budou také vystupovat na pouťových oslavách v srpnu v Blatné.

Mnozí členové kroužků dosáhli také pěkných výsledků na soutěžích a přehlídkách. Například radiokroužek získal pěkná umístění na krajské soutěži v Českých Budějovicích 1. místo Svatopluk Houdek, 2. místo Otakar Houdek a 3. místo Vojta Pekárek. Kroužek stolního tenisu, florbalu a juda - rovněž dosáhly velmi pěkných výsledků v okresních i krajských přeborech. Kroužek Juda již tradičně pořádá turnaj „Velká cena města Blatná“, kterého se účastní kolem 100 závodníků z celé ČR. Největším úspěchem za posledních 10 let je vítězství Jana Podlešáka-1.místo do 55 kg – na „Českém poháru“ v Chomutově.

Velmi pěknou a bohatou činnost měly oba hasičské kroužky. Mimo přípravu a účast v hasičských soutěžích uspořádaly také výlety do bazénu v Příbrami a v Horažďovicích a víkendová soustředění ve Střelských Hošticích a v Kadově.

Rybářské kroužky sbíraly úspěchy na rybářských závodech pro děti, které pořádala MO ČRS Blatná a MO ČRS Rožmitál. Na dubnových závodech v Rožmitále se umístil na 3. místě Václav Polanský. Tradiční je již organizace závodů „O blatenského kapra“, které se konají u příležitosti Rybářských slavností v Blatné.

V letošním roce zahájil svoji činnost také kroužek Šipky - který je součástí ŠK Šneci Bělčice.

Tréninky jsou v DDM každé úterý a čtvrtek. Turnaje se konají v Bělčicích nebo ve Vrbně.

V Bělčicích se také letos v březnu konalo mistrovství ČR v šipkách. Kroužek má pro svoji činnost velmi dobré podmínky a přivítá další nové zájemce z řad dětí i dospělých.

Za celoroční obětavou práci a dosažení velmi pěkných výsledků v soutěžích, patří poděkování všem vedoucím kroužků a všem rodičům a dobrovolným pracovníkům, kteří se na činnosti kroužků a celého Domu dětí a mládeže v Blatné, podílejí. Poděkování patří také většině vedoucím kroužků, kteří v letošním roce absolvovali studium pedagogického minima.

Za DDM Blatná: Marcela Šebková

Seznam kroužků a kurzů DDM Blatná, školní rok 2014/ 2015

Pondělí:
Paličkování
Beruška - Rodiče a děti
Výtvarná dílna
Florbal
Judo
Atletika
Fitnes

Úterý:
Zdravotní cvičení
Výtvarné tvoření
Patchwork
Sportovky pro kluky a holky
Beruška II.
Powerjoga
Šipky

Středa:
Rybářský
Kytara, Klávesy
Počítače
Keramický
Modelářský
Keramický
Hasičský
Florbal
Florbal
Balanční cvičení
Astronomický

Čtvrtek:
Taneční Sedlice I.
Taneční Sedlice II.
Rybářský
Turisticko - přírodovědný
Kuželky
Aerobic
Fotografický kroužek
Fotoklub BlaFo
Florbal
Atletika
Judo
Angličtina
Jóga
Atletika
Šipky

Pátek:
Výtvarný
Radiotechnický
Rybářský
Taneční školička
Stolní tenis
Orientální tance
Atletika

Sobota:
Cykloturistický klub - mládež, děti, dospělí
Hasičský - Hajany

http://ddmblatna.cz
Přihlášky v DDM Blatná, Tel. č. 383 422 134, 723 235 058
První schůzky kroužků se konají v týdnu od 22.9.2014

Lidé na Blatensku
Kamila Berndorffová

Pokračování ze str. 1

že následující řádky potěší i Vás.

První připravovanou akcí je autorská výstava poněkud svérázných velkoformátových fotografií s názvem ´Čísi svět´, zahájena bude v pátek 15. srpna před blatenskou poutí a to na neobvyklém místě, v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Blatné. Celý srpen se můžete zastavit v nedaleké Kaplance a při skleničce vína si přečíst texty doplněné fotografiemi na téma ´Obřady a rituály Indie´. Současně připravuje fotografka výstavu do Metropolu v Českých Budějovicích s názvem ´Moje Indie´, otevřenou od 6. srpna do 21. září 2014. Celorepublikově významnou akcí je Blatenský fotofestival, který se koná ve dnech 20. a 21. září 2014. Plakáty najdete uvnitř SOBáčka. O fotofestivalu si více přečtete na http://fotofestival.cz/ .

Setkání bylo domluveno na středeční dopoledne těsně před uzávěrkou. Vstoupila jsem do domu, nad hlavou se mi vznášel drak. Starý dům na třídě J. P. Koubka v Blatné hned sliboval silný zážitek. Vystoupala jsem po starých dřevěných schodech, které příjemně vrzaly. Srdečný pozdrav, přátelský stisk ruky a pozvání do soukromí. Atmosféra příjemného posezení bezprostředně vybízí k povídání si.

Kolikátý ročník Blatenského fotofestivalu připravujete?

„Jedná se již o devátý ročník. Ale zprvu jsme neuvažovali o každoroční výstavě. Úspěch prvního ročníku nás mile překvapil a inspiroval k tomu, abychom pokračovali. Také nás to zavazuje. Snažíme se přinést vždycky něco nového. Nechceme se opakovat. Prakticky na každém fotofestivalu vystavují a přednášejí špičky české výtvarné fotografie a vedle nich nadějní studenti fotografie i méně známí amatérští fotografové. Letošní ročník má podtitul ´V pohybu´. Zase chceme předvést to nejlepší. Jsem dost náročná jako divák i pořadatel.“

Je o Vás všeobecně známo, že fotografujete zejména Indii. Ale fotíte třeba na Blatensku vesnice nebo krajinu?

„Fotografie vesnic v mé volné tvorbě nenajdete. Ale kdybych třeba dostala nějakou zajímavou zakázku, určitě bych se s tím vypořádala. Nebaví mě ´jen´ kopírování reality, musím do svých prací dostat i výtvarnou složku. I dokumentární fotografie může být pojata z různých úhlů. Jsem dost sebekritická. Když něco neumím, je lepší se do toho nemotat.“

Jste tzv. na volné noze. Je těžké být fotografkou na volné noze?

„Určitě je to těžké, ale vybrala jsem si to. Navíc mám v Blatné své zázemí. Když jsem tady v Čechách, fotografuji na zakázku svatby, ateliér, reklamu nebo i ve školách na konci školního roku.“

V Indii býváte vlastně půl roku, jak ten půl rok vypadá?

„Moje cesta začíná většinou v listopadu u dcery Valentýny v Dubaji. Pak si v prosinci vyberu místo, kde chci prožít Vánoce, a dcera za mnou přijede. V lednu jedu na jih do Tamil Nadu, to je stát v jižní Indii. Začátkem února se pomalu přesouvám na sever Indie. Na přelomu března a dubna Indii zpravidla opouštím, protože nastávají velká vedra, a cestou se zastavím například v Ománu … Jednou jsem jela v dubnu do Brazílie za dcerou Juditou… v květnu ale už chci být v Blatné. Začíná tu být krásně… V Indii provádím české turisty a také dělám workshopy jako lektorka fotografie. Jedná se o jakousi výuku fotografie v atraktivních podmínkách Indie.“

Jak takový workshop vypadá? Co vše pro účastníky zařizujete?

„Zajišťuji workshopy pro cca šest účastníků pro výuku fotografie nebo program putování po Indii pro maximálně deset lidí. Mám připravené tři trasy, jednu jižní a dvě severní. Putujeme tři týdny či čtrnáct dní, využíváme hromadné dopravy, cestujeme způsobem, který je v Indii naprosto běžný. Cílem je poznávat tak místní kulturu. Pokud se jedná o workshop, stáhneme večer fotky do počítače a já na chybách vysvětluji správné postupy… V jednom místě se zdržíme asi dva tři dny. Vše se prolíná, přizpůsobuji program okolnostem. Výhodou je moje znalost prostředí a kultury. Není problém navštívit školu, různé domácnosti, svatbu atd. Program není tak fyzicky namáhavý, ale pro labilní jedince Indie není.“

Plánujete navštívit Nepál?

„Nic neplánuji moc dopředu, to přijde. Tak, jako mě oslovila Indie. To znamení přijde.“ A usměje se. „Byla jsem v Kambodži, v Ománu nebo třeba v Izraeli a Sýrii. Tam se mi moc líbilo a je mi líto, že v současné

době do Sýrie nemůžu. Projekt Ženy ve své domácnosti, kterému jsem se v Sýrii věnovala, není dokončený, ale to je život, nemohu s tím v tuto chvíli nic dělat. Nejsem válečný reportér, nemám za sebou žádnou agenturu, která by mě chránila.
Je to tak, jak mě ta která země osloví. Mám k ní pak srdeční vztah a chci tam znovu nebo taky nikdy více. Tu náklonnost jsem pocítila třeba v Ománu, ale už jsem to necítila například v Riu de Janeiro nebo v Kambodži. Je to pocitová záležitost, to nejde rozumově vysvětit. Zajímal by mě Pákistán, Afghánistán nebo Jemen. To jsou ale destinace, právě v současné době docela nebezpečné. Určitě bych chtěla poznat také Irán a Bangladéš."

Když jste v cizině, jak se dorozumíváte?
„Bohužel nejsem jazykový talent. Domlouvám se prakticky všude velmi jednoduchou angličtinou. Moje dcery mají oproti mně velkou výhodu. Každá umí čtyři pět jazyků."

Než jedete na cestu, jak se připravujete?
„Když jsem jela prvně do Indie, to už je 17 let, nebyl tady k mání ani turistický průvodce v angličtině natož v češtině. Dá se tedy říci, že poprvé jsem jela úplně ´na blint´. Dnes je cestování po Indii skoro ´procházka růžovým sadem´ proti roku 1998 a pro mě je cesta do známé země s mými zkušenostmi skutečně velmi jednoduchá. Na cesty do jiných zemí je třeba se připravit. Hodně komunikuji s místními lidmi a vyhýbám se obloukem Evropanům. Mám celkem silnou intuici, je to i o respektu k místnímu způsobu života, o kultuře, zvyklostech. Bez empatie, tolerance a otevřenosti nejde úspěšně cestovat ani fotografovat!"

V jednom rozhovoru jste uvedla, že první foťák Vám koupil tatínek, když Vám bylo 9 let. Ještě ho máte? S jakou technikou jezdíte do Indie? Trpí technika v tamních podmínkách?
„Samozřejmě, první foťák od táty stále mám. Nejen z nostalgie. Nejsem technický typ, takže svěřuji vše odborníkům. S důvěrou se vždy obracím na Jardu Kortuse. Když jsem se jednou vrátila z cest, tak mi povídal, že tahle špinavý čip ještě neviděl. Nejhorší jsou pouště, jemný písek, ale i vlhko… Cestuji s jedním fotoaparátem, bleskem, dalším objektivem a lehkým stativem. Víc toho fakt neunesu. Všechny své potřebnosti mám v jednom baťohu a fotovýbavu v druhém, malém."

Vraťme se, prosím, k vašim cestám do Indie.
„Všeobecné povědomí o Indii se velmi změnilo, posunulo. Hodně se také o Indii píše a někdy jsou to úplný bludy … Indové jsou pragmatičtí. Jsou i dobří obchodníci. V turistických centrech existuje čilý ruch, obchod. Indové jsou jazykově opravdu na výši. Sice neumí v cizím jazyce psát, ale domluví se, aniž by chodili do školy, nejen anglicky, ale třeba i japonsky, italsky, španělsky … Naposlouchají si to. Když cestuji sama, vybírám si neturistické destinace. Pak ovšem je to se znalostí jazyků horší. Sotva se najde někdo s angličtinou. Chci žít výhradně mezi domorodci. Dozvím se tak o nich i o zemi nejvíce. Vybírám si i hotely, které jsou pro ´místňáky´ a nepatří k těm mezi Evropany oblíbené. Tam se dostávám k poznání země a tamních lidí snadněji. Na své první cestě jsem se seznámila s jedním Indem, se kterým jsem v dalších letech procestovala velkou část této země. Vydávali jsme se tenkrát za manžele, což bylo pro cestování a ubytování snadnější. Právě jemu vděčím za poznání neturistické, skutečné Indie."

Obdivuji odvahu, s jakou se Kamila Berndorffová vypravila před lety do neznámé Indie. A vlastně obdivuji tu odvahu, cestovat sama na druhou stranu Zeměkoule. I když má v druhé nejlidnatější zemi světa známé, i když už se vrací ´na známá místa´, musí se spoléhat jen a jen na sebe. Měla jste na cestách někdy strach? Ztratila jste se?
„Nepříjemný pocit ano, že se mi něco může stát. Ale takový ten niterný pocit strachu v Indii nikdy. Na druhou stranu, třeba v Riu jsem trochu strach měla. Dcera tam tenkrát studovala a zažila řadu velmi nepříjemných situací. Indie je země skutečně velmi bezpečná! Nemám potřebu jezdit za nebezpečím, nevyhledávám adrenalinové destinace. Chci něco poznat, ale nevnucuji se …. Prostě mít respekt, používat rozum a intuici. Co se mi líbí, že Indové mají velmi silný vztah k rodině, ke své komunitě a k občanské společnosti. Tamní život se odehrává hlavně v rodině, která je tam opravdu velmi široká a drží spolu. Pro Indy je nesmírně důležitá. Vztah mezi mužem a ženou je jinak nastaven, než u nás. Vztahy milostné mají svá přísná pravidla vycházející ze starých tradic a zase je řídí rodina. Dospělý mladý Ind zpravidla bez výhrad respektuje otce či staršího bratra, ale nejvíce miluje a ctí matku. Pak teprve manželku. Jednotlivci se stěhují do velkých měst za prací, ale s rodinou jsou ve stálém, úzkém kontaktu, často se navštěvují. Proto jsou také vlaky a autobusy tak přeplněné. Když jeden přijde o práci, rodina ho podrží. Taková rodinná pravidla jedince svazují, ale zároveň jsou pevným zázemím … S tím souvisí i péče o staré lidi. Říká se ´old is gold´ tedy stáří je zlato. Považují starší za moudré. Například sedmnáctiletý kluk přistoupí do vlaku do kupé ke staré cizí ženě. Za pár minut se začnou velmi vřele bavit. Kluk nevypadá, že paní přehlíží nebo že ho povídání nebaví. Je totiž zvyklý projevovat úctu babičce a dědečkovi, vážit si jejich úsudku a respektovat je. Rodinný život je v našem světě na ústupu. Myslím, že se dá mluvit přímo permanentní krizi rodiny … Nedáte si ještě čaj?"

Dcera Judita přinese konvici s čajem, paní Kamila povídá, že na dobrý čaj je třeba i pěkný a kvalitní porcelán. Má pravdu, čaj z krásného hrnečku chutná úplně jinak. Pijeme spolu čaj tulsi, voní bylinkami. Poslouchám vyprávění o Indii, o tamních zvycích a pravidlech chování.
„Tulsi je jejich posvátná bylina, klaní se jí. Jak se to píše? Píše se to, jak to slyšíte. Pěstují ji všude, třeba jen na dvorku. Dodává energii."
Držím v ruce nádherný hrneček s vonícím čajem. Poslouchám vyprávění z exotických dálek. Postřehy z cest nejsou jen drobečky. Kamila Berndorffová vypráví o každodenním životě a tradicích, ale hlavně vypráví o lidech. Nelze se ubránit srovnání naší kultury, naší společnosti s tou vzdálenou.
„Vrátím se k tomu cestování. Ztratila bych se možná někde ve městě. Ale zase ne tak, že bych nedokázala najít cíl své cesty. Nejtěžší je situace na nádraží, když pokyny pro cestující nebo názvy indických měst nejsou napsány v latince.
Indové jsou velmi vstřícní. Mají pocit, že Vám musí odpovědět na vaši otázku. A to, i když neznají správnou odpověď. Vše si musíte ověřit. Indové prostě lžou a nedrží slovo. Není to tam takový přečin. Evropan s tím má nebo může mít problém. Oni jinak myslí, jsou jinak vychováni. Mě už to nepřekvapí. Jsem tam hodně zdomácnělá. Vlastně žiju najednou dva životy. Půl roku v Indii a půl roku tady v Čechách. Jsem v Indii, zabývám se pouze Indii. Vrátím se domů a jsem naplno v Čechách. Miluji indickou kuchyni, ale doma se snažím jíst po česku.
Když jsem byla malá, naši říkali, že nejkrásnější krajina na světě je kolem Blatné … Tehdy jsem to moc nechápala. S přibývajícím věkem ale mám stejné pocity. Jsem tu doma a ráda se sem vracím."
Lze složit domovu krásnější poklonu? Myslím, že ne.

Děkuji za rozhovor
Radka Vokrojová

www.kamilaberndorffova.cz
www.projektmujnovyzivot.cz

Rozhovory např. v pořadu České televize „Před půlnocí":
www.ceskatelevize.cz/porady/10095690193-pred-pulnoci/312281381940058/

nebo s Václavem Moravcem v rádiu Impuls:
www.impuls.cz/clanky/2012/01/video-kamila-berndorffova-clovek-ma--fotit-to-co-je-mu-prirozene/

Výstava fotografií Kamily Berndorffové Čísi svět

Chcete-li plout po hladině oceánu Pravdy, pak musíte sama sebe zrušit.

Mahátma Gándhí

Pavel Štěrba napsal o výstavě fotografií Kamily Berndorffové následující řádky:

„Vystavované fotografie jsou zlomkem z rozsáhlého souboru, na kterém fotografka začala pracovat na sklonku roku 2013 při své zatím poslední cestě po Indii. Inspirací pro ni byla kniha spisovatelky Edy Kriseové Čísi svět, od níž se jí dostalo laskavého svolení použít tohoto názvu i pro fotografický soubor.

Přes první dojem, kdy se divákovi může zdát, že portrétovaní hráli spolu s předem připraveným pozadím pro autorku divadlo, je skutečností, že vše je opravdovou nepřibarvenou indickou realitou. Lidé na fotografiích byli v dané chvíli, většinou v podvečer, na daném místě a jejich postoj, oděv, výraz či gesta autorka nijak neovlivňovala. Fotografie tak balancují na pomezí portrétu a subjektivního dokumentu. Ostatně k dokumentu má autorka blízko již od samého počátku své fotografické tvorby a to nejen na svých cestách po Indii.

Dojem zdánlivé nesounáležitosti s okolním prostředím působí silně provokujícím dojmem. Evropan tak může v obrazech číst surrealistickou nadsázku, která je však daná pouze kulturními rozdíly a našimi často mylnými představami o daleké zemi. Soubor je možné pak chápat jako varování před unáhlenými soudy, předsudky i jistou západní povýšeností, která je v souvislosti se zeměmi třetího světa pro nás, «bílé», charakteristická.

Kamila Berndorffová cestuje po Indii každou zimu již od roku 1998. Bez nadsázky se dá říci, že tento kraj se jí stal druhým domovem. V její tvorbě se promítá nejen výborná znalost místní kultury, ale především pokora a empatie, se kterou přistupuje k objevování této podivuhodné země.

Soubor Čísi svět je vystavován v nádherném kostele Nanebevzetí panny Marie v Blatné. Duchovní prostředí výborně podtrhuje myšlenku tolerance, pospolitosti a všelidských mravních hodnot."

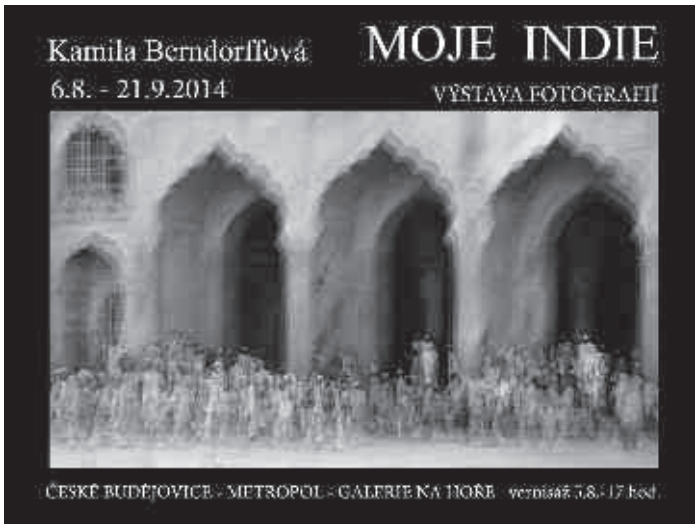

Akce Klubu přátel Blatenska – září 2014

neděle 7. 9.
Vlastivědná vycházka „Za Ladislavem Stehlíkem" (Bělčice, Újezdec)
sraz v 10:00 na náměstí v Bělčicích

sobota 13. 9.
3. Klubový výlet (Dobřív, Rokycany, Spálené Poříčí)

pondělí 22. 9., od 18:00, Kasejovice – kulturně společenské centrum
Židovské tradice a rituály
přednáška PhDr. Václava Chvátala z Muzea Českého lesa v Tachově

neděle 28. 9., od 14:00, Lnáře – klášterní zahrada
Představení dokončeného projektu obnovy bývalého řeholního hřbitova

„Sedm statečných“

Klub přátel Blatenska naplánoval na neděli 17. května 2014 botanickou vycházku na Kovašínské louky s poznámkou „za každého počasí“.

Protože bylo v sobotu opravdu „každé!“ počasí, sešlo se na bratronické návsi celých sedm nadšenců, kteří se byli ochotni v zimě a dešti plahočit po bahnitých loukách.

Přírodní rezervace Kovašínské louky se nachází pod obcí Bratronice mezi rybníky Nahošín a Kovašín. Podmáčené louky patří k botanicky nejzajímavějším místům celé oblasti. Dominantou jara jsou rozkvetlé prstnatce májové, nádherné orchideje s většinou nachovou barvou. Těch se podařilo najít několik desítek. Z ostatních zajímavostí již kvetla řada ostřic, vzácný všivec bahenní i vachta trojlistá. I přes nepřízeň počasí viděli účastníci vycházky maximum toho, co v daném okamžiku rezervace mohla nabídnout.

Malá poznámka na závěr. Již za tři dny byla rezervace opět ozářena sluncem a rozkvetlé vstavače lákaly z dálky k návštěvě všechny, kteří kolem projížděli.

Text a foto Václav Špatný

Drobné sakrální stavby

Bývalý řeholní hřbitov ve Lnářích a jeho záchrana

Pozapomenutý ukrývá se mezi stromy v jihovýchodním koutu zahrady při bývalém klášteře bosých augustiniánů ve Lnářích (dnes psychiatrické léčebně) hřbitůvek, na němž odpočívají zdejší řeholníci. Nejspíše již od ukončení činnosti kláštera v roce 1950 nebyl řeholní hřbitov nijak zvlášť udržován, kříže na hrobech rezivěly a kamenné podstavce pokrýval mech. Naštěstí se v tomto roce podařilo získat dotaci od Jihočeského kraje a tak mohl Konvent řádu bosých augustiniánů Lnáře, který je majitelem pozemků, na nichž se hřbitov nachází, zahájit jeho obnovu a záchranu. K představení projektu a získání dalších prostředků na úhradu souvisejících dílčích nákladů uspořádal rovněž Klub přátel Blatenska za podpory Římskokatolické farnosti Lnáře v sobotu 14. června, v předvečer poutní slavnosti Nejsvětější Trojice, benefiční koncert. Ve farním, dříve klášterním kostele ve Lnářích se rozezněly mariánské písně v podání mezzosopranistky Edity Adlerové za varhanního doprovodu Marcely Šestákové. Hudební produkci doprovázela četbou ze spisů sv. Augustina paní Valérie Zawadská. Další finanční příspěvky byly směřovány i od soukromých osob.

Rekonstrukce řeholního hřbitova proběhla v období od května do července tohoto roku a zahrnovala chemické a mechanické očištění kamenných částí náhrobků, opravu prasklin, očištění kovových částí, jejich oprava a nové nátěry, doplnění chybějících částí atd. Zvlášť důležitou byla obnova nápisů identifikujících jednotlivé pohřbené osoby dle dochovaných fragmentů písma na štítcích a v krabičkách a údajů získaných z historických pramenů. Práce prováděl pan Petr Štěpán z Hajan ve spolupráci s panem Milanem Hrubým z Čekanic (kovářské práce). Výsledkem je citlivá renovace pietního místa, jemuž byl navrácen po letech důstojný vzhled. Během rekonstrukce byla učiněna i řada zajímavých zjištění, především se podařilo identifikovat hrob P. Aloise od sv. Benedikta Majera, kde byla identifikační krabička se jménem zesnulého zcela zničena korozí. Dej Bůh, aby obnova bývalého řeholního hřbitova ve Lnářích, přispěla k posílení obyvatel našeho regionu o jednom ze zajímavých fenoménů v jeho historii, kterým lnářský klášter bosých augustiniánů s těmi, kdo jej kdy obývali, bezesporu byl.

Nyní několik slov o historii hřbitova. Za svůj vznik vděčí právě P. Majerovi, převorovi kláštera a všeobecně známé kulturní osobnosti Lnář i Blatenska. V předešlém období byli zesnulí členové lnářského konventu pohřbíváni na farním hřbitově u sv. Mikuláše a do josefinských reforem v osmdesátých letech 18. století v kryptě pod klášterním kostelem Nejsvětější Trojice. První oficiální krok učinil P. Majer, když 5. dubna 1905 podal žádost na c. k. okresní hejtmanství do Blatné a na biskupskou konzistoř v Českých Budějovicích o povolení uskutečnit svůj záměr. Dne 29. května pak dorazila do Lnář tříčlenná komise v čele s okres-

Celková situace řeholního hřbitova ve Lnářích před zahájením obnovy, foto Radka Vokrojová

Kříž a štítek na hrobě s ostatky P. Bernarda Kunstara (+ 1900) a Frā Ignáce Blechy (+ 1900) po obnově, foto autor příspěvku, červenec 2014

ním hejtmanem Bohumilem Stříbrným, aby provedla místní šetření. Prohlédla zvolené místo, posoudila plány, které dodal v prosinci předešlého roku Ing. Lambert Pávek, stavební technik velkostatku Lnáře, a s mírnou úpravou je schválila. Následně vydalo okresní hejtmanství dne 23. června klášteru povolení ke zřízení pohřebiště o délce 36 m, šířce 16,5 m a celkové výměře 594 m^2, která měla pojmout až 100 velkých hrobů. Rovněž ze strany biskupství v Českých Budějovicích byla žádost převora kladně vyřízena a mohlo se tak přikročit k vyměření a založení hřbitova. P. Majer si ještě opatřil zmocnění k jeho požehnání, které mu ordinariát udělil přípisem z 26. září 1905, a které vykonal dne 5. května 1906, symbolicky ve svátek Obrácení sv. Augustina.

Prvním, kdo na novém řeholním hřbitově nalezl místo posledního odpočinku, byl senior lnářského konventu Frā Metoděj od sv. Víta Modr zemřelý 8. března 1917. Následovali Frā Mikuláš od sv. Mořice Královec († 31. srpna 1925), P. Ambrož od sv. Rity Kolář († 1. července 1930), P. Alois od sv. Benedikta Majer († 27. prosince 1932), Frā Antonín z Amanduly Bláha († 7. prosince 1940), P. Fulgenc od Nejsvětějšího Srdce Ježíšova Novotný († 3. března 1941) a jako poslední emeritní převor a farář P. Jan od sv. Aloisia Procházka († 27. září 1947). Z farního hřbitova u sv. Mikuláše sem byly zřejmě v souvislosti s jeho rozšířením koncem dvacátých let minulého století přeneseny ostatky P. Petra od sv. Pavla Třísky († 25. listopadu 1861), P. Cyrila od sv. Jana Damascena Růžičky († 12. dubna 1896), P. Bernarda od sv. Konstancie Kunstara († 11. května 1900) a Frā Ignáce od sv. Norberta Blechy († 20. června 1901) a uloženy do dvou společných hrobů.

Vladimír Červenka

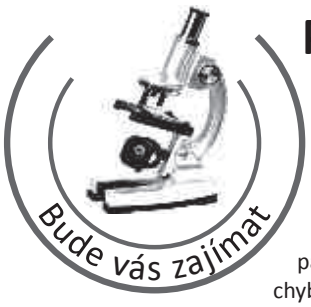

Pavouci známí neznámí

Pavouk a jeho pavučina. Kdybychom chtěli sestavit seznam nejobyčejnějších živočichů a jejich produktů, které zná každý člověk, pak pavouci a jejich pavučiny by zde nemohli chybět. Pavouky nacházíme doslova na každém kroku. Žijí s námi v našich domácnostech, jsou na polích, lukách, v lesích, kolem vody i ve vodě (pavouk vodouch), létají vzduchem (na podzim pasívně na vláknech pavučin v době, která se označuje za „babí léto“) a podobně. Pavouci jsou prostě všude. Pavouci dosahují nejrůznějších rozměrů, od titěrných druhů až po velké sklípkany. Málokterý druh pavouka je člověku nebezpečný (byť i u této skupiny takové druhy existují, viz například pavouk druhu černá vdova), přesto se jich mnoho lidí bojí až štítí. Dokonce může tento strach přerůst do nemoci, neurózy, která má i svůj odborný název: arachnofóbie.

Já bych chtěl na tomto místě konstatovat, že pavouci jsou také zajímaví a dokonce i krásní. Stačí jen se na ně blíže zadívat, pozorovat jejich způsob života. A když k tomu můžeme využít i elektronový mikroskop, pak je to více než evidentní. Na snímku z rastrovacího elektronového mikroskopu si můžete prohlédnout přední část hlavohrudi pavouka, vlastně se mu díváte přímo do očí. A těch má celkem 8. Neznamená to sice, že by díky tomu viděl lépe než my (stavba oka pavouka a dalších členovců je poněkud jiná než stavba oka nás, obratlovců), ale pohyb kořisti registruje s neopakovatelnou přesností. K pavoukům se vztahují i další zajímavé fenomény. Jistě vás napadnou pavoučí vlákna, z nichž pavouk splétá své sítě. A máte pravdu. Pavoučí vlákno bylo, je a ještě dlouho bude předmětem mnoha výzkumů. Jeho vlastnosti jsou více než překvapivé (například jeho pevnost). Znovu tak žasneme, co Matka příroda vytvořila dávno před objevením se nás, lidí (člověka rozumného). Znalosti těchto fenoménů jsou pro nás velmi užitečné, neboť dokážeme-li aplikovat výdobytky přírody na naše vlastní technická řešení, pak můžeme mít vyhráno. Hledáním vynikajících konstrukčních řešení v přírodě a touha napodobit je ve snaze vyvinout nová technická řešení a jejich široké využití pro člověka bylo, je a ještě dlouho bude důležité pro náš pokrok.

Doc. RNDr. František Weyda, CSc.
weydafk@seznam.cz
4. července 2014

Červenec – srpen, čas dovolených a prázdnin

V předcházejících článcích jsem se snažil předat čtenářům SOBu ověřené zkušenosti a doporučení. Jejich uplatnění by mělo být užitečné v nastávajícím čase prázdnin, dovolených a poznávacích zájezdů.

Přemýšlel jsem, co ještě prospěšného napsat. Až při společném, tradičním cykloturistickém výletu do Plzně v sobotu 28. června 2014 jsem se rozhodl připomenout, že všech dobře míněných pravidel, je nejdůležitější

Pravidlo šťastného návratu

Na cestu do Plzně se nás u obchodního domu Labuť v Blatné sešla obvyklá skupinka cyklistů, abychom se zúčastnili 30. a zároveň posledního ročníku cykloturistické jízdy Západočeským regionem. Za krásného počasí jsme se vydali na předem naplánovanou trasu směrem na Hajany – Lnáře – Radošice – Chynín. Příjemným a zajímavých zpestřením jízdy byla odbočka v Chyníně na lesní cestu a pokračování trasou brdskými lesy, se zastávkou Pod Maráskem, do Míšova. Po občerstvení v místním, turistům velmi známém a vyhledávaném bufetu, jsme pokračovali dál směr Borovno a přes Planiny zpět na původní trasu do Nových Mitrovic. Opustili jsme vedlejší a lesní cesty a pokračovali dále směr Spálené Poříčí a do Plzně. Cestou, kterou každoročně pravidelně jezdíme a všichni dobře známe. S hrůzou jsme zjistili, že dopravní ruch a provoz motorových vozidel oproti minulým létům opět silně narostl a to tak, že jsme se v mnohých případech cítili bezprostředně ohroženi způsobem jízdy některých řidičů motorových vozidel v obou směrech. Jeli jsme velice opatrně, dodržovali

Účastníci cykloturistické jízdy v Plzni – ujeto celkem 170 km. Zleva vzadu: V. Radil (schovaný) - nejstarší účastník, P. Veselý, M. Vaňáč, Fr. Hajdekr, J. Sýbek; uprostřed: M. Hrdina, K. Veselý, P. Krejčí, M. Vaňáčová, J. Žáková; vpředu: J. Štekl - hlavní organizátor akce a autor knih Rájem rozhledovým, F. Šesták, F. Hryzbil, I. Vaňáčová. Chybí M. Mráz

pravidla silničního provozu ve snaze nepřekážet, abychom zároveň byli co nejmenší překážkou plynulého provozu, především při předjíždění a v nepřehledných úsecích. Přesto jsme si vysloužili řadu nelichotivých slov a gest. Je pravdou, že jsme mohli na několika úsecích hledat řešení odbočením na některou s vyznačených cyklotras, ale bohužel pro řadu z nich není zatím jiná možnost, než se vrátit zpět na frekventované silnice. Tady holt vedeme s řidiči nerovný boj a jsme velmi ohroženi. Cyklista je pro mnohé bezohledné řidiče vyslovený nepřítel a bohužel i překážka, se kterou se nechce smířit. V mnohých případech vidíme, že agresivní jsou i řidiči s naloženými koly na střechách automobilů. Alespoň ti by měli mít pochopení pro ty, kteří právě na kolech jedou.

Nebylo by spravedlivé lát jen řidičům, ale mnoho cyklistů jim zadává důvody. Na silnicích se někdy chovají tak, jak by v žádném případě neměli. Jízdou ve dvojicích, u středu vozovky, s dětmi bez dostatečné kontroly nad nimi, nedávání znamení při změně směru, bez předepsaného osvětlení atd.

Proto se pro dodržení pravidla šťastného návratu chovejte tak, aby kolizím a nehodám zbytečně nedocházelo. Ať už za volantem, nebo na kole. Abychom se mohli radovat z krásných letních dnů, tak jako jsme se po návratu domů radovali my. Cestu z Plzně jsme si vychutnali pohodovou jízdou s trochu s oklikou přes Mirošov – Dobřív – Strašice – přes bývalý vojenský prostor - Rožmitál pod Třemšínem – Hvožďany – Kocelovice.

Letní soutěž

Napište nám krátký článek z vaší dovolené, nějakou zajímavost, kuriozitu a doporučení ostatním. Pokud možno doplňte fotografií. Zasílejte na adresu Svazku obcí Blatenska nebo na E-mail blatensko@blatensko.cz nebo na sestak.blatna@seznam.cz

Tři nejlepší obdrží knižní odměnu.

František Šesták

Typy na výlety a cykloturistické akce:

Na kole kolem Netolic - 12. července 2014
www.netolice.cz

Jihočeskou krajinou za šunkovou vidinou – Sedláčkova stezka
19. července 2014 (Čížová)
www.masbranapisecka.cz

Českou Kanadou na kole
13. 9. 2014 Slavonice
www.slavonicko.cz

Poznej svůj kraj
21. 9. 2013 Čimelice
www.severnipisecko.cz

Lipenský KOLO-toč
28. 9. 2014 Lipno nad Vltavou
www.lipno.info

Oficiální ukončení cyklistické sezóny – dvoudenní putování podél Volyňky a Otavy
4. a 5. 10. 2014 Strakonice
www.strakonice.eu, infocentrum@strakonice.eu

Ukončení cyklistické turistické sezóny připravují jako vždy v Sedlici a v Buzicích.
Podrobnější informace budou včas zveřejněny v Blatenských listech, v dalším vydání SOBáčka a na plakátech.

Bude vás zajímat

Z poštovní historie Blatenska – 3. část

Za úřadování v pořadí druhého řádného poštmistra Eduarda Hofmanna, který byl v této funkci od roku 1884 do roku 1887, bylo v provozu další české razítko. Bylo opět jednokruhové, ale už s datem. Je pozoruhodné, že i toto druhé ilegální razítko bylo užíváno opatrně. Ač mělo až na jazykovou nesrovnalost všechny náležitosti razítka způsobilého k znehodnocování známek, na dopisech se vyskytuje velmi málo. Spíše se najde jako příchozí razítko nebo na podacích lístcích a ve vnitřním poštovním styku. Tedy dva poštmistři za sebou používali ilegální razítka Blatná. Další se objevuje na blatenské poště až po skončení první světové války.

Obr. č. 1: Dopis zaslaný z Plzně 30. září 1886 prošel přes třídírnu Nepomuk 30. Září 1886 a doručen byl 1. října 1886 v Blatné

Obr. č. 2: Od roku 1888 do roku 1896 úřaduje třetí poštmistr Josef Halíř. O něm bohužel nemám více informací, ale budu se snažit nějaké do příštího čísla získat

Na podacích lístcích z roku 1887 je otisk druhého blatenského poštovního razítka v mnoha případech přes rakouský znak. Bylo to jistě úmyslně, protože na pravých podacích lístcích jsou razítka s německým nebo dvojjazyčným textem dole u nápisu C.K. poštovní úřad. Všechny ilegálně orazítkované podepsal jeden poštovní úředník, vlastenec Johánek.

Obr. č. 3 – Historická podoba Tř. J. P. Koubka

Obr. č. 4 – Historická podoba nároží Koubkovy tř. a Náměstí Míru

A na ukázku pohlednice zachycující dobu, o které je psáno výše.

Připravuji další a snad zajímavé téma. Blatná a okolí dříve a dnes. Pokud vlastníte staré pohlednice nebo fotografie zajímavého tématu do roku 1940 a můžete se o ně podělit, přineste je do obchodu „Starožitnosti“ ulice Spálená. Určitě potěšíte mnoho čtenářů.

Zdeněk Sedlák ml.

žřči syz
O češtině

Proč se to tak říká - 1

Postupem let se zapomnělo, že Megera byla jednou ze tří bájných bytostí Erinyí, které ztělesňovaly spravedlnost a osudovost. V paměti nám zbyla už jen žena zlá a zuřivá – prostě megera. I latinské jméno Erinyí, Fúrie, dodnes platí pro vzteklé, hádavé ženy.

Proč se kýchajícím lidem říká zrovna Pozdrav pánbůh? Je to jednoduché. Slovo pozdrav je míněno ve smyslu uzdrav. Tedy: Kéž dá bůh kýchajícímu brzké uzdravení.

Název polní vojenské nemocnice souvisí se dvěma novozákonními

Lazary a s lazarskými rytíři, kteří pečovali o malomocné v Jeruzalémě. Když řeknu: „Jsem lazar nebo ležím jako lazar“, chci tím vyjádřit, že se cítím špatně, jako bych byl na smrtelné posteli. A když jsem na tom takhle bídně, patřím do nemocnice, tedy do lazaretu.

Jezdí jako širón. Člověka, který jezdí rychle a riskantně, někdy přirovnáváme k jednomu z nejslavnějších automobilových závodníků světa. (Louis Chiron se narodil 3. srpna 1899 v Monte Carlu francouzským rodičům).

Seká to jak Baťa cvičky. Ti po válce narození znají jarmilky, bílé plátěnky s gumou přes nárt. Byly součástí spartakiádního kroje a měly výrobní název Jarmila. Ale ty, o kterých mluví úsloví „Seká to jako Baťa cvičky“, byly prý černé. Když někdo něco seká jak Baťa cvičky, dělá to nedbale, jako na běžícím pásu, prostě moc se s tím nepárá. Čímž ovšem dost křivdí panu Baťovi, který byl vzorem podnikatelů několika generací. Díky němu se česká obuv stala známou po celém světě.

Více na http://www.rozhlas.cz/cesky/puvodslov

Nový komunitní plán sociálních služeb Blatenska byl schválen

V červnu byl dopracován a schválen nový Komunitní plán sociálních služeb Svazku obcí Blatenska, který plynule navazuje na komunitní plány zpracované v roce 2007 a 2011. Do přípravy plánu se zapojili všichni, kterých se daná problematika týká – poskytovatelé sociálních a doprovodných služeb, obce, část uživatelů služeb a zástupci veřejnosti. Podkladem pro zpracování plánu byly aktuální analýzy a další materiály. Plán vypracovaly tři pracovní skupiny a řídící skupina ve spolupráci s veřejností a odborníky. Vznikl dokument, který se skládá ze tří hlavních kapitol. První z nich popisuje organizaci a průběh procesu, který vedl ke vzniku plánu. Další kapitola obsahuje výtahy z analýz (kompletní analýzy jsou dostupné v elektronické podobě). Poslední a hlavní částí dokumentu je strategie, která směřuje k udržení a zvýšení dostupnosti a kvality sociálních služeb na Blatensku v období 2015 – 2017. Obsahuje záměry, jejichž cílem je udržení všech sociálních služeb, které v současné době na Blatensku fungují. Další prioritou je doplnění služeb, které chybí. Jsou to některé druhy odborného sociálního poradenství (pomoc rodinám s dětmi v nepříznivé sociální situaci, rodinné a partnerské poradenství, pomoc lidem v dlouhodobé sociální krizi). Pro poskytování poradenství je připraveno zázemí v nově vybudovaném „Komunitním centru aktivního života“ v Blatné. Dále je potřeba navýšit kapacitu služby „domovy pro seniory“ o 20 lůžek. Záměrem je rozšíření stávajícího zařízení nebo vybudování nového domova pro seniory rodinného typu. Je také potřeba zajistit vhodnou pobytovou službu pro osoby s Alzheimerovou chorobou nebo demencí.

V Blatné dobře funguje nízkoprahové zařízení pro děti a mládež STATION 17. Služba je dostupná pro cílovou skupinu ve věku 14 – 26 let. Činnost je potřeba rozšířit o programy pro děti ve věku 12 - 13 let, protože společensky nežádoucí chování se prokazatelně projevuje již v mladším věku, obvykle s nástupem puberty. Také terénní programy pro osoby ohrožené drogovou závislostí je potřeba rozšířit na další cílové skupiny, aby se pomocí prevence omezil výskyt nežádoucích jevů. Prioritou je i udržení a rozšíření doprovodných služeb, které sociální služby doplňují. Je také navrženo řešení situace lidí, kteří nemají domov nebo jsou ohroženi jeho ztrátou. Důležitou oblastí, kterou se plán zabývá, je volný čas. Jeho správné využití má vliv na celkovou kvalitu života. Mladým lidem pomáhá v jejich rozvoji, u seniorů ovlivňuje udržení aktivity. Poslední priorita podporuje všeobecný rozvoj sociálních služeb – je to spolupráce subjektů, kteří služby zajišťují, dále dostupnost informací o nabídce služeb, udržení procesu komunitního plánování.

Nový plán byl v červnu schválen valnou hromadou Svazku obcí Blatenska a zastupitelstvem města Blatná. Tím ale práce v projektu „Aktualizace komunitního plánu sociálních služeb Svazku obcí Blatenska“ nekončí. V létě se bude připravovat nový katalog sociálních a doprovodných služeb a budou probíhat přípravy na schvalování plánu samosprávami jednotlivých obcí.

Ludmila Kolářová
Centrum pro komunitní práci jižní Čechy

Tato akce je financována z prostředků ESF prostřednictvím Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR.

„Představujeme sociální podnikání“

Možná, už jste ve svém okolí objevili příjemnou kavárnu nebo bistro a zjistili jste, že v jejich názvu je dodatek sociální podnik. V čem jsou sociální podniky jiné než běžné firmy a co nabízejí? Na úvod krátké představení termínu sociální podnikání. Sociální podnikání zahrnuje podnikatelské aktivity prospívající společnosti a životnímu prostředí. Vytváří často pracovní příležitosti pro osoby se zdravotním, sociálním nebo kulturním znevýhodněním a je důležitým aktérem v místním rozvoji. Pro sociální podniky je stejně důležité dosahování zisku i zvýšení veřejného prospěchu.

V posledních letech vzniklo několik sociálních podniků i v jihočeském regionu. Nejčastěji jsou mezi sociálními podniky zastoupeny kavárny a gastro provozy, najdeme zde například i začínající pražírnu kávy. Nabídka sociálních podniků v regionu je opravdu různorodá, zahrnuje výrobu dekoračních předmětů a textilních hraček, zpracování multimedií a grafickou tvorbu nebo provozování internetového portálu pro památky a kulturní služby. Sociální podniky musejí být na trhu konkurenceschopné a jejich výrobky a služby jsou nabízeny ve srovnatelné kvalitě jako od běžných firem.

Jednou z hlavních priorit sociálních podniků je zaměstnávání znevýhodněných osob, převážně jsou to osoby se zdravotním a sociálním znevýhodněním. Sociální firmy hledají pro své zaměstnance smysluplné uplatnění a zvyšují tak jejich samostatnost a sebedůvěru. Poskytují svým zaměstnancům přiměřenou míru psychosociální podpory, v případě potřeby pomáhá se zaškolením asistent. Zohledňují úpravy pracovních úvazků a zaměstnanci jsou vhodným způsobem zapojování do života firmy. V sociálním podnikání je více než 50% zisku reinvestováno do dalšího rozvoje firmy a zaměstnanců.

Sociální podniky se zaměřují na plnění místní nabídky a poptávky, využívají místní zdroje a zmírňují tak dopady, které vznikají působením nadnárodních řetězců. Zapojují se do místního dění, spolupracují s důležitými místními aktéry. Chovají se šetrně k životnímu prostředí, třídí a recyklují. Hledají nové efektivnější postupy.

Sociální podnikání může zkusit každý, kdo chce zkusit podnikat jinak. Nepřemýšlet jenom o financích a zisku, ale podnikáním vytvářet příležitosti pro změny ve svém okolí. Příklady z praxe a další informace o sociálním podnikání jsou na našem webu www.ceske-socialni-podnikani.cz. Najdete zde také Adresář sociálních firem, který mapuje sociální podniky z celé ČR včetně jihočeského regionu. Možná některý sociální podnik navštívíte během svých prázdninových toulek.

Sociální podniky jsou zakládány jako běžné podnikatelské subjekty, které generují zisk, ale primárním cílem je naplňování veřejného prospěchu a případný zisk je přednostně používán pro rozvoj sociálního podniku. Sociálním podnikem může být právnická nebo fyzická osoba, jehož principy jsou založeny na trojím prospěchu sociálním, ekonomickém a environmentálním. Sociální podniky vycházejí zčásti z neziskového sektoru a zčásti ze sektoru ziskového.

Jitka Čechová
ambasadorka sociálního podnikání Jihozápad
P3 - People Planet Profit, o.p.s.

web www.ceske-socialni-podnikani.cz vznikl v projektu Inovativní prosazování sociálního podnikání, který je financován z prostředků ESF prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR

Pečovatelská služba Oblastní charity Strakonice je v nových prostorách

Kancelář pečovatelské služby a odborná sociální poradna je přestěhována do nových prostor na adrese Komenského náměstí 1076, Blatná. V případě telefonního kontaktu můžete volat na pevnou linku 380 830 305 nebo na mobil 777 808 985. Rovněž můžete sociální pracovnici pečovatelské služby oslovit prostřednictvím emailového spojení pecovatelska.bl.@charita-strakonice.cz

Provozní doba kanceláře pečovatelské služby je od pondělí do pátku v čase od 7: 30 hod do 16:00 hod.

Provozní doba kanceláře odborné sociální poradny je pondělí od 8:00-14:00 hodin a ve středu od 11:00 – 16:00 hodin.

Kateřina Suchá
vedoucí pečovatelské služby

Zprávy z našich obcí

Komunitní centrum aktivního života je otevřené

V úterý 1. 7. 2014 v 15 hodin byl zahájen pravidelný provoz Komunitního centra aktivního života. Projekt byl podpořen dotací z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad. Celkové náklady se vyšplhaly k 48 mil. Kč, z toho by měla předpokládaná dotace činit cca 38 mil Kč. Na konto města, pokud vše půjde dle našich předpokladů, by měla

PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FONDU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
Směr budoucnost - cíl prosperita
EVROPSKÁ UNIE
ROP JIHOZÁPAD

být dotace převedena v podzimních měsících. Stavební firma Hochtief CZ a.s. odvedla opravdu kvalitní práci, o které se můžete přesvědčit na vlastní oči při návštěvě kulturních, společenských či vzdělávacích akcí. Podrobnější informace o dění v komunitním centru najdete na http://www.ckvb.cz/komunitni-centrum-2/ .

První návštěvníky komunitní centrum přivítalo již 27. 5. 2014, kdy se konal „Den otevřených dveří“. Slavnostního odpoledne se za firmu HOCHTIEF CZ zúčastnil pan Ing. Vilém Tvrdík, prokurista a bezpečnostní ředitel strategického marketinku, a Ing. Zdeněk Šmitmajer, ředitel závodu Jih. Za Město Blatná všechny přítomné přivítal pan starosta Města Blatná Mgr. Bohuslav Navrátil.

Po přestřižení pásky panem starostou Mgr. Navrátilem a Ing. Tvrdíkem si mohli všichni zájemci o tento projekt prohlédnout prostory určené jak pro veřejnost, tak zázemí včetně skladů a technického zařízení, které nejsou běžně přístupné. K dobré náladě přispělo občerstvení i hudební vystoupení žáků ZUŠ. Většina návštěvníků byla příjemně překvapena. Z nevzhledných skladů se stal důstojný prostor, který bude sloužit obyvatelům i návštěvníkům blatenska dlouhá léta.

Bohumila Hoštičková
MěÚ Blatná, odbor majetku, investic a rozvoje

Otevření Komunitního centra aktivního života

Vážení spoluobčané,

dne 1. 7. bylo slavnostně otevřeno Komunitní centrum aktivního života (KCAŽ). Touto cestou bych chtěla nejprve poděkovat vám všem,

kteří jste se onoho dne zúčastnili. Doufám, že jste se dobře bavili a prožili jste příjemné odpoledne. Poděkování z mé strany také patří těm, kteří mně v organizování programu byli nápomocni. Zejména bych chtěla ocenit fakt, že paní učitelka Kovářová ze ZUŠ Blatná i o prázdninách dala dohromady hudební formaci H-Band, žáky školou povinné. Mé poděkování patří i SDO Blatná, pracovníkům blatenského muzea, Svazku obcí Blatenska, mažoretkám Prezioso, Svazu tělesně postižených, sdružení Tricykl a mnoha dalším. Do budoucna doufám, že KCAŽ se stane skutečně místem příjemného setkávání mezi generacemi a že obyvatelé Blatné a okolních obcí budou nově otevřené prostory využívat k mnoha zajímavým činnostem.

Jaroslava Mlsová, dramaturg KCAŽ

Aktualizace Strategického plánu města Blatná

V den zahájení provozu Komunitního centra aktivního života 1. 7. 2014 byla pro obyvatele Blatné připravena od 17 hodin ve velkém sále prezentace aktualizace **„Strategického plánu města Blatná.“.** Vedoucí pracovních skupin všem přítomným představili novou podobu strategického plánu, připomněli již realizované projekty a zároveň se pochlubili projekty novými.

S návrhem aktualizace se můžete seznámit na http://www.mesto-blatna.cz/mesto/uzemni-planovani/strategicky-plan/

Připomínky a návrhy můžete podávat do 31. 8. 2014 písemnou formou do označených uren v přízemí budov Městského úřadu Blatná, tř. T.G.Masaryka 322 a tř. T.G.Masaryka 1520 a v přízemí Komunitního centru aktivního života, ul. Nádražní 661. Elektronicky lze připomínky poslat na adresu strategie@mesto-blatna.cz. Konečná verze strategického plánu by měla být schválena v září 2014.

Bohumila Hoštičková
MěÚ Blatná, odbor majetku, investic a rozvoje

Vážení příznivci Duhových Ještěrek

Vzhledem ke stálým kladným ohlasům, k námi pořádané letní akci v roce 2012 „Rej noci Svatojánské“ a Vašim požadavkům o opakování tohoto večera, jsme se maximálně snažily vyhovět a již zmíněnou akci uspořádat znovu.

Bohužel se nám však nepodařilo v letošním roce „rej“ uskutečnit. Ale protože Vás nechceme zarmoutit, rozhodly jsme se na letošní léto připravit jinou, neméně skvělou akci, plnou recese, zábavy a her, kterou jsme si dovolily nazvat „JEŠTĚRKY(J)ÁDA“.

Tímto tedy všechny naše příznivce srdečně zveme na hráz rybníku Řečice a to 9.8.2014. Akce začíná v 10:00 – konec v nedohlednu ☺

Duhové Ještěrky

JEŠTĚRKY(J)ÁDA

SOBOTA 9. SRPNA 2014

RYBNÍK ŘEČICE U BLATNÉ

POŘÁDÁ
OBČANSKÉ SDRUŽENÍ DUHOVÉ JEŠTĚRKY

Všechny party nadšenců z řad dětí i dospělých

!!POZOR!!

Připravte si svá originální plavidla – jakákoliv, z čehokoliv, na velikosti nezáleží, při stavbě pusťte z uzdy svou fantazii – jediná podmínka:

PLAVIDLO NESMÍ BÝT MOTOROVÉ!!

ČEKÁ VÁS SKVĚLÁ AKCE S RYBNÍKEM PLNÝM ZÁBAVY!
Zúčastnit se může každý, komu nechybí odvaha, patřičná dávka recese a humoru.

Všichni ostatní jste srdečně zváni mezi diváky!

Registrace plavidel na tel. 721742705, 606207257
Nebo na mailu: zlata.maleckova@seznam.cz
jarysek-mantika@seznam.cz

Nejpozději do 31.7.2014

HLAVNÍ CENA PRO VÍTĚZE JE SUD PIVA

KOLIK ZA TUHLE SRANDU... vybírat se bude startovné 50 Kč za každého člena posádky.
Vstupné dobrovolné

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO PO CELÝ DEN!

PROGRAM

09:00 – 10:00 Registrace posádek a plavidel

10:00 – Slavnostní zahájení

10:15 – 11:30 Představení družstev (max. 5 minut)

11:30 – 13:00 Přehlídka plavidel (spanilá jízda)

13:00 – 14:00 První část závodu

14:00 – 14:30 Vystoupení šermířské skupiny SHŠ BAKALÁŘI s vystoupením TURNAJ POHÁDKOVÝCH BYTOSTÍ
Poté výstavka zbraní s výkladem a ošaháním

14:45 – 18:00 Druhá část závodu

18:30 Vyhlášení výsledků Ještěrky(j)ády

20:00 Večer s taneční hudbou
OHNIVÁ SHOW v podání šermířské skupiny SHŠ BAKALÁŘI

Celým dnem nás bude doprovázet DJ Zbíral.

Od 13:00 Po celé odpoledne zajištěn doprovodný program pro děti soutěže, malování na obličej,

ukázka hasičské techniky, aguazorbing

NĚKTERÉ ČASY JSOU UVEDENY POUZE ORIENTAČNĚ. Vše bude záležet na rychlosti a dovednosti soutěžících ☺

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Hasičské klání

A je to tady! První závody sezóny a zrovna u nás v Málkově. Jsem nervózní snad týden dopředu. Je sobota 31. 5. 2014. Začínáme brzy, protože od 10 hodin probíhá okrsková soutěž, které se letos zúčastnila pouze mužská osazenstva a to samozřejmě domácí a dále pak Bezdědovice, Blatná, Hajany, Chlum a Skaličany. Všichni se musí zapojit, aby soutěž odbíhala jak má. Někdo se musí postarat o občerstvení, někdo o průběh závodů. Je 10:30 a začínají „překážky“, jako první nastoupí naši kluci, mají 10 minut na to, zkusit zaběhnout co nejlepší čas a daří se jim, do sedmého místa se vešli tito naši borci – Martin Lapka (19,29), Martin Beneš (22,78) a Jakub Hrubý (22,83). Nejrychlejším mužem na stovkách se stal Josef Motyka ml. (Bezdědovice), kterému se povedlo zaběhnout trať za 19,19. Po běhu na 100 metrů překážek bylo pořadí následující (sčítají se čtyři nejlepší časy): 1. Drahenický Málkov (64,90), 2. Blatná (65,39), 3. Bezdědovice (67,71), 4. Chlum (68,06), 5. Hajany (82,29), 6. Skaličany (94,61). A pak už se šlo na útoky, které ještě mohly zamíchat pořadím a tak se i stalo. Výsledky útoků: 1. Bezdědovice (21,17), 2. Chlum (25,42), 3. Drahenický Málkov (25,85), 4. Blatná (27,04), 5. Hajany (28,42), 6. Skaličany (50,29). Výsledná umístění se u každého družstva sečetla, a jelikož má výsledek z útoků větší váhu, dopadlo to nakonec takhle. Okrskovou soutěž vyhrálo družstvo z Bezdědovic, druzí skončili domácí, třetí příčka patřila Chlumu, čtvrtá Blatné, páté místo získaly Hajany a šesté Skaličany. Následoval menší oddych a pak už se naše pozornost ubírala k týmům, které si přijeli změřit své síly v pohárové soutěži. Letošní ročník soutěže „ O pohár starosty SDH Drahenický Málkov“ je již pátý v pořadí a letos i rekordní v počtu zúčastněných týmů – přijelo celkem 18 mužských družstev, 5 ženských a 4 veteránská. Přesně ve dvě hodiny proběhlo přivítání sborů a než započalo soutěžní klání, předvedli domácí útok s plně funkční požární stříkačkou Smékal z roku 1936.

Jako první šla na řadu kategorie mužů, kteří stejně jako v okrskové soutěži, běželi na 3B. Prvními odvážnými nebyl nikdo jiný než tým domácích, kterým se povedl čas 26,61, další pořadí týmů bylo podle toho, jak se přihlašovaly. Špatnou vzpomínku na Málkov budou možná mít kluci z Hlubyně, kteří při svém útoku chytili silné krupobití, ale i přesto útok zdárně dokončili. Pokud vás zajímá, kdo to vlastně všechno závodil a jaké časy padaly, tady jsou výsledky kategorie muži: 1. Buková u Příbrami (21,41), 2. Bezdědovice „B“(22,28), 3. Kocelovice (23,30), 4. Dr. Málkov (26,61), 5. Blatná (27,11), 6. Mečichov (27,65), 7. Chobot (27,92), 8. Hlubyně (29,56), 9. Hajany (30,57), 10. Myštice (33,63), 11. Uzeničky (40,25), 12. Radomyšl (43,50), 13. Uzenice (45,93), 14. Skaličany (47,29), 15. Chlum (60,35), neplatné pokusy – Záboří, Sedlice, Bezdědovice „A“.

A pak to přišlo – kategorie ženy. My a čtyři naše soupeřky. Bohužel útok se nám nepovedl a tak jsme s výsledným časem nebyly spokojené. Co naplat, nemá cenu se v tom hrabat, příště to snad klapne lépe. Finální pořadí kategorie ženy: 1. Chobot (24,15), 2. Hajany (27,62), 3. Sedlice (27,82), 4. Dr. Málkov (28,41), 5. Bezdědovice (35,72).

Po ženách nastoupili veteráni. Jednoznačně zvítězilo domácí družstvo, které si zaběhlo svůj zatím nejlepší čas. Pevně věřím, že tento úspěch není poslední. Jak bylo řečeno, domácí vyhráli s časem 25,98, druhé místo obsadili veteráni z Uzenic (26,71), třetí příčku obsadily

Hajany (28,13) a nepopulární bramborová medaile putovala do Skaličan (33,31).

Zlatým hřebem soutěžního dne bylo vystoupení málkovských veteránek alias „velkých holek“ (jak hlásala jejich trička). Počáteční nervozita byla zbytečná, protože „holkám“ klapl útok na výbornou a dokončily ho v čase 33,25. „Holky“ nepodcenily přípravu a poctivě trénovaly. Jejich námahu odměnil bouřlivý potlesk všech diváků a ocenění od sboru také nebylo k zahození, každá ze závodnic obdržela růži a společně se pak pustily do sladké odměny.

Lucie Kyliánová

Desetiboj

Ke dni dětí se již tradičně koná „Málkovský desetiboj“. Letošní ročník vyšel na sobotu 7. června. Možná by neuškodilo zopakovat, v jakých disciplínách se soutěžilo: hod na koš, vrh kostkou, střelba ze vzduchovky, skok z místa, ´ex-ování´ nápoje na čas, šipky, kop na bránu, střelba s hokejkou na bránu, chůdy, slalom na kole. Letos bylo dětí jako šafránu, ale kategorie mužů i žen byla také silně zastoupená. Stejně jako loni se boje o medaile zúčastnilo 23 odvážlivců. Soutěžní klání začalo okolo desáté hodiny a do polední přestávky se stihly čtyři disciplíny. Odpoledne nastaly, pro mnohé, ty obtížnější soutěže. Ve zdraví a duševní pohodě všichni zdárně dokončili všechny disciplíny. Po složitém počítání bodů se v půl šesté večer konalo vyhlášení vítězů. V kategorii dětí zvítězila Natálka Vlčková, která za sebou nechala svého mladšího brášku Christiána. Mezi ženami se nejlépe dařilo Kátě Burianové, druhé místo obsadila Lucie Kyliánová, třetí příčku získala Magda Fousová. V kategorii mužů obhájil první místo, loňský vítěz, Luboš Kylián ml., v těšném závěsu za ním se umístil Martin Lapka a na třetím místě skončil Pavel Burian. Po soutěži si všichni zúčastnění mohli užít vynikající občerstvení v podobě grilovaného masa a klobás.

Lucie Kyliánová

HNĚVKOV

Sucho v roce 1893

Letošní jarní počasí, zejména měsíce od dubna do června vykazovaly značný srážkový deficit. Mnoho lidí se dušovalo, že takové počasí dlouho nepamatují. A měli pravdu. I meteorologové se na tomto jevu shodli. Tak jsem se podíval do historie naší obce. Zalistoval jsem v kronice Hněvkova a našel zápis o suchu, které obec postihlo.

Zápis do kroniky tehdy sepsal bývalý kronikář pan František Bubna. V kronice psáno jest:

„Pamětihodným jest zaznamenaný rok 1893 jenž nade všechny jiná léta, která v paměti byly, svým velikým suchem se ukázal, tak že hned od jarní setby, t.j. od začátku měsíce dubna nezapršelo, až teprve na počátku žní, t.j. v druhé polovině července přišla vláha, která úrodě ovšem jíž velmi málo prospěla. Toho roku bylo obilí, co se váhy týče i těžké, za to, ale jej bylo velmi málo a ke všemu ještě dosti laciné, než sláma dostala velikou cenu, poněvadž jí málo bylo, prodávala se kopa tj. 12 čentnířu víd. (vysvětlivka autora: centýř-cent, vídeňský cent = 100 liber = 56 kg) *váhy za 12 až 25 zlatých rak. čes.* (rakousko-českých)*, dle toho jak během času cena vstoupala.*

Vzdor toho velikého sucha, brambory se urodily ve velikém množství, tak že, skoro každý, kdož brambory sázené měl, více jich nikdy neměl, aniž tak veliké, aniž tak pěkné. Píce bylo vůbec málo, tak že dobytek s velikou obtíží a při velké šetrnosti přezimoval.“

Kronikář dále pokračuje, jaké následky neúrody postihly rolníky i další řemeslníky.

„... rolník nedal žádnému mnoho co vydělat, koupil jen to, co muselo nevyhnutelně být, a to proto, že že neměli čím platit, ... z čehož povstala mezi všeobecným lidem býda (bída) *v takové míře, o které nikdy ještě slýcháno nebylo“.*

Poznámka autora k zde uvedeným mírám a váhám: V těchto dobách nebylo jednotných měr ani vah. Byly v různých krajích a místních zvyklostech značné rozdíly a tak při obchodování a prodeji se muselo znát, kterých měr se používá. Většinou na trhu byly tyto údaje vyvěšeny. Nejvíce zmatků bylo v mírách dutých neboli prostorových. Ani míry délkové nebyly na tom lépe. „Vídeňská měna“ (také císařská), platila do r. 1858; mincovní jednotka 1 zlatý = 100 krejcarů. Na zlatky a krejcary se počítalo ještě dlouho po zavedení koruny a haléřů. Tato měna se přestala užívat během první světové války.

Petr Vích, Hněvkov

SKALIČANY

Mše svatá ve skaličanské kapličce a pouťový víkend ve znamení deště

Po čtyři desítky let se ve skaličanské kapličce nekonala mše svatá. Tuto skutečnost „prolomila“ letošní pouť. Slavnostní bohoslužbu celebroval v sobotu 17. května krátce před polednem pan farář Marcin Piasecki. Před obřadem samotným pohovořil o patronu místní kaple, jež je zasvěcena sv. Janu Nepomuckém, a zmínil se i o jeho odkaz pro dobu současnou. Samotnému liturgickému procesu byli přítomni místní i přespolní všeho věku ve zcela zaplněném svatostánku, který je v majetku obce a od počátku 90. let 20. století je postupně opravován a to jak stavebně, tak z hlediska restaurátorských činností. Početná účast na mši svaté byla příjemným povzbuzením k myšlence na její pravidelné konání a opakování u příležitosti skaličanské pouti. Na tomto místě bych chtěl jménem Osadního výboru Skaličany i jménem svým srdečně poděkovat za vstřícnost a vřelost pana faráře, za jeho vlídná slova a za podnícení zamyšlení se nad během a smyslem žití v tomto

P. Marcin Piasecki při mši ve Skaličanech

uspěchaném světě. Samotný pouťový víkend byl tentokrát poznamenán nevlídným počasím, jež způsobilo nucenou změnu programu. Odvolána byla taneční zábava skupiny K-Band i nedělní odpolední posezení s písničkou, které měl tradičně obstarat pan Koubek se svým hudebním tělesem. Na vystoupení Tanečního klubu Čížová taktéž nedošlo, přestože členky a člen tohoto uskupení do Skaličan dorazily, ale pořadatelé rozhodli o tom, že tanečnice nebudou nutit trápit se tancem mezi kapkami (nebo spíše mezi cákanci) deště, které by nepochybně odnesly zdravotně. Doufejme, že potencionální účinkující na Skaličany nezanevřou. Splněným bodem programu bylo zábavné odpoledne s Duhovými ještěrkami, které připravily velice zajímavý program pro děti a za to jim patří veliké poděkování, které je nutné vyslovit i všem, kteří i přes nepřízeň počasí na pouť do Skaličan dorazili a nakonec se snad i dobře bavili, a zejména všem, kteří se podíleli na náročné organizaci skaličanské pouti.

Václav Cheníček

Dětský den ve Skaličanech ozdobil hastrman a čertice

Již popáté v řadě se uskutečnil pod taktovkou skaličanských maminek dětský den, jehož termín byl tentokrát zvolen na sobotu 7. června, na tradičním místě u skaličanského Rybníčku. Oproti pouti byla všem přítomným tentokrát nebesa nakloněna a výborné počasí provázelo všechny soutěžní kategorie. Účast byla oproti minulým rokům o něco nižší, patrně z důvodu souběhu akcí v sousedních obcích, ale i přesto se do soutěží zapojilo více než třicet dětí. Na hladký průběh všech disciplín tentokrát dohlížel, kromě tradičních organizátorek a pořadatelů také vodník a čertice. Tyto pohádkové bytosti u některých dětí vyvolaly značný respekt a čertice dokonce i zájem dospělých mužů, který ochabl při zjištění, že čertice je vlastně čert. Výborný ohlas zaznamenal i skákací hrad zapůjčený od paní Antošové z Blatné. Soutěžící byli tradičně bohatě odměněni rozličnými cenami zakoupenými z prostředků obce a cenami od sponzorů (významné poděkování patří zejména společnosti Leifheit Blatná), rodičové a organizátoři pak spokojenými úsměvy na tvářích nejmenších ratolestí. Velmi vydařený den byl zakončen dospěláckým sousedským posezením, které svou vynikající hudební vložkou skvostně vylepšilo country trio TAM-TY. Bujará veselice pokračovala i po zakončení hudebního vystoupení a ukončena byla až v pozdních nočních hodinách (lépe řečeno nad ránem). Pro mnohé to byl znamenitý zážitek a všichni, kdo u rybníčka vytrvali, si zakončení akce náležitě užili a to je dobře.

Václav Cheníček

Závěrečné defilé dětí s hastrmanem

SDH Skaličany opět na soutěžích

Po obnově činnosti Sboru dobrovolných hasičů Skaličany, vyráží soutěžní sestavy SDH i v letošním roce na některé závody v okolních obcích. Zajímavostí je, že téměř stejná sestava startuje jak v kategorii muži, tak v kategorii veteráni, což je patrně unikum. Ambice týmu nejsou vysoké, i vzhledem k věkovému složení týmu a nevelkým zkušenostem. Ale bojovnost, chuť závodit a nasazení jednotlivých členů týmu je příkladná. Během zimního období došlo členy sboru k další rekonstrukci

SDH Skaličany na soutěži v Blatné

hasičské stříkačky PS 12, která je sama veteránkou mezi stroji, které se objevují na hasičských soutěžích (pochází z roku 1971). Velkou měrou přispěl k opravě Jaroslav Sojka st. a Luděk Mička. Znamenitou práci pro sbor odvádí dlouholetý člen sboru Milan Počta a ani ostatní členové SDH, který byl ve Skaličanech založen již v roce 1899, se nenechávají zahanbit a mohou-li, podílejí se ve svém volném čase na činnosti sboru a to nejen svojí účastí na soutěžích, ale i při přípravě kulturních a jiných akcí v obci, stejně jako na ostatních činnostech souvisejících s obecním děním. Výše zmiňované nasazení a odhodlání týmu přineslo vynikající výsledek v podobě vítězství v kategorii veteráni na hasičské soutěži v Chobotě, která se konala 5. 7. letošního roku a skaličanský tým dosáhl svého nejlepšího času na 2B, kdy se poprvé podařilo stlačit čas pod 30 vteřin a to na výsledných 29:20s. Oslava historického úspěchu a prvenství se nadmíru vyvedla a byla zakončena podvečerním společným a hromadným skokem členů soutěžního družstva do rybníčka ve Skaličanech, čímž bylo splněno někdejší předsevzetí jednoho z členů družstva.

Nadšení a bojovnost členů soutěžního týmu vyvrcholilo veteránským prvenstvím na soutěži v Uzeničkách s časem 26:12s (2B) a třetím místem v kategorii muži (32:79s na 3B). I z této soutěže byl návrat domů poznamenán povinnou vítěznou koupelí a obrovskou radostí ze zisku dvou pohárů během jedné soutěže a hlavně historickými a rekordními týmovými časy. Doufejme, že elán, s jakým se obrození skaličanští hasiči pustili do aktivit, jen tak nevyprchá.

Václav Cheníček

FK KOZEL Skaličany ctí coubertenovské tradice

V duchu coubertenovských sportovních tradic „není důležité zvítězit, ale zúčastnit se“ se tým FK Kozel Skaličany účastnil jubilejního 20. ročníku fotbalového turnaje Buzický bejk, který se odehrál o posledním červnovém víkendu ve sportovním areálu v obci Buzice. Tým složený vesměs s ryzích amatérů, posílený o několik hráčů, kteří to s míčem opravdu umí, v základní skupině jednou remízoval a dvakrát prohrál. Ve čtvrtfinálovém zápase pak podlehl pozdějšímu vítězi ze Škvořetic. Podstatnou informací však budiž fakt, že se dokáže sejít několik nadšenců, kterým nejde ani tak o výsledek, ale o dobrou náladu, o partu kamarádů, kteří si čas od času dokáží udělat humor i sami ze sebe a o to, že pokud se chce, tak jde všechno (bez brblání a zbytečných kritických slov). Za to jim patří dík. Poděkování kromě našich hráčů a fanoušků (nechyběl ani tradiční maskot) zasluhují i pořadatelé – SDH Buzice, Obec Buzice a hlavně Petr Čilák Samec, kteří tradičně dobře připravili turnaj, který snad bude dále pokračovat.

Václav Cheníček

Sbor dobrovolných hasičů Skaličany, Osadní výbor Skaličany
a
FK KOZEL Skaličany
pořádají v rámci skaličanského posvícení
3. ročník FOTBALOVÉHO KLÁNÍ
„SKALČANSKÁ PENCLE“
Skaličany - sobota 11. října 2014
na louce za Bártíků
Program:
10:00 hod. MiniTurnaj v malém fotbale
13:00 hod. Turnaj v exekuci a chytání pokutových kopů
15:00 hod. Vyhlášení výsledků, volná zábava s hudbou
Přijďte se pobavit, přijďte si zahrát, přijďte poklábosit, občerstvit se, prostě přijďte pobejt na skaličanské posvícení!
Informace o turnaji a přihlášky na tel. 605 164 959 (V. Chemček), email: [illegible]@seznam.cz
A kdo se koná za každého počasí
Občerstvení zajištěno v hojném rozsahu

Ještě k soutěži, co nám stromy poskytují

Výstava „Květy, plody, kmeny aneb co nám poskytují stromy“ skončila 25. května. Pro návštěvníky z řad školou povinných byl připraven soutěžní test se 13 otázkami. Vyplněných testů se sešlo celkem 213, z toho nebylo možné do konečného pořadí zařadit 2 testy, které vyplnili dospěláci. Přesto jim velmi děkujeme za projevený zájem a gratulujeme ke správným odpovědím. Více než dvě desítky testů nebyly podepsány úplným jménem, příjmením s uvedením školy a třídy. Sice vtipně jeden soutěžící uvedl jméno Igor Hnízdo, ovšem jako učitel na obecné škole nebo přírodovědec by se těžko uplatnil, ze 13 možných získal jen 8 bodů. Musíme zdůraznit, že na všechny otázky bylo možné najít odpovědi na výstavě.

Nevíme, zda se již stalo tradicí, ale pravdou je, že žáci prvního stupně základních škol jsou v těchto soutěžích úspěšnější (znalostní testy, které jsou součástí výstav z cyklu o přírodě). Možná mají více snahy uplatnit své znalosti, trpělivosti dohledat správné odpovědi, jistě jsou disciplinovanější.

Celkem 10 soutěžících z 1. Stupně ZŠ získalo plný počet bodů:
Kačka Klásková a Roman Kuča (oba 1. B, ZŠ JAK Blatná); Karolína Bejčková, Laura Hochmutová a Adélka Žáčková (všechny 2. B, ZŠ JAK Blatná); Hana Tomanová (3. A, ZŠ JAK Blatná; Natálie Kostohryzová a Adam Kuča (oba 3. B, ZŠ JAK Blatná); Sandra Vondrová (4. B, ZŠ JAK Blatná); Vítek Říha (5. tř. ZŠ TGM Blatná).

Zvláštní cenu získávají tito žáci 1. Stupně:
Adéla Bejčková, Gabriela Pacovská a Nina Prokopcová (všechny IV. A, ZŠ JAK Blatná); Adriana Chodová a Anna Svobodová (obě V. A, ZŠ JAK Blatná)

Ze druhého stupně ZŠ získalo plný počet bodů 6 soutěžících:
Olívie Machovcová, Aneta Fořtová a Barbora Koželuhová (všechny 7. A, ZŠ TGM Blatná); Monika Poláková (7. Tř., ZŠ Záboří); Tereza Skolková (7. B, ZŠ JAK Blatná); Stanislav Kučera (8. Tř., ZŠ Záboří);

Zvláštní cenu získávají tito žáci 2. Stupně:
Erika Maradová, Kateřina Kočí, Eliška Staklová, Kateřina Bobková (všechny 6. tř., ZŠ Bělčice); Rebeka Cinková (6. Tř., ZŠ Záboří); Kristýna Kosíková, Matěj Thorovský a Lucie Zoubková (všichni 7. B, ZŠ JAK Blatná); Končelová Klára a Eva Křivancová (obě 8. Tř., ZŠ Záboří); Monika Horynová a Eliška Dumská (obě 9. Tř., ZŠ Záboří); Ivana Brožová, Kateřina Rážová a Zdeňka Sedláčková (všichni 9. tř., ZŠ TGM Blatná)

Vítězům gratulujeme! Drobné předměty budou předány prostřednictvím škol na začátku příštího školního roku.

Radka Vokrojová

Kolektivy žáků z Mateřské školy Radomyšl vyhrály dřevěné hračky z dílny Jana Frömla ze Strakonic, který je mj. držitelem certifikátu Regionální produkt Prácheňsko.

Knihy v regionu

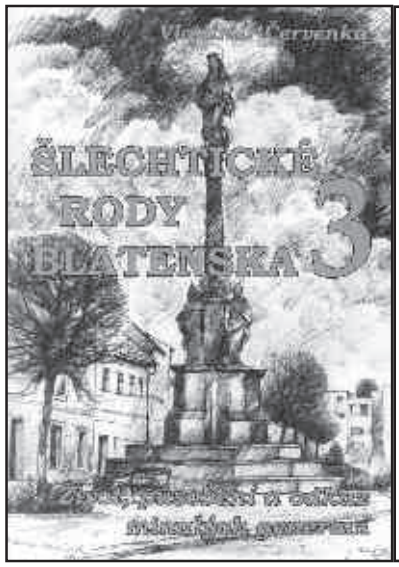

Kniha od Mgr. Vladimíra Červenky „Šlechtické rody Blatenska, 3. část“

je v prodeji v Infocentru, tř. J. P. Koubka 4, Blatná, nebo v kanceláři SOB, Na Tržišti 727, Blatná.

Kniha od Mgr. Jiřího Sekery „Böhm růže Blatná“

je v prodeji v Infocentru, tř. J. P. Koubka 4, Blatná, nebo v Městském muzeu Blatná, nám. Míru 212, Blatná.

Pavel Ounický, místostarosta města

Knihy v regionu

Lukáš Chvátal, 7 let, MŠ Šilhova Blatná

Kniha veršů od Jiřího Simandla „Milovanému kraji“

je v prodeji v Infocentru, tř. J. P. Koubka 4, Blatná, nebo v kanceláři SOB, Na Tržišti 727, Blatná.

Strakonické muzeum vydalo unikátní publikaci

Muzeum středního Pootaví Strakonice vydalo k výročí 120 let od svého založení publikaci Hrady, hrádky a tvrze na Strakonicku, Blatensku a Vodňansku, která je zúročením dlouholeté práce autorů Bořivoje Nechvátala a Františka Kašičky.

Autoři na sběru materiálu pracovali s přestávkami od roku 1997. Tento nový titul navazuje na Hrádky a tvrze na Strakonicku z roku 1986. Práce je rozšířená o nové nálezy, plánovou a fotografickou dokumentaci a o stavebně historický vývoj hradů Strakonice, Blatná, Helfenburk a Střela. U řady lokalit jde o první zpracování jejich historického vývoje. Na 632 stranách poskytuje kniha znalosti o 143 lokalitách, doplněné 250 plány a 438 obrazovými předlohami. Práce je určena nejen nové generaci historiků a badatelům, ale též široké laické veřejnosti se zájmem o historii jihočeského kraje. Je cenným katalogem jihočeských památek, který poslouží jak při památkové ochraně objektů, tak při jejich novém stavebním rozvoji a také zvýšenému zájmu veřejnosti o jejich návštěvu. Obsáhlé resumé v němčině a angličtině zajišťuje dostupnost výsledků průzkumu i pro historiky ze zahraničí.

Slavnostní křest knihy se uskutečnil za přítomnosti autorů při slavnostní vernisáži výstavy „120 let muzea“, kterou byla otevřena nová turistická sezóna v expozicích muzea na strakonickém hradě. Publikace je v prodeji za cenu 360,- Kč v Zámecké galerii, na pokladně na strakonickém hradě a na mlýně v Hoslovicích.

Ing. Ludmila Koštová
pověřený zástupce ředitele

Akce na bazénu

Když jsme v r. 2011 podepisovali s naším zřizovatelem smlouvu o partnerství na projektu „Rekreační areál města Blatná – revitalizace zanedbaného areálu na občanskou vybavenost“, věděli jsme, že nově vzniklý areál bazénu budeme určitě využívat. A naše předpoklady se beze zbytku splnily. Kromě hodin plavání v rámci tělesné výchovy nebo školní družiny, je možné bazén využít i k různým soutěžím. Naše první aktivita tohoto druhu se uskutečnila ve čtvrtek 19. června. Uspořádali jsme tu další školní akci věnovanou **110**. výročí školy, a to plaveckou štafetu na **110 x 100** metrů.

PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FONDU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
Směr budoucnost - cíl prosperita
EVROPSKÁ UNIE
ROP JIHOZÁPAD

110 plavců - zástupců 3. až 9. tříd a pedagogů - vytvořilo mohutné družstvo, které ve dvou drahách naráz zdolávalo daný úsek. A výsledný čas byl obdivuhodný. 11 000 metrů zdolali plavci za 5 hodin 38 minut a 10 vteřin. Plavecké dopoledne si všichni užili nejen ve vodě, ale i na ostatních herních prvcích v prostoru kolem bazénu.

Mezi hlavní radovánky v letním období patří beze sporu plavání. Ale i při této činnosti je nutné myslet na zdraví a bezpečnost. Na bazén jsme si tedy došli i pro poučení. Jaká úskalí na plavce mohou čekat a jak jim předcházet, velmi působivě, s využitím konkrétních případů, přiblížil žákům šestých tříd přímo v prostorách bazénu pan Petr Novotný. Po přednášce, kterou děti pozorně poslouchaly, následoval ještě doprovodný film. Chci věřit tomu, že se děti zásadami správného chování budou řídit.

Jiřina Karlíková
ředitelka školy

Dětská slavnost v ŠD

Dne 11. 6. se děti ve školní družině báječně bavily. Vychovatelky společně s maminkami z rady rodičů připravily pro děti “Letní slavnost” plnou her, soutěží a kvízů. Hry probíhaly na školním dvoře, kde děti skákaly do písku, trénovaly chůzi na chůdách, přebíraly barevné figurky, skládaly puzzle, malovaly, rozeznávaly druhy zvířat aj. Za každou správnou odpověď získaly pohádkové žetony, které si proměnily za kouzelné ceny.

Překvapením pro děti byla závěrečná diskotéka pořádaná chlapci ze sedmé třídy. Na ní si pod vedením Dominiky Češkové, naší bývalé žákyně, všichni zatančily vířivý tanec.

Tímto bychom chtěly poděkovat všem maminkám za pomoc při realizaci obchůdku a her, děvčatům ze sedmých tříd za vedení soutěží a chlapcům za skvělou hudební tečku v tělocvičně.

Vychovatelky ŠD na ZŠ J. A. Komenského Blatná

Ornitologická vycházka

Ve středu 18. června šla naše třída společně s V. A a třídními učitelkami Pavlou Voborníkovou a Zdeňkou Lojdovou na vycházku k rybníku Řitovíz. U rybníka na nás čekal ornitolog pan Zdeněk Voborník, který se kroužkováním ptáků zabývá již 30 let. Do sítí se nám chytili rákosníci, sýkorka a kos. Ukázalo se, že rákosníci byli sameček a samička, protože samička měla vypelíchané bříško, aby mohla sedět na vejcích a zahřívat je holým tělem, které vydává více tepla než peří, které spíše izoluje. Také jsme se dozvěděli, že se u ptáků dá poznat, jestli je více než rok starý nebo jestli je tento rok vylíhlý. Oba byli starší než jeden rok a asi byli pár, protože se chytili najednou. Společně jsme je okroužkovali. Měli jsme připravenu spoustu otázek a pan Voborník nám na všechny ochotně odpověděl. Během ornitologické vycházky jsme si také opekli vuřty a společně sepsali 110 rostlin a živočichů, které jsme cestou viděli (to je náš příspěvek ke 110. výročí školy). Byla to velmi naučná a zábavná procházka.

T. Šurátová, V. Kalousová, P. Holečková, K. Bláhová, A. Piklová, V. B

Poznáváme přírodu

Děti z II. B jsou opravdu zvídavé a šikovné. Jakmile jaro probudilo první jarní květinky, začaly je poznávat, malovat, vymýšlet květinové skřítky a víly a skládat o nich básničky. Jarní květiny odkvetly a děti chtějí poznávat a vyhledávat nové a nové květiny.

Mám z jejich nadšení, nápadů a snahy velikou radost. Jen zkuste sami posoudit, jak se jim jejich dílka povedla.

Marcela Karbanová
třídní učitelka II. B

Svízel přítula
U nás roste na mezích, suchých loukách a v polích. Svízel je bylina se silnou až 1 metr vysokou lodyhou. Květy jsou drobné, citrónově žluté. Listy jsou podlouhlé.

Laura Hochmuthová

Svízel přítula
Svízel značí trable,
přítula zas přítulnost,
když se chytí za tepláky,
máme toho všichni dost.

Karolína Voráčková

Lupina - Vlčí bob mnoholistý
Je pěstován jako okrasná rostlina. Listy jsou dlanitě až patnáctičetné. Květy modré. Plody jsou mnohosemenné lusky. Jedovatý.

Laura Hochmuthová

Vlčí bob mnoholistý
Víte, co je pohodička?
Odpočívat u kafíčka.
A nejlépe na pasece,
kde se vlčí bob – kafíčko třese.

Karolína Voráčková

Devětsil lékařský
Je vysoký asi 50 cm. Od března rostou z oddenku lodyhy ukončené květy, které jsou růžové a voní. Kvete až do května. Rosta na vlhkých místech. Oddenek obsahuje silici hořčiny a minerály. Je to léčivá rostlina.

Jana Drobníková

Devětsil lékařský
Stálo nás to 9 sil
najít v trávě devětsil.
Čaj uvaří nám Kájinka,
aby nás od hledání nebolela kolínka.

Karolína Voráčková

Pitulník žlutý – hluchavka žlutá
Je léčivá rostlina. Roste při okrajích lesů, v křovinách a podél potoků. Kvete od dubna do července.

Adéla Žáčková

Pitulník žlutý
Hluboko v lese pod skalami,
cupity, dupity, bum, rum, bum,
hlídají poklad lesní skřítci,
hlídají poklad i svůj dům.
každý má malou lucerničku,
svítí si sobě na cestičku,
klip, klap, klip, klap, klop.

Karolína Voráčková

Úspěchy našich žáků v soutěžích

Jedním z kritérií, podle nichž se měří úspěšnost školy, je účast a umístění žáků v různých soutěžích. Letos jsme se z vědomostních soutěží nezúčastnili jen olympiády z fyziky a německého jazyka, v ostatních jedenácti soutěžích jsme své zástupce měli. A že se neztratili, dokazuje i 6 postupů do kol krajských. Jsme tomu moc rádi, protože si žáci nejen poměří síly, ale úspěchy jim pomohou i při získávání bodů při přijímacím řízení na střední školy. Radost mají i jednotliví vyučující, kteří žáky připravují, protože i to je vizitka jejich práce. V následujících řádcích uvedu umístění žáků do 10. místa v okresních kolech a následně i výsledky v krajských kolech.

V olympiádě z ruského jazyka získala Ivana Marousková (VII. A) ve své kategorii 1. místo (bez postupu do krajského kola), Matyáš Hájíček (IX. A) 2. místo (v krajském kole byl 3.) a Dominika Holečková (IX. A) 3. – 4. místo. V olympiádě z českého jazyka se 3. místem prosadila Lenka Rejdová z IX. B (v krajském kole 9.). Další velmi úspěšnou soutěží byla zeměpisná olympiáda, kde jsme měli zastoupení v kategorii žáků 6. tříd – Vojtěch Janota (VI. B) se umístil na 1. místě (v kraji byl 7.) a v kategorii žáků 8. tříd byl Matouš Faměra (VIII. A) druhý (v kraji 5.). Neméně úspěšná pro nás byla i biologická olympiáda, kde se v kategorii žáků 8. – 9. tříd Johana Vinšová (IX. A) umístila na 3. místě (v krajském kole 10.), v kategorii 6. – 7. tříd byl Matěj Karban z VII. A v okrese 2. a v kraji 16. Velký úspěch zaznamenala v matematické soutěži – Pythagoriádě Diana Voborníková (IV. A), protože v kategorii žáků o rok starších získala skvělé 1. místo, Aneta Piklová (V. B) se v té samé soutěži umístila na výborném děleném 2. – 4. místě. Těsně pod stupni vítězů (4.) se umístili ve svých kategoriích v olympiádě z anglického jazyka sourozenci Bláhovi – Vojtěch (VI. A) a Taťána (IX. A). Do desátého místa se v okresních kolech umístili – v dějepisné olympiádě Linda Polívková pátá a Lucie Stichenwirthová (obě VIII. A) šestá, v matematické olympiádě žáků 5. tříd Aneta Piklová (V. B) pátá a Karin Míková (V. A) sedmá, v kategorii šestých tříd byla Amálie Janků (VI.B) osmá, stejně jako v kategorii žáků 9. tříd Taťána Bláhová (IX. A), v chemické olympiádě obsadil Pavel Voborník (IX. A) deváté a Leoš Peroutka (IX. B) desáté místo, nesmím opomenout i další místa – páté Lindy Polívkové (VIII. A) a osmé Filipa Tuháčka (IX. A) v biologické olympiádě.

Za zmínku stojí i ostatní soutěže: pěvecká – Jihočeský zvonek, kde se ve zlatém pásmu v okresním kole umístila Karolína Šišková (V. B) a Diana Voborníková (IV. A), která postoupila do kraje, kde se umístila ve stříbrném pásmu, v soutěži mladých zdravotníků se družstvo žáků 1. stupně (Zbyněk Řehoř, Jan Vilíta, Adam Jareš, Karin Míková, Vanesa Vávrová) přes první místo v okresním kole dostalo do kola krajského, kde se umístilo na třetím místě. Zdravotníci prvního stupně získali ještě 2., 4. a 5.

místo, zdravotníci 2. stupně 2., 6. a 8. místo, v soutěži s brannými prvky byla naše družstva 1., resp. 5.

Sportovní soutěže zastupují v tomto školním roce – fotbalová – McDonald´s CUP, kde se žáci 1. – 3. ročníku prvním místem v okresním kole probojovali do krajského kola, kde získali 8. místo, žáci 4. – 5. ročníku se v okresním kole umístili na 9. místě, hokejbalová – "Hokejbal proti drogám", kde jsme získali 1. místo (žáci 6. – 7. třídy) a 2. místo (8. – 9. třída) a atletická – Atletická všestrannost 1. stupně, odkud 1. místa přivezli Tomáš Schwarz (I. A), Natálie Strnadová (I. B) a Ondřej Oulehle (II. A) a 3. místa David Fiřt (III. B), Pavel Šmat (V. A) a Tereza Šurátová (V. B).

Na všechny úspěchy našich žáků jsem velmi pyšná a všem jim za skvělou reprezentaci školy děkuji, samozřejmě děkuji i všem vyučujícím, kteří žáky připravovali.

Jiřina Karlíková
ředitelka školy

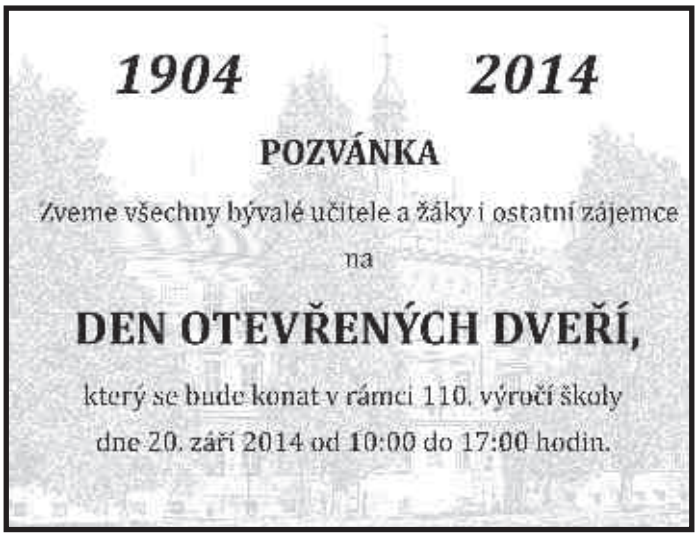
1904 2014

POZVÁNKA

Zveme všechny bývalé učitele a žáky i ostatní zájemce na

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ,

který se bude konat v rámci 110. výročí školy dne 20. září 2014 od 10:00 do 17:00 hodin.

Návštěva Važce

Ve středu 21. května 2014 v 7 hodin ráno jsme vyrazili na návštěvu partnerské školy ve Važci, abychom zakončili společný projekt „Kuchařka nejen s krajovými jídly", na kterém jsme pracovali celý školní rok. Zájezdu se zúčastnilo 44 žáků od čtvrté do deváté třídy a 6 pedagogů.

Během cesty, kterou zpestřili nejstarší žáci v roli průvodců předem připravenými informacemi o místech, kterými jsme projížděli, jsme měli několik zastávek. I když bylo velké horko, cesta pěkně ubíhala a kolem čtvrté hodiny jsme byli na místě. Hned po příjezdu jsme se zabydleli v motorestu Kriváň nedaleko Važce. Po vybalení a asi půlhodinové pauze jsme se vypravili do partnerské školy. Tam byl pro nás na uvítanou připraven velice hezký a zajímavý program, hra na housle, zpěv a tanec ve važeckých krojích nás příjemně překvapily. Poté jsme se odebrali do školní jídelny, byla malá, ale skvěle a nově zařízená. Ochotná děvčata i chlapci nám k večeři přinesli výbornou špenátovou polévku a jako hlavní chod si pro nás připravili „Važeckou pochoutku" - jídlo z jejich kuchařky. My jsme je pohostili „Rychlými koláčky" z naší kuchařky. Následovaly soutěže v tělocvičně – kluci v hokejbale, prohráli jsme – a venku na hřišti – děvčata ve vybíjené, vyhrála. Také tam pro nás bylo připraveno občerstvení. Kolem deváté hodiny večerní jsme odešli na motorest a po večerce šli spát.

Druhý den v 8:00 pro nás byla připravena velká snídaně. Všichni jsme se pořádně najedli, protože jsme před sebou měli celodenní výlet. Plán byl asi takový: výprava do Vysokých Tater, následně Spišský hrad, pak Poprad a zpět na motorest. A teď podrobněji. Výlet do Vysokých Tater sice nevyšel podle plánu, byly tam totiž uzavřené cesty kvůli polomům po nedávné vichřici, na poničené lesy byl opravdu smutný pohled. Jinak se všem Vysoké Tatry moc líbily, zvěčnili jsme se před Štrbským plesem a výhledem do údolí. Místo plánovaného výletu na Hrebienok nás zubačka (takový zvláštní vlak, který jezdí po ozubené koleji) odvezla do Štrby, kde na nás čekala naše „Modrá Laguna" (takto jsme pojmenovali náš autobus). Pokračovali jsme na mohutný Spišský hrad, ze kterého bylo uděláno muzeum. Vše bylo tak reálné a hlavně moc pěkné. Výhled ze staré věže byl snad ještě krásnější než z hor.

Zpáteční cesta do Popradu byla v poklidném duchu. Všichni se těšili, až si nakoupí. Po příjezdu zpátky do Važce jsme se hned převlékli, protože při cestě do Tater i na hrad a do Popradu bylo pořádné horko. Vzápětí jsme odešli do školy na diskotéku. Škola je nová a moderně zařízená. I večeře byla opět moc dobrá, bylo kuře s rýží. Ještě před slíbenou diskotékou bylo pár her. Zpočátku nikdo z nás netancoval, ke konci jsme se ale odvázali a roztancovali se. Už v devět hodin jsme ale odcházeli zpátky na Kriváň. Všechny nás to mrzelo, ale zároveň jsme věděli, že slovenské děti jdou druhý den do školy a nás čeká náročný program – prohlídka Važce a dlouhá cesta domů. Taky ještě než jsme usnuli ….

Další den jsme nejdříve navštívili místní muzeum, kde jsme všichni viděli važeckou kulturu, vybavení sedláků a prostých lidí, kostýmy a ukázku dobových pokojů. Dále jsme zavítali do galerie, kde nám paní Hybenová ukázala obrazy Jana Hály, a do domku, kde malíř žil a kde jsou i ostatní věci spjaté s jeho životem. Díky Janu Hálovi, rodáku z Blatné, bylo navázáno přátelství mezi městy i školami. Ale teď už jsme byli zvědaví na jeskyně. Naše představy se naplnily. Bylo to tam zároveň velmi pěkné, ale i velice stísněné a vlhké. Po návratu na čerstvý vzduch jsme byli všichni nadevše spokojení.

Jenže nám všem vyhládlo a těšili jsme se na poslední oběd ve školní jídelně. Připravena byla polévka (zřejmě něco na způsob zeleninové polévky) a jako hlavní chod výborná svíčková s rýží. Pochutnali jsme si! Rychle jsme se ale rozloučili s učiteli i žáky a vydali se na cestu domů. Necelé tři dny se nám naskytoval pohled na zasněžené Vysoké Tatry a pohled do okolí. A i počasí nám vyšlo krásné.

Na zpáteční cestě nás zaskočila bouřka a vytrvalý déšť, cestou do Blatné jsme i několikrát neplánovaně stavěli a do našeho města jsme za mírného deště přijeli ve tři čtvrtě na dvanáct v noci.

Chtěli bychom všem moc poděkovat, paní ředitelce a paním učitelkám Tvrdé, Karešové, Voborníkové, Vejvodové a Srbové, dále také panu řidiči - panu Vohryzkovi za šťastný příjezd nejen do Blatné, ale také do Važce a okolí, ale i panu starostovi jak z Blatné tak i z Važce, celému vedení školy z Važce za milé přivítání a velký dík patří také všem sponzorům, kteří částečně uhradili náklady na cestu. Určitě lidí, kterým bychom chtěli upřímně poděkovat, je mnohem a mnohem více. Takových zážitků už nebude mnoho! DĚKUJEME!

Filip Tuháček, IX. A

Pro úplnost dodávám, že cestu na Slovensko jsme mohli absolvovat i díky finančním prostředkům z grantového programu „Podpora práce s mládeží" Jihočeského kraje, finančním darům od sponzorů - Dura Automotive CZ, k.s. Blatná a Vishay Electronic, s.r.o. Blatná a příspěvku od zřizovatele Města Blatná. Za dar pro slovenské přátele patří poděkování i podniku Blatenská ryba, spol. s r.o.

Všem ještě jednou velké díky!

Jiřina Karlíková
ředitelka školy

Má smysl příspěvek na „SRPŠ"?

Mnoho z nás při upomínce v žákovské knížce „Přinést příspěvek do sdružení rodičů …" povzdechne, že zase musíme poslat peníze do školy, aniž bychom tušili, na co budou peníze použity.

Touto cestou bych chtěla všechny pochybovače ujistit, že peníze jsou vynakládány na aktivity žáků a to např. na úhrady cestovného při soutěžích, ceny pro oceňované žáky, hrazení dopravy na lyžařský kurz, vybavení školní družiny a další mimoškolní aktivity dětí. Příspěvek od rodičů

není jediným zdrojem našich příjmů. Sdružení organizuje vánoční a velikonoční jarmark, školní ples, akademii na zimním stadionu a další akce.

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem, kteří 6. 6. 2014 přišli na zimní stadion shlédnout naši „venkovní akademii“ pod názvem **Bavíme se společně.** Připravovaná vystoupení byla vypilována do posledního detailu a bylo opravdu těžké vybrat vítěze odpoledne. Díky patří především žákům a pedagogům ZŠ J. A. Komenského v Blatné, rodičům za přípravu kostýmů a milým hostům žákům ze ZŠ Holečkova v Blatné, ZŠ Sedlice a tanečnicím z Domu dětí a mládeže v Blatné. Vaše hojná účast nám dává jasné znamení, že akce, které pořádáme, mají své příznivce. Slibujeme, že o sobě naše sdružení dá opět brzy vědět.

Za SRPDŠ při ZŠ J.A.Komenského v Blatné
Kateřina Malečková

Závěr školního roku

Poslední den školního roku se každoročně loučíme s žáky 9. tříd malou slavností, kterou nazýváme „vymetání ze školy“. Nejinak tomu bylo i letos. Špalírem mladších spolužáků prošly všechny tři třídy se svými třídními učitelkami ke vchodu, odkud je letos, kvůli nepřítomnosti pana školníka, „vymetl“ pan učitel. Za zvuku zvonečků a doprovodu rodičů a známých se všichni přesunuli k zámku, kde v obřadní síni došlo k slavnostnímu ceremoniálu. Se žáky se rozloučil jak pan starosta, tak ředitelka školy, došlo k ocenění nejlepších závěrečných prací, odměněni byli i 3 nejaktivnější žáci z každé třídy. Všichni pak dostali kytičku a pamětní list, ve kterém měli vložené DVD s fotografiemi z třídních akcí, kterých se zúčastnili během celé školní docházky. Na závěr vždy vystoupil zástupce třídy se zhodnocením školních let, poděkováním a slovy na rozloučenou. Všechna byla moc milá a i my učitelé moc děkujeme.

Pro bývalé žáky, tedy i pro ty letošní, platí to, že dveře školy jsou jim vždy otevřené a my jsme moc rádi, když přijdou a podělí se s námi o své nové zážitky.

Jiřina Karlíková
ředitelka školy

1. třída je za námi

Prvňáčkové mají svůj první školní rok za sebou. Každý z 1. A ze Sluníčkové třídy se přesvědčil, že číst, psát, počítat a mnoho dalšího potřebuje pořádný kus píle a snažení. Vím, že ne vždy šlo všechno s úsměvem na tváři, ale také vím, že všichni dělali vše proto, aby jim šlo učení co nejlépe. Prožili jsme společně krásné chvíle a věřím, že jich bude mnohem více. Chtěla bych poděkovat všem rodičům za to, že svoje ratolesti podporovali, dodávali jim sílu, podíleli se na akcích třídy a spolupracovali na tom, aby se dětem ve škole dařilo a líbilo. Je to obrovská pomoc pro nás učitele. Po celý rok nám také skvěle fungoval Patronát nad prvňáčky, při kterém deváťáci zpříjemňují první školní rok těm nejmenším.

V posledních dvou měsících se udála spousta akcí. Přišly za námi do školy babičky z Domova pro seniory a četly nám pohádku O pejskovi a kočičce. Zúčastnili jsme se Májového běhu. Byli jsme se podívat na výstavě Stromy, plody, květy. Oslavili jsme Den dětí a nachystali si velkolepou oslavu narozenin paní učitelky. Jeli jsme na dopravní hřiště do Strakonic. Spolu s deváťáky jsme si připravili na školní akademii vystoupení Pomáda, na kterém se podílela přípravou kostýmů jedna z šikovných maminek, paní Cibulková se svojí rodinou. Velice si toho vážíme.

Dalším velkým zážitkem pro nás byl výlet na zámek Orlík s dětmi ze 2. A a paní učitelkou Voříškovou. Projížďka parníkem po Orlické přehradě na hrad Zvíkov v nás zanechala pocit námořníků a na hradě zase pocit rytířů a princezen. Také celoškolní akce „Žabák ZŠ TGM“ se velmi vydařila. Bylo vidět, že voda je všech dětí kamarád. V posledním týdnu jsme zase přespali společně s našimi patrony ve škole, opekli si buřty, podívali se na pohádku a zatemnělou školou absolvovali bobříka odvahy. I přes velké obavy všichni prokázali, že jim statečnost rozhodně nechybí.

Druhý den jsme se vydali pěšky do Bezdědovic, kde jsme se vydováděli na místním hřišti. Zpáteční cesta vlakem přišla po náročném dni vhod. Ve středu nás čekala nemilá povinnost, rozloučení s našimi deváťáky, kteří se o nás po celý rok starali a navštěvovali nás v naší třídě. Bylo to veselé loučení, ale všichni věděli, že se jedná o poslední chvíle. Ve čtvrtek jsme ještě využili pozvání na zmrzlinu od paní Zdvořáčkové do cukrárny Alfredo. Děkujeme! A pátek? To byl den zúčtování a zhodnocení celého roku, předání vysvědčení a hurá na prázdniny.

Za celou naší Sluníčkovou třídu bych chtěla všem deváťákům poděkovat za krásně strávené chvíle, popřát jim do dalšího života jen to nej-

lepší a dát jim cennou radu: aby si vždy dobře rozmysleli, jakou cestou se vydají. Moc Vám děkujeme, deváťáci, byli jste nejlepší! A přijďte se na nás někdy podívat.

Všem dětem přeju sluníčkové prázdniny plné koupání, výletů a krásných zážitků.

Pavla Fousová
třídní učitelka
1. A

CK Ciao společně se ZŠ TGM Blatná v Rakousku

Již tradičně se závěr školního roku nese v duchu studijního finiše, ale také školních výletů a cestování. Letošní školní rok pro nás CK Ciao připravila zájezd do rakouského Solnohradska. Chtěli jsme načerpat nové poznatky, ale také se pobavit a potěšit se krásou rakouských Alp. A to se, myslím, podařilo beze zbytku. Přálo nám především počasí – krásný květnový den k takovému výletu přímo vyzýval. Naše cesta započala v brzkých ranních hodinách. Oblíbený čas odjezdu „3:33 od Penny“ jsme všichni zvládli a plni očekávání jsme se vydali na cestu. Rakousko nás přivítalo nádherným prosluněným ránem. Alpy ukázaly své paradoxně téměř čerstvě zasněžené vrcholky, idylka téměř dokonalá. První zastávka se konala v městečku Hallstatt. Historické městečko nám nabídlo cestu pozemní lanovkou k největšímu solnému dolu světa. Jeho prohlídka spojená s převlekem do „permonických oblečků“ a jízdou po nejdelší dřevěné skluzavce Evropy zanechala v nás všech nevymazatelné vzpomínky. Odpoledne patřilo městečku St. Wolfgang, adrenalinu na letní bobové dráze a jezeru Wolfgangsee. Podvečerní plavba po tomto jezeře do městečka St. Gilgen naši návštěvu v oblasti Solnohradska ukončila.

Doufám, že se tento den líbil, přinesl příjemné vybočení z běhu všedních dní a splnil především pro dětské účastníky i vzdělávací cíl. Děkuji všem dětem i dospělým za hladký průběh akce a CK Ciao, především pak RNDr. Ladislavu Havlovi, za organizaci a perfektní průvodcovské služby.

Absolventské práce na ZŠ TGM Blatná … letos již popáté

Téma této práce si žáci devátého ročníku mohli sami vybrat dle svých zájmů a koníčků. Každý si pak přizval ke spolupráci jednoho z učitelů, který se tak stal vedoucím jeho práce. Vedoucí práce žáka opravdu jen vedl k tomu, aby obsahová část byla odpovídající a bez závažných nedostatků. Žáci sami měli za úkol zpracovat textovou část v programu Microsoft Word a prezentaci v programu Microsoft PowerPoint. Ukázali tak, co se v oboru informatiky dokázali na základní škole naučit. Na těchto úkolech pracovaly tyto „týmy“ po dobu prakticky celého školního roku. Finální zpracování proběhlo v hodinách informatiky.

V červnu nastal vrchol celé akce. V úterý 10. června proběhla slavnostní obhajoba těchto prací. Pomocí vytvořené počítačové prezentace žáci předvedli před komisí (pí ředitelka, pí zástupkyně a vedoucí práce) výsledek své práce. Někteří se doslova zapotili, jiným nervozita nedovolila podat takový výkon, jaký si představovali, některé prezentace naopak byly zcela perfektní. Nicméně všichni obstáli a výborně se zhostili svého úkolu. Tato první zkušenost „malé maturity“ byla nakonec pro všechny velkým zážitkem a doufejme, že i dobrou zkušeností pro další středoškolská studia.

Děkuji všem žákům i pedagogům za celoroční práci na tomto projektu a Městu Blatná za sponzorské dárky pro absolventy.

Dana Houzarová
zástupkyně ředitelky ZŠ TGM Blatná

Komu se nelení, tomu se zelení aneb
akce žákovského parlamentu ve šk. roce 2013/2014

Je tu konec školního roku, a tak se hodí zhodnotit, jaké akce a projekty v letošním roce připravil pro své spolužáky ze ZŠ TGM žákovský parlament. O tom, že je přísloví v nadpise skutečně pravdivé, jsme se přesvědčili před pár týdny, když jsme v pražské Lucerně přebírali cenu Gratias Tibi za projekt Pomocná ruka. Tento projekt byl nominován v kategorii základních škol a v konkurenci dalších neméně zajímavých projektů vyhrál. My to ale bereme jako ocenění naší celoroční práce a doufáme, že nejen projekt Pomocná ruka stojí za zmínku. Ale pojďme to vzít od začátku.

Činnost žákovského parlamentu jsme zahájili volbami 18. září. Z voleb vzešli parlamenťáci, kteří se budou po dva roky podílet na činnosti ŽP. Další zájemci, kteří ve volbách neuspěli, měli možnost nás přijít přesvědčit o tom, že jsou pro parlament užiteční, a tak se náš tým rozrostl o další „pomocníky“. O týden později všechny zvolené zástupce slavnostně inaugurovala paní ředitelka a uvedla je tak do funkce parlamenťáků. První společnou akcí, kterou jsme pro spolužáky uspořádali, byl ´Plyšový maraton´ . Cílem bylo uběhnout délku maratonu a zároveň pomoci azylovému domu Rybka v Husinci. Startovným v běhu byla plyšová nebo jiná hračka a podařilo se nám jich vybrat skoro 500. Celou organizaci si vzal na starost žákovský parlament, běhu se účastnili zástupci města, rodiče, učitelé a samozřejmě žáci ZŠ TGM. Vybrané hračky jsme předali osobně ředitelce azylového domu paní Dvořákové a v březnu jsme také azylový dům navštívili.

Celý listopad se nesl ve znamení příprav na veřejné prezentace, kterými vyvrcholila naše účast v projektu Žákovské parlamenty SOS. Na veřejnou prezentaci se k nám do školy sjeli zástupci škol z celého regionu a samozřejmě členové domovské organizace CEDU doprovázeni vzácnými hosty Asherem a Gregem z Velké Británie. Společné dopoledne bylo korunováno vyhlášením ZŠ TGM konzultačním centrem pro žákovské parlamenty na prvním stupni a zároveň pilotní školou v projektu Škola pro demokracii, který úspěšně navázal na projekt Žákovské parlamenty SOS. Na konci listopadu jsme už potřetí vyrazili do Prahy s cílem prezentovat naše projekty v Senátu ČR. Tentokrát jsme vybrali projekt ´Plyšový maraton´ a získali jsme za něj ocenění od organizace CEDU. Na základě tohoto úspěchu jsme se rozhodli vytvořit manuál ´Plyšový maraton´ v deseti krocích, který by mohl sloužit jako návod pro ostatní školy, jak podobnou akci zorganizovat a pomoci tak dalším azylovým domům.

Slavnostní zakončení celého projektu žákovských parlamentů se uskutečnilo v prosinci v Krkonoších. Náš tříčlenný tým ve složení Mgr. Marie Šampalíková, Mgr. Ludmila Růžičková a Mgr. Jaroslav Voříšek, a dvoučlenný žákovský „Kačka tým“ ve složení Kateřina Rážová (9. ročník) a Kateřina Vaněčková (5. ročník) si užil třídenní závěrečný prožitkový kurz v krásném prostředí chaty Andula. Dozvěděli jsme se podrobnosti o projektu Škola pro demokracii a zasoutěžili jsme si o pár zajímavých výletů – jedním z nich byl např. Parma Cup, kterého jsme se zúčastnili v květnu. Těsně před Vánoci jsme stihli uspořádat krátkou návštěvu v základní škole ve Hvožďanech, kde se žákovský parlament teprve rozjíždí. Pokusili jsme se parlamenťáky motivovat k další práci, zahráli jsme si společně pár her a došlo také na sdílení zkušeností s organizací celoškolních akcí.

O den později, tedy 17. 12. 2013 jsme uskutečnili velkou předvánoční charitativní akci s názvem Kouzlo Vánoc. Poprosili jsme šikovné maminky, aby pro nás napekly vánoční cukroví, které jsme pak rozdělili do balíčků a prodávali ve škole a v Domě pro seniory. Akcí se podařilo získat skoro 5500,-Kč. Darovali jsme je organizaci Na rovinu, která podporuje adopci na dálku. S organizací budeme spolupracovat i v příštím roce, při-

Vítězství v cenách Gratias Tibi

pravujeme společné besedy o Africe pro celou školu.

V přehledu akcí žákovského parlamentu nemůžeme opomenout činnost školního časopisu, jehož redaktoři tvoří v letošním roce nezávislý výbor ŽP. Redaktoři respektive redaktorky časopisu se alespoň na chvíli staly také přispěvatelkami do Strakonického deníku. Oslovil je šéfredaktor Petr Škotko a dal jim za úkol připravit rozhovory s prvňáčky. Děvčata to zvládla na jedničku a obě první třídy představila ve článcích, které vyšly jak ve Strakonickém deníku, tak ve školním časopise. Dalším zajímavým počinem redaktorů školního časopisu byla pomoc při organizaci Maškarního plesu, který jako v předchozích letech pro žáky uspořádalo SRPDŠ. Náš šéfredaktor Vojta Bauš ples spolumoderoval a celou akci jsme ještě zpestřili rozhovory redaktorů s žáky v maskách a písničkami na přání.

Na konci března nás čekala další charitativní akce, které se tentokrát ujal „malý parlament“. Malý parlament se schází jednou za měsíc, účastní se ho žáci 2. – 5. ročníku a vede ho Mgr. Věra Vitáková, která ve funkci koordinátorky ŽP vystřídala Mgr. Jaroslava Voříška. Malý parlament připravil pro spolužáky ze školního klubu akci Mýdlo hrdina dětí. Jejím cílem bylo upozornit na důležitost hygieny a na fakt, že ne všude ve světě mají děti k dispozici např. mýdlo či pitnou vodu. Odpoledne strávené ve školním klubu bylo plné vůní, protože jsme ručně vyráběli mýdla s logem žákovského parlamentu, která se pak prodávala na velikonoční výstavě. Výtěžek z mýdel poputuje na konto UNICEF.

Další osvědčenou akcí ŽP byla květnová burza knih. Tento druhý ročník jsme rozšířili nabídku knih a časopisů o prodej CD, DVD a počítačových her. Organizace se ujala opět Mgr. Hana Kubíková a Mgr. Věra Vitáková, kterým pomáhali členové žákovského parlamentu. Burza byla zase úspěšná, nakoupili si nejen žáci, kteří burzu navštívili, ale také prodejci mezi sebou. Některé z neprodaných knih a DVD byly opět darovány školní knihovně.

Od druhé poloviny května se oddávali členové parlamentu výhradně cestování. První naší exkurzí byl poděbradský Parma Cup. Zúčastnili jsme se turnaje ve vybíjené, který organizovala základní škola z Poděbrad. Utkali jsme se o putovní pohár s družstvy z Poděbrad a Peček. Zvítězili reprezentanti z Peček, my jsme skončili na druhém místě. V příštím roce bychom se rádi ujali organizace Parma Cupu u nás v Blatné. O čtrnáct dní později nás čekala dlouhá cesta za parlamenťáky do Přerova, kterým jsme chtěli oplatit jejich loňskou návštěvu u nás v Blatné. Cesta byla sice dlouhá, ale příjemná. Počasí bylo překrásné. V Přerově jsme měli možnost navštívit Muzeum Jana Ámose Komenského, ale také centrum města. Parlamenťáci pro nás připravili krásný dvoudenní program plný společných her, nechyběla ani prohlídka školy. Akce „velkopřestávkový výbuch“ nás natolik uchvátila, že bychom ji rádi připravili na příští školní rok pro naše spolužáky. Cestu do Přerova jsme mohli uskutečnit především díky SRPDŠ, které nám zaplatilo velmi nákladnou cestu, za to moc děkujeme.

Vyvrcholením všech akcí žákovského parlamentu však bylo předávání cen Gratias Tibi v pražské Lucerně. Gratias Tibi („Díky Tobě“) je cena za občanskou aktivitu mladých lidí, kteří pozitivně ovlivňují život ve společnosti. Iniciátorem a organizátorem ceny je organizace Člověk v tísni. Projekt ZŠ TGM Pomocná ruka byl nominován v kategorii základních škol. V konkurenci dalších devíti neméně zajímavých projektů zvítězil a děvčata si na podiu převzala nejen ocenění, ale také poukaz na studijní zájezd do Norska, který se uskuteční na konci srpna. Doufáme, že náš projekt vzájemného doučování žáků bude inspirací pro ostatní školy, že volný čas nemusíme všichni nutně trávit u počítačů či mobilních telefonů, ale můžeme ho věnovat svým spolužákům, pro které to „malé“ doučování může znamenat velkou pomoc.

Děkujeme všem, kteří našemu žákovskému parlamentu fandí – SRPDŠ a rodičům, kteří nám poskytují nejen finanční pomoc, ale také pomoc při organizaci společných akcí. Parlamenťáci se schází každý čtvrtek v sedm hodin ráno, a to téměř vždy v plném počtu. Akce organizují ve svém volném čase, vydávají školní časopis, doučují spolužáky, přispívají na školní www stránky a spravují také svoji skupinu na facebooku. Za podpory paní ředitelky a ostatních pedagogů se mohou účastnit akcí, při kterých reprezentují školu. Doufám, že máme nakročeno správným směrem a že i v dalším školním roce připravíme pro naše spolužáky zajímavé akce a projekty.

Pokud byste chtěli náš žákovský parlament jakýmkoli způsobem podpořit nebo přizvat ke společné akci, rádi se s vámi sejdeme.

za žákovský parlament ZŠ TGM Blatná Ludmila Růžičková
koordinátorka ŽP

Naše škola zaznamenala v tomto školním roce několik mimořádných úspěchů, o které bychom se s vámi rádi podělili. O jednom z nich – vítězství v soutěži Gratias Tibi jsme se zmínili už výše, dalším velkým úspěchem bylo 3. místo žákyně 7. A Daniely Rodové v soutěži Virtuální svět nebo realita. Tomáš Viták ze 7. B se umístil na pěkném 4. – 10. místě v soutěži Poznej kvalitu, vyhraj kvalitu, kterou vyhlašuje Česká společnost pro jakost. V Poháru vědy tzv. Science Cupu se naše soutěžní družstvo žáků 8. B ve složení T. Kubíková, D. Houzar, M. Polcarová, L. Říská, K. Mošovská a L. Pavlová umístilo na výborném 5. místě. T. Kubíkové kromě toho zazářila i v biologické olympiádě, kde v krajském kole úspěšně reprezentovala naši školu a umístila se na 8. místě. Na stupně vítězů v oblíbeném McDonald´s Cupu vystoupalo mužstvo chlapců z 1. stupně ve složení D. Vondruška, V. Bláha, A. Bulka, T. Hutník, P. Říha, O. Krátký, O. Drnek, V. Říha, J. Opava, O. Bauš, M. Mužík a F. Cheníček. Společně obsadili 3. místo. Úspěšným reprezentantem naší školy je také Luboš Severin, žák 6. ročníku, který celoročně reprezentuje naši školu v šachových soutěžích. Jeho letošním největším úspěchem byl pravděpodobně postup do krajského kola přeboru mládeže.

Nejen svými znalostmi, dovednostmi a sportovními úspěchy reprezentují žáci naši školu. Ředitelskou pochvalu a vděk starostky obce Kadov si získal Josef Kratochvíl, žák 6. ročníku, který svou duchapřítomností a rychlým jednání pomohl zabránit počínajícímu požáru v přírodě. Za jeho odvahu mu udělená ředitelská pochvala určitě patří. A na závěr byly ředitelskou pochvalou a knižní odměnou obdarovány také tři žákyně 9. ročníku – N. Hlinková, K. Rážová a M. Stulíková – které si svou odměnu převzaly z rukou ředitelky školy na slavnostním předávání vysvědčení na blatenském zámku. Všechny tři dlouhodobě reprezentovaly školu v projektu Žákovské parlamenty SOS, ve svém volném čase připravovaly nespočet akcí pro své spolužáky, a to v rámci žákovského parlamentu a také patronátu nad prvňáčky.

Předáváním vysvědčení na blatenském zámku jsme zakončili letošní školní rok. Dojemné chvilky se střídaly s úsměvnými, došlo na slzy i na úsměvy při vzpomínání na společných pět let, které jsem jako třídní učitelka měla možnost prožít se svou třídou. Moji žáci za tu společně strávenou etapu o pět let zestárli – dospěli v mladé lidi, kteří budou v září pokračovat ve studiu na středních školách, gymnáziích nebo učilištích. A já mám naopak pocit, že jsem s nimi za tu dobu o pět let omládla. Každá akce, kterou pro žáky připravuji, samozřejmě stojí energii, ale v tomto případě si troufám říct, že mi moji energii beze zbytku vraceli svými úsměvy, vtipnými historkami a nadšením, s jakým do všech akcí šli. Děkuji jim za to a přeji jim, aby si společné zážitky dlouho uchovali a aby první kroky v novém školním roce vykročili pravou nohou.

Ludmila Růžičková
třídní učitelka 9. ročníku

Slavnostní rozloučení s žáky 9. roč. na blatenském zámku

Čtyři účasti - čtyři medaile

Za poslední čtyři roky se může pochlubit pouze 12 základních uměleckých škol z celé České republiky tím, že si z prestižní mezinárodní dětské výtvarné výstavy Lidice přivezly každý rok alespoň jednu medaili Lidická růže. Lidickou růži uděluje mezinárodní odborná porota těm nejlepším výtvarným počinům. Porota je složena z učitelů výtvarné výchovy a z výtvarníků a letos se její práce zúčastnili odborníci z České republiky, Belgie, Číny, Finska, Slovenska, Litvy a Lotyšska.

Mezi těchto 12 základních uměleckých škol patří i ZUŠ Blatná, přesněji řečeno vesměs výtvarné třídy paní učitelky Evy Ďurčové.

V roce 2011 získala medaili Lidická růže pro jednotlivce tehdy desetiletá Tereza Skolková. Téma 39. ročníku znělo „Tady bydlím, to jsem já“**.** Do soutěže bylo celkem přihlášeno 25 450 výtvarných prací z 66 zemí. České děti obeslaly výstavu celkem 6 765 pracemi – z toho 49 bylo oceněno individuální medaili.

Rok 2012 se nesl v duchu hesla „Divadlo – loutka – pohádka“. Mezinárodní výtvarná výstava tak reagovala na 100. výročí narození Jiřího Trnky (1912 – 1969). Z celého světa se sešlo 26 064 prací. Soutěže se zúčastnilo 67 zemí. Jednu z medailí Lidická růže pro jednotlivce získala blatenská Kateřina Kočí. Ze všech škol v České republice, počínaje mateřskými a konče středními, přišlo 6 336 výtvarných prací. Mezi české děti bylo rozděleno 67 individuálních medailí.

41. ročník mezinárodní výtvarné výstavy se konal na téma „Tradice a dědictví lidu mojí země“. Blatenské děti tentokrát získaly kolektivní medaili Lidická růže za kolekci kombinované techniky. Na tvorbě kolekce koní a veselých maringotek se podíleli žáci a žákyně – Andrea Batystová, Anna Bláhová, Evelyne Brodová, Šárka Červená, Eliška Dvořáková, Marek Hofreiter, Magdalena Beata Jánská, Vojtěch Pojer, Michaela Prágerová, Kristýna Staňková, Magdalena Švecová, Linda Vrbová a Lucia Zadra. Kolektivních medailí bylo v rámci českých škol uděleno pouze 24. I na tomto ročníku byla hojná účast. Z 68 zemí dorazilo na stůl odborné poroty 24 593 prací, z toho od nás 4 040.

V letošním roce byla výtvarná soutěž zaměřena na základě doporučení České komise pro UNESCO na téma „Rodinné zemědělství aneb Naše zahrádka a pole“. Rok 2014 a 42. ročník Lidic byl rokem rekordním. Porota nakonec vybírala z 27 868 prací ze 77 zemí světa. Z České republiky přišlo z 344 škol 5 193 výtvarných prací. ZUŠ Blatná opět získala medaili za kolekci kombinované techniky. Celkem mezi české školy rozdělila porota 28 kolektivních medailí. ZUŠ Blatná byla zároveň v rámci hodnocení soutěže jmenována paní Ivonou Kasalickou, kurátorkou výstavy, mezi těmi školami, jejichž výtvarné práce patřily mezi ty, které se nejvíce líbily. Na letošní medaili se podíleli žáci a žákyně – Anna Bláhová, Ondřej Hrabačka, Štěpán Pícha, Jan Podlešák, Zbyněk Řehoř, Anna Šulcová, Karolína Tichá a Vanesa Vávrová.

Nezbývá než popřát paní učitelce Ďurčové hodně podobných úspěchů do budoucích let a aby jí její žáci stále dělali takovou radost.

Miroslav Hoštička

Závěrečné představení tanečního oboru ZUŠ Blatná

Na začátku června se konalo Závěrečné představení tanečníků ze ZUŠ Blatná. Žáci s paní učitelkou Veronikou Loukotovou připravili za celý školní rok celkem 28 choreografií, z nichž 14 zatančili při červnovém představení v divadelním sále sokolovny. Žáci se věnují lidovému, irskému, společenskému i současnému tanci.

Na závěrečném předtančení taneční obor také vystoupil společně s Blatenskými dudáky a keltským souborem Alban Eiler. Vystoupení žáků sklidilo velký ohlas, diváci sledovali především eleganci pohybu i nápadité choreografie.

Žáci tanečního oboru by chtěli poděkovat paní Heleně Francové za ušití kostýmů a rodičům za podporu a pomoc při vystoupeních i organizaci závěrečného představení.

Vystoupení žáků ZUŠ Blatná

na Mezinárodním dudáckém festivalu ve Strakonicích

23. srpna 2014 v 16:00 hodin

v pořadu I. Novotné a J. Bašty
„Rok v našem kraji“ – hradní nádvoří

24. srpna 2014 v 13:00 hodin

v průvodu městem

Závodníci SKS Tricykl bodují ve světovém žebříčku UCI

Letošní paracyklistická sezóna začala pro naše tricyklisty déle, než bylo zvykem v předchozích letech. Na závody Evropského poháru jsme vyrazili až v červnu do Elzachu (Německo), kde v tvrdé konkurenci a na tratích vedoucích krásným pohořím Schwarzwaldského lesa, vybojoval Václav Vokůrka 4. místo (kat. MT2) a Iveta Kolínská 2. místo (kat. WT). Lada Ekrtová získala 3. místo v kat. WT2, kam byla podle zdravotního stavu překlasifikována od letošního roku.

Na přelomu června jsme zamířili na krátké soustředění na přepychové cyklistické tratě v okolí Mimizan (Francie). Velmi kvalitní široké cyklostezky vedou po největší písečné duně podél Atlantického oceánu a společná soustředění tricyklistů se zde začínají stávat milou tradicí.

První víkend v červnu jsme pak pokračovali na etapový paracyklistický

závod ve velmi kopcovitém terénu v okolí Bilbaa. Pořadatelé závod přesunuli z dubna na červen, neboť již několik let se tento velmi náročný závod jel za velmi sychravého dubnového počasí. Letos pro změnu ve slunném Španělsku pršelo. Vašek Vokůrka stihl v průběhu závodů řešit technické problémy se svým tricyklem, i tak v součtu časů dojel na 4. místě (3. místo mu uteklo o necelou minutu). Iveta Kolínská vybojovala vítězný trikot vedoucí jezdkyně kategorie WT1.

Na konci července nás pak bude čekat naše premiéra na Světovém poháru v Segovii (Španělsko).

Rosničky vybojovaly celkové 6. místo v 1. lize iBoccii.

Od loňského roku bojovalo naše družstvo na závodech v iBoccie, kde vybojovali start v 1. lize. Tento ročník skončil posledním zápasem v červnu v Českých Budějovicích, kde naše družstvo celkovým 6. místem potvrdilo své postavení v 1. lize i pro nadcházející sezónu.

Naše aktivity podporují: *Jihočeský kraj, Město Blatná, Svazek obcí Blatenska, Lesy ČR a.s., Saiatu Foundation Bilbao, Konto Bariéry*

Letošní rybářské slavnosti

Stává se už tradicí, že ve druhé polovině června pořádá Centrum kultury a vzdělávání Blatná spolu s podnikem Blatenská ryba rybářské slavnosti, letos již popáté.

Hlavní program blatenských rybářských slavností proběhl v sobotu 21. června a co bylo v letošním ročníku nové, bylo jejich dějiště. Oproti předchozím letům se místo děje přesunulo z náměstí J. A. Komenského do ulice Na Příkopech, na nábřeží řeky Lomnice, na nádvoří vodního zámku a na sádky Blatenské ryby.

Slavnosti začaly průvodem rybářů v čele s kočárem taženým koňským spřežením od zvonice kostela. Na zámeckém mostě požehnal pan děkan blatenským vodám a rybáři vhodili do Jezera tři kapry, aby splnili tři přání.

Po projevech zástupců města a kraje následoval na pódiu v nádvoří pestrý program, který uspokojil staré i mladé. Vystoupila dechová kapela Babouci, bubeníci, dudáci a tanečníci místní základní umělecké školy, odpoledne Aneta Langerová a jiní.

Nábřeží lemovala dlouhá řada stánků s nejrůznějším zbožím a zejména chutnými rybími pokrmy. Na sádkách, vyzdobenými fotografiemi, se prodávaly ryby a ukazovaly produkty zpracovny ryb. V zámeckém parku vystoupilo divadélko Rybníkáři s programem pro děti a tam také proběhly na rybníku Naděje závody lovu ryb pro děti do 15 let.

Ke zdaru letošního ročníku rybářských slavností přispělo i krásné sluneční počasí, jež panovalo po všechny tři dny.

Jiří Sekera

Vycházka kolem rybníků

V neděli se pak uskutečnila vycházka kolem rybníků Sedlicka. Trasa vedla zčásti po značených turistických stezkách romantickou krajinou okolo rybníků Horní a Dolní Zástava, Ouhlína, Pláňavy, Starého boru, Milav, kde bylo možno se občerstvit, a Velkorojického. Pro mnohé účastníky to byla první návštěva těchto míst. Vycházky se zúčastnil také Ing. Karel Nůsl z Blatenské ryby, který výklad o historii rybníků obohatil zajímavými informacemi o současném způsobu rybničního hospodaření.

Jiří Sekera

Vycházka kolem Sedlických rybníků

Letní slunovrat je v Blatné ve znamení rybářských slavností. Ale na co se vždy těším, je vlastivědná vycházka s panem prof. Sekerou. Jiří Sekera je nepřebernou studnicí vědomostí o místopisu a hlavně o zdejších rybnících. Jeho publikace jsou poutavé, ale vycházka, to je něco jiného. A těch kilometrů co našlapeme. Letos je plánováno něco kolem patnácti kilometrů v povodí Brložského potoka u Sedlice. Sešlo se nás celkem třináct, kteří byli ochotní naslouchat a na vlastní oči i nohy absolvovat celou trasu. Začínalo se v Sedlici a končilo na vlakové zastávce v Rojicích. Mnozí, ač místní, na mnohých místech byli poprvé a obdivovali úchvatnou krajinu s krásnými zákoutími rybníků. Obloukem přes rybníky Horní a Dolní Zástavu, rybník Velkorojický a Ouhlín jsme se dostali na Milavy. Dále jsme se podívali na Staroborský a po návratu zpět na Milavy, kde jsme nechali odpočinout a posilnit tělo i duši, se vydali k Velkorojickému rybníku. Má ohromnou plochu a velkou retenční schopnost, kterou v minulosti zachránil obce pod ním před následky ničivých povodní. Prošli jsme kolem rojických sádek k vlakové zastávce v Rojicích, kde náš výlet skončil. Díky poutavému výkladu nikdo nelitoval unavených nohou a všichni jsme obdivovali vitalitu našeho průvodce.

Přejme si, aby zdraví i nadále panu profesoru Sekerovi sloužilo. Příště opět na viděnou.

Petr Vích

Horní Zástava u hotelu Pilský

Výklad Jiřího Sekery u Velkorojického rybníku

Z činnosti STP Blatná

Výlet do Olomouce se zastávkou v klášteře Želiv a návštěvou města Třebíč. V Olomouci, kde je opravdu co prohlížet, jsme absolvovali prohlídku města s průvodcem od známé gotické radnice s orlojem, se zastávkou u sloupu Nejsvětější trojice, jedné z nejznámějších dominant města, návštěvou nádherného novogotického chrámu dómu svatého Václava, známého olomouckého

konviktu, arcibiskupského palác ap. Navštívili jsme Svatý kopeček, muzeum kočárů, výstavu Flóra Olomouc, při zpáteční cestě zámek v Moravské Třebové a Perníkovou chaloupku v Pardubicích.

Den matek je den, kdy se vzdává pocta matkám a mateřství. Máma je domov, kde svou radost můžeme říct, máma je slunce, které dokáže nám slzy vysušit, máma je náruč vřelého objetí, citu a pohlazení, máma je ta, která má vždy pro nás pochopení. Být matkou znamená lásku, sílu, odvahu. Být matkou, to je věčná odpovědnost vůči životu, který stvořila, být matkou je bezpodmínečná, nevyčerpatelná láska.

Oslavu jsme připravili na pátek 16. května 2014. Členky z výboru, domluvily zapůjčení prostor po oslavu od chovatelů drobného zvířectva z Blatné, zajistily zákusky, chlebíčky, pití, harmoniku a pro kulturní program děti z mateřské školky z Husových sadů. Začátek byl naplánován na 14 hodinu a již krátce po zahájení nebylo pro velkou účast kam si sednou. Přišli i hosté, starostka Stáňa Mašková z obce Lnáře, maminka Dáša Opatová s dcerou Evičkou a manželem, kterou jsme pro loňský rok nominovali na matku roku. Oslava mohla začít. Po krásném vystoupení dětí z mateřské školky, kdy se některým slza v oku neudržela, začala hrát k poslechu harmonika a podávalo se občerstvení. Oslava se protáhla do pozdního odpoledne, Myslíme si, že se oslava všem zúčastněným líbila a můžeme se už těšit na opékání vuřtů s harmonikou u stadionu.

Poděkování za přípravu a průběh oslavy patří nejen členkám výboru, ale i sponzorům Cukrárna, kavárna ALFRÉDO A. Fišerová, Bufet-lahůdky „U Mlsouna“ - pan Jícha.

Výbor Svazu tělesně postižených v ČR
místní organizace Blatná

Opékání vuřtů

Dne 18. 6. 2014 jsme se sešli u letního stadionu na opékání vuřtů. Počasí nám přálo, svítilo sluníčko, k poslechu nám hrála harmonika, pro některé nejen k poslechu, vuřty za finančního přispění dodalo řeznictví Jan Janota, pití a něco sladkého ke kávě zajistila paní Eva z občerstvení u stadionu a zbytek zajistily členky našeho výboru. Sešlo se dost členů, kteří si tak zpříjemnili středeční odpoledne, opékali dle svých možností, někdo si i lehl, když ho nebavilo při opékání stát, a ti, kteří nepřišli, nemusí litovat, můžeme akci opakovat.

Výbor STP v ČR o.s., místní organizace Blatná

Mateřské centrum Kapřík Výtvarné soutěže ve školním roce 2013/ 2014

(učitelka: Hana Vydrová)

Ženy v našich srdcích	2. místo - Julie Jiroušková pamětní list - ostatní žáci
Malujeme s básničkou	říjen - Julie Jiroušková, Adéla Postřehovská
Malujeme s básničkou	listopad - Tereza Hanzlíková, Ema Převrátilová
Anděl	knihu - kolektivní práce
Malujeme s básničkou	prosinec - Tereza Hanzlíková
Japonsko	Čestné uznání - Vanesa Pekárková
Kladenská veverka	3. místo - Kristýna Vaněčková
Soutěžíme s GINOU	dárky pro všechny - kolektivní práce
Malujeme s básničkou	leden - Markéta Vilítová
Naše lesy	3. místo - Julie Jiroušková, Eliška Hucková
Malujeme s básničkou	únor - David Beneš
Malujeme s básničkou	březen - Šimon Kalužík
Zvíře není věc 2014	vystavené práce - Ema Převrátilová
Malujeme s básničkou	duben - Eliška Koblihová
Příroda Blatenska	3. místo - Ema Převrátilová, Aneta Vítová, čestné uznání - kolektivní práce
Western klub - 2014	postup do semifinále - kolektivní práce
Malujeme po síti 2014	postup do semifinále a následně výhra 3. místo – Kristýna Vaněčková
Kniha její veličenstvo	3. místo za „Motýlí knihu“ - kolektiv dětí (Eliška Koblihová, Adéla Postřehovská, Ema Převrátilová, Kristýna Vaněčková, Aneta Vítová)
Svět očima dětí	Zvláštní cena poroty - Eliška Koblihová
Požární ochrana očima dětí	3. místo - Eliška Koblihová
Československé legie očima dětí	3. místo - Eliška Koblihová, pochvalný list – kolektivu

více na http://www.mc-w-kaprik.euweb.cz

Ženy v srdcích, 2. místo, Julie Jiroušková

Malujeme s basničkou, březen 2014, Šimon Kalužík

Třetí ročník „Turnaje Romana Vonáška“

Dne 28. června 2014 v 9.00 hodin byl zahájen třetí ročník turnaje starších přípravek O pohár Romana Vonáška, bývalého fotbalového reprezentanta České republiky. Zorganizovat turnaj se podařilo díky generálnímu sponzorovi Technickým službám města Blatné s.r.o., Městu Blatná a členům fotbalového oddílu TJ Blatná.

Zápasy probíhaly souběžně na dvou travnatých hřištích. Hrálo se systémem sedm hráčů plus jeden brankář podle pravidel pro mladší žáky.

Skupina A: Protivín, Sedlice, Katovice, Vacha /SRN
Skupina B: Blatná, Bělčice, SK Plzeň 1894, Hradiště
Zápas o 3. místo: Vacha - Protivín 0:0 (p.k. 0:2)

Finále: Plzeň – Hradiště 2:4

Konečné pořadí:

1. Hradiště
2. Plzeň
3. Protivín
4. Vacha
5. Blatná
6. Katovice
7. Bělčice
8. Sedlice

Nejlepší střelec: Dominik Filaus, Blatná
Nejlepší hráč: Tom Kasík, Hradiště
Nejlepší brankář: Paul Jakob, Vacha /SRN

Slavnostního předání cen se ujal Roman Vonášek a Dušan Uhrin st..
V rámci fotbalového turnaje byla pro jednotlivé oddíly uspořádána „soutěž“ ve třídění odpadů. Soutěže pro děti připravila M. Karešová z Odboru životního prostředí MěÚ Blatná. Soutěž vyhráli fotbalisté z Protivína.

Na turnaj přijal pozvání pan Dušan Uhrin st., bývalý reprezentační trenér České republiky. Jeho největším úspěchem s reprezentací bylo druhé místo na Euru 96. Působil také v zahraniční např. ve Švédsku, Kypru či Gruzii, kde získal v roce 2008 s klubem FC Dinamo Tbilisi mistrovský titul. Celkem 5x vyhrál anketu Trenér roku.

Po odehrání zápasů základních skupin bylo připraveno občerstvení pro fotbalisty. Této pauzy využili blatenští funkcionáři k rozhovoru s Dušanem Uhrinem.

Pavel Míka, TJ Blatná: „Dlouho jste se rozmýšlel, zda přijmete pozvání na náš turnaj?“
Dušan Uhrin st.: „Zda se zúčastnit turnaje, který nese jméno Romana Vonáška, bylo pro mě jednoduchým rozhodnutím. Měl jsem několik nabídek na akce ve stejném termínu, ale Romana si velmi vážím, těšil jsem se na setkání s ním. Turnaj je výborně organizačně zajištěn. Fotbalové zázemí TJ Blatná by Vám mohla závidět leckterá velká města.

Michal Vanduch, TJ Blatná: „Věnujete se stále aktivně trenérské činnosti?“
Dušan Uhrin st.: „Ne, fotbal samozřejmě stále sleduji, ale trénování nechávám na mladších. Bylo mi nabídnuto místo sportovního ředitele Dinama Tbilisi, ale tuto nabídku jsem odmítl. Věnuji se podnikání.“

Miroslav Mašek, TJ Blatná: „Konzultuje s Vámi tréninkové metody Váš syn (Dušan Uhrin ml., FC Viktoria Plzeň?„
Dušan Uhrin st.: „Samozřejmě syna sleduji, ale do trénování mu nemluvím. Vše nechávám na něm.“

Jiří Antoš, TJ Blatná: „Jaký je Váš typ na vítěze MS 2014?“
Dušan Uhrin st.: „Finále Brazílie – Argentina, můj typ na vítěze neprozradím.“

Blatenské infocentrum a cestovní kancelář Ciao… aktuálně:

Českobudějovický Metropol v dubnu ovládli turisté a příznivci cestování. Ve dnech 4. a 5. dubna 2014 se zde uskutečnil již VII. ročník veletrhu cestovního ruchu Jihočeský kompas.

Prezentovala se jednotlivá města, regiony, kraje, lázně, organizace působící v cestovním ruchu a také řemeslní výrobci. Regionální turistické infocentrum a mapové centrum Ciao… na veletrhu již tradičně zastupovalo město Blatná a společně s kolegyní Terezou Ptáčníkovou z MAS jsme prezentovaly celý mikroregion Blatensko. Měly jsme k dispozici zdarma informační prospekty o turistických zajímavostech, mapy města, pohledy i sběratelské kapesní kalendáříky, o které je každoročně velký zájem. Převážně dětské návštěvníky jsme obdarovaly drobnými suvenýry (pastelky, propisky, klíčenky apod.). Letošní ročník navštívilo více než 3800 návštěvníků! Typickou skupinu návštěvníků tvoří rodina s dětmi. Na veletrh v pátek přicházejí v rámci studia také studenti z místních škol. Setkáváme se zde však s lidmi všech věkových skupin. Přesto, že Jihočeský kompas preferuje nabídku jihočeských vystavovatelů, vytváří i vstřícné podmínky vystavovatelům z dalších krajů a regionů i ze zahraničí. Letos to např. bylo Plzeňsko, Chebsko nebo vystavovatelé z Dolního Rakouska. Dle slov organizátorů veletrhu je zřejmé, že Jihočeský kompas se snaží nespoléhat příliš na „šustění papíru“ a na tradiční sběratele prospektů. Hledá všechny možnosti, jak z veletrhu udělat i příjemnou podívanou a nabídnout i zábavu. Nejoblíbenějšími tvory veletrhu se staly Ája a Mája – dvě kůzlátka z Chaty pod Kletí.☺ Velice bohatý byl i doprovodný kulturní program. V pátek se slavnostního zahájení zúčastnili zástupci jihočeského kraje. Vzápětí se na podiu objevila hudební skupina Kasumama, která svými rytmy přenesla všechny přítomné do jižní Afriky. Zajímavé bylo vyprávění M. Víčara o putování s embéčkem kolem světa. Odpoledne jsme prezentovaly Blatnou přímo na hlavním podiu. Pozvaly jsme návštěvníky na top akce, které se budou v letošním roce v Blatné konat. Na velkém plátně byla promítnuta prezentace o zajímavostech v Blatné, doplněna fotografiemi z různých společenských akcí.

Stánek Blatensko

Pohádkový král Václav Vydra

Byla to skvělá příležitost, jak oslovit veřejnost a nalákat je do Blatné, která má jistě turistům co nabídnout. Během celého veletrhu mají návštěvníci možnost zapojit se s vyplněnou anketou do losování o zajímavé ceny. Také my z Blatné jsme přidaly cenu do tohoto losování. V sobotu se konala tradiční soutěž „Jihočeská panenka“. Soutěží v ní talentované dívky z folklorních souborů se svým tancem, zpěvem či hrou na hudební nástroj. Zástupci „Pohádkového království“, v čele s jeho zakladatelem Marcelem Goetzem, korunovali nového pohádkového krále. Stal se jím Václav Vydra.

O zajímavé tipy na turistiku a cestování se s vámi rádi podělíme v našem městském infocentru a cestovní kanceláři Ciao ... pod blatenskou věží. V nabídce máme širokou nabídku „last minute“ zájezdů. Dovolte si dovolenou! Těšíme se na vaši návštěvu.

Vendula Hanzlíková a Váš Ciao… team

Blatenská knihovna v novém

9. června byla po několikatýdenní rekonstrukci slavnostně otevřena Městská knihovna v Blatné.

Nyní jsou půjčovny pro děti i dospělé propojeny centrálním výpůjčním pultem se dvěma počítači. Systém řazení knih zůstal naprosto stejný, jako byl dříve. Největší výhodou této přestavby je nejen zvětšený prostor, ale i rozšířený provoz. Pro dětské i dospělé čtenáře současně pondělí, středa, čtvrtek od 9:00 do 18:00 hodin a v pátek od 12:00 do 16:00 hodin. Dalším pozitivem je přístup ke všem knihám dříve uložených ve skladech, které byly čtenářům znepřístupněny. V současné době má tak každý možnost procházet a vyhledávat v knihovně z celého knihovního fondu, jenž je určen k půjčování. Nadále poskytujeme informační služby, meziknihovní výpůjční službu (pokud nevlastníme žádaný dokument, zajistíme jej z jiné knihovny), informatika a tematické besedy pro školy, programy pro mateřské školky a veřejnost. Uživatelé u nás mají přístup na internet a do on-line katalogu. Ve všech prostorách knihovny je také wifi připojení. Pro čtenáře jsou zde i koutky s příjemným posezením, kde si mohou nerušeně číst, nebo prohlížet časopisy. V dohledné době bychom rádi zařadili k půjčování také zvukové knihy na CD nosičích a v současnosti tak oblíbené elektronické čtečky. Před vchodem do půjčovny jsou umístěné regálky se starými vyřazenými nebo darovanými knihami, jež si mohou návštěvníci ponechat. Stále tak dáváme šanci starým knihám. V týdnu 11. 8. - 15. 8. proběhne před knihovnou již tradiční každoroční prodej darovaných a nepotřebných knih. Tímto bychom chtěli poděkovat všem těm, kteří věnují sice staré knihy jim zbytečné, ale takové, které někoho dalšího třeba potěší. Věříme, že se knihovna díky novému prostředí stane místem nejen k půjčování knih, ale i příjemným místem k setkávání, kam se čtenář vždycky rád vrátí.

Za Městskou knihovnu J. Formánková

Provozní doba knihovny pro děti i dospělé:

Pondělí, středa, čtvrtek	9:00 – 18:00
Pátek	12:00 – 16:00

Akce

8. 8. pátek |19:00|
Tanec na terase
Komunitní centrum aktivního života Blatná
Salsa I., Vstupné: 60,- Kč

9. 8. sobota |14:30 - 00:00|
Countrypark Blatná
Zámek Blatná, nádvoří

Knihovna
11. 8. - 15. 8.
Prodej knih ...
... darovaných a nepotřebných proběhne již tradičně v uvedeném datu před Městskou knihovnou Blatná

Výstavy

14. 6. – 17. 8. ÚT - PÁ |4:00 - 18:00| SO + NE |10:00 - 18:00|
Motýli mezi zdmi
Městské muzeum Blatná, sklepení

6. 7 - 17. 8. ÚT - PÁ |14:00 - 17:00| SO - NE |9:00 - 17:00|
Rudolf Riedlbauch - Obrazy
Výstava obrazů (k 70. narozeninám autora)
Zámek Blatná, Starý palác

25. 7. - 31. 7.
Tak nám zabili Ferdinanda …
Výstava
Místo konání - vozy vlakových souprav na trase Blatná - Březnice, Blatná - Strakonice
Speciální výstava při příležitosti připomenutí začátku 1. světové války
Vstupné na výstavu v ceně jízdenky

15. 8. PÁTEK |18:30|
Vernisáž výstavy blatenských fotografů
Komunitní centrum aktivního života Blatná, vestibul

Bělčice

Rodina Ledererova

Stejně jako 70. výročí odvážného vylodění Spojenců v Normandii v r. 1944, které se před několika dny velkolepě oslavovalo, je třeba připomínat si i tragické příběhy jednotlivců, kteří zahynuli během války. Bělčice by neměly zapomenout na krutý osud rodiny kupce Lea Lederera, vlastnícího dům na náměstí, ve kterém je dnes samoobsluha. Ten i se svou rodinou zahynul v roce 1944 v Osvětimi. Byli to jediní obyvatelé židovského původu, jejichž posledním bydlištěm před deportací byly Bělčice.

Za Protektorátu musela být zaregistrována v Březnici pětiletá Ela, narozená 19. dubna 1937 (č. 81503) a transportem Cd - číslo 413 odvezena z Klatov spolu s rodiči, matkou Friedou (nar. 22. března 1912) - transport Cd - č. 412 a otcem Leem (nar. 7. října 1908) - transport Cd - č. 411 - do Terezína dne 26. listopadu 1942. Všichni tři po dvou letech byli dne 18. května 1944 transportováni z Terezína do Osvětimi, odkud se už nevrátili. Leo zemřel dne 10. října 1944 v Birkenau Schwarzheide v Dresden--Tolkewitz. Bělčický občan pan Maroušek (někdejší starosta) měl údajně mít ve správě nějakou dobu část jejich majetku, ale tento občan už dávno nežije, a tak nikdo neví, jestli by se mohla alespoň nějaká konkrétní vzpomínka na tuto rodinu dohledat. Snad Friedina sestra žila v Praze, ale ta nejspíš s Bělčicemi už nic společného neměla.

Židovští občané odjakživa prý dobře vycházeli s obyvateli Bělčic, světili spolu s nimi o Velikonocích i slavnostní vzkříšení rozsvícenými svíčkami v oknech a paní Frieda prý byla mimořádně krásná žena.

Možná by se slušelo jejich památku i po tolika letech připomenout, třeba přejmenováním Blatenské ulice na Ledererovu. Nebo jinak.

Alena Svozilová

Jak ten čas letí

V sobotu 21. června 2014 jsme v obřadní síni bělčické radnice přivítali 5 manželských párů z naší obce, kteří letos oslavili stříbrnou svatbu:

- Lenku Viktorovou a Josefa Viktoru
- Hanu Bobkovou a Jaroslava Bobka
- Markétu Sudovou a Romana Sudu
- Milenu Mrvíkovou a Romana Mrvíka
- a Růženu Moudrou a Petra Moudrého
- Dále jsme také oslavili zlatou svatbu s Emilií Pýchovou a Jaroslavem Pýchou z Uzenic.

Oslavencům a jejich rodinám přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v dalším životě.

Za Sbor pro občanské záležitosti přeje Josef Zeman, starosta obce, a Hana Bobková, matrikářka

Prázdninový výlet na Šumavu

Obec Bělčice a MLK Bělčice pořádají pro děti a jejich rodiče výlet k ukončení letních prázdnin. Akce se uskuteční **23. srpna 2014** a podíváme se na Lipno – stezka korunami stromů. Je první a zatím jediná v České republice, s nádherným výhledem na Šumavu. Děti zde najdou adrenalinové sekce, mezi nimi i suchý tobogan s délkou 51 m. Moc se těšíme a děkujeme Obecnímu úřadu Bělčice za zaplacení autobusové dopravy a paní knihovnici Věrce Vaňáčové za organizaci tohoto výletu.

Ilustrační foto vyhlídkové věže na stezce korunami stromů, foto RV

Závěr školní roku v bělčické škole

Ve škole běží čas velmi rychle. Po podzimních prázdninách, Vánocích a Velikonocích je tu najednou červen a s ním i konec školního roku. Ten přinese nejen nepříjemné závěrečné zkoušení a písemky, ale i výlety, školní akademii nebo poslední zvonění. Ne jinak tomu bylo i u nás ve škole.

Pohádkový les

4. června se žáci 2. stupně proměnili na celé dopoledne v pohádkové bytosti a vyčarovali krásný „Pohádkový les“. Chtěli tak potěšit své mladší spolužáky i žáčky z mateřské školy a oslavit s nimi Den dětí.

V „Pohádkovém lese“ nemohl nikdo zabloudit, protože cesta byla označena barevnými fáborky. Děti se rozdělily do několika skupin a s nadšením vyrazily do kouzelného lesa. Brzy objevily vodní říši, říši víl, královský zámek a dokonce i loupežníky. To bylo radosti!

Na každém stanovišti museli žáci plnit různé úkoly. Například u vodníků chytali ryby na prut a přenášeli vodu do hrnku. S vílami vyráběli kytičku z papíru. Pak se snažili vhodit do kelímku brambor, který byl k němu přivázaný provázkem. V zámku děti pojmenovaly vybrané princezny a poznávaly stopy zvířat. U loupežníků chytaly zlou čarodějnici a přivazovaly ji ke stromu. Také hledaly ingredience do kouzelného lektvaru. Když žáci splnili všechny zadané úkoly, čekala na ně sladká odměna.

Letošní Den dětí se opravdu povedl. Počasí se vydařilo a dětem se v Pohádkovém lese velmi líbilo. A to jak malým, tak i velkým. Tento den

si všichni skutečně užili! Snad se i příští rok tak hezky pobavíme!

O tom, že se Pohádkový les dětem líbil, svědčí jejich reakce:

Letos to bylo super! Nejvíc se mi líbilo u loupežníků. Čarodějnice byla fakt vzteklá, když jsme ji všichni přivazovali ke stromu. Pak se ale napila lektvaru a byla zase hodná.
Mně se líbilo na zámku. Princeznám to moc slušelo. Poznal jsem všechny tlapky zvířat, to mě bavilo. Taky krabice byla dobrá.
Dětský den byl zábavný! Mně se líbil hejkal, jak běhal mezi vílami. Brambor do kelímku jsem mu hodil hned. Jen jsem měl problém s kytkou, vyrobil jsem nějakou divnou.
Nejvíc se mi líbilo u vodníků. Bavilo mi přenášet vodu do hrnečků a trhat si bonbon. Jenom jsem nemohl chytit ryby, nějak nebraly.
Moc se nám Den dětí líbil. Užili jsme si to. Bylo to lepší, než sedět ve škole. Příští rok ho chceme zase!

Škola v přírodě

I v tomto školním roce jsme se vydali se žáky 1. stupně v týdnu od 14. 6. – 20. 6. na školu v přírodě do šumavského hotelu Grádl. Letos jsme pro děti vybrali téma „Integrovaný záchranný systém." Každý den se žáci stali jedním ze záchranářů – hasičem, policistou a zdravotníkem. Aby mohli být záchranářem, museli si vyslechnout mnoho besed a splnit řadu úkolů a testů.

Policisté děti poučili, jak se mají zachovat, když do budovy školy vtrhne šílený střelec. Ukázali jim svoji služební výbavu, zbraně a vysvětlili některé dopravní značky. Se zdravotníky si žáci vyzkoušeli, jak by měli poskytnout zraněnému první pomoc. Hasiči dětem předvedli, jak se mají chovat při požáru a co má obsahovat evakuační zavazadlo. Také učili děti vázat uzly.

Zpestřením našeho pobytu byla návštěva Horské služby na Špičáku, kde jsme se dozvěděli, jakým způsobem se přepravují zraněné a pohřešované osoby. Někteří si vyzkoušeli přepravní vak nebo zasedli za skútry a čtyřkolky.

Závěr tohoto týdne jsme pak věnovali procvičování a zdokonalování získaných poznatků v praxi i terénu. Počasí nám opravdu přálo. Využili jsme i bazén se slanou vodou, prošli okolí Železné Rudy a dokonce jsme zavítali i do „Pohádkové cukrárny". Už teď se všichni těšíme na příští rok!

Školní akademie

Školní akademie se konala 25. června v bělčické sokolovně. Kinosál se zaplnil k prasknutí a nás, účinkující, přepadla tréma, zda se budou naše vystoupení líbit. Ukázalo se, že naše obavy byly zbytečné. Na jevišti se rychle střídali tanečníci, herci, konferenciéři i recitátoři a diváci nešetřili potleskem. Závěr školní akademie patřil tradičně žákům 9. třídy. Ti si připravili scénku „Škola". S trochou nadsázky divákům ukázali, jak to občas vypadalo při vyučování u nich ve třídě. Následovalo taneční vystoupení a pak již zaznělo: „ V letošním školním roce se s vámi loučí ….", a k slzám chyběl už jen kousek. Naštěstí první tóny písničky „Není nutno" opět navodily veselejší atmosféru a na pódium se mohli přijít s diváky rozloučit všichni účinkující letošní školní akademie.

Rozloučení s 9. třídou

Ve čtvrtek 26. června proběhlo na bělčické radnici slavnostní rozloučení se žáky, kteří ve školním roce 2013/14 ukončili povinnou školní docházku. Je zvláštní, že do školy chodí žáci a na radnici vždy přijdou mladé slečny a mladí pánové. Poděkují učitelům, kteří je provázeli školní docházkou, a rodičům za jejich podporu. My všichni pak máme na chvíli pocit, že naše práce není marná. Doufáme, že jsme jim předali nejen nějaké vědomosti, ale že jsme snad i přispěli k tomu, aby z nich vyrostli slušní a charakterní lidé. Na závěr slavnostního odpoledne vystoupil i pan ředitel. Poděkoval obci Bělčice za podporu školy, svým kolegyním za celoroční práci, rodičům za to, že nám důvěřují a svěřili nám své děti, a popřál všem hezké prázdniny.

Prázdniny

Hurá, hurá, hurá,
končí naše škola.
Začínají prázdniny,
budu dělat blbiny

Budu běhat, skákat, plavat
a na sebe pozor dávat.
Prázdniny jsou super věc,
právě začal červenec.

Nastane mi krásný čas,
budu vstávat v deset zas.
Potom si dám sváču,
do bazénu skáču.

Slunce svítí, vánek věje,
voda se nám krásně hřeje.
Ještě měsíc pohody
a mohu ležet u vody.

Už nám končí prázdniny
a já jsem smutný z němčiny.
Matika, fyzika, chemie,
ta osmička mě zabije.

Jestli všechno přežiju,
léta se snad dožiju.
Prázdniny mám velmi rád
a jsem s nimi kamarád.

Karel Vaňáč, 7. třída

Tereza Švejdová, 5. třída

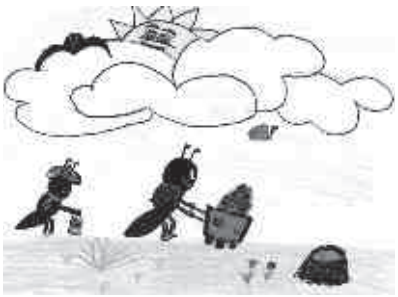

Kristýna Kumpová, 2. třída

Mravenec

Šel mravenec kolem plotu,
že si koupí novou botu.
Všichni se mu posmívají,
že tak malé nedělají.

Vítek Schořovský, 2. třída

Via Nova na Bělčicku

Co je to Via Nova? Značená Evropská poutní cesta vedoucí od salzburských jezer přes Bavorský les, hřebeny Šumavy, jižní a střední Čechy na Svatou Horu do Příbrami. Cílem této novodobé poutní stezky 21. století není pouze jedno konkrétní náboženské místo tak jako u klasických poutních tras se staletou tradicí. Tato nabízí kromě dosažení přirozeného poutního cíle Svaté hory i samostatné putování po jednotlivých úsecích trasy spojujících nábožensky, historicky i lokálně zajímavá místa. Umožňuje to zejména promyšlená terénní infrastruktura (více než stovka informačních tabulí, rozcestníky, značky, odpočívadla…). 280 km dlouhá rakouská a německá část poutní trasy společně se 167km části české propojuje Via Novu s jinými evropskými poutními cestami, na našem území např. se stezkou sv. Vintíře nebo s cestou svatojakubskou do španělského Santiaga de Compostella.

Na českém území se 167 km trasy dělí už na Šumavě od Kvildy a Pramenů Vltavy na cesty dvě: „Hartmanickou“ a „Kašperskohorskou“. Ta druhá vede ze Sušice z šumavského podhůří kolem monumentálních kostelů, hradů a zámků do našeho kraje blat a rybníků. Cesta z Blatné do Záhrobí u Bělčic kolem širokému okolí vévodícímu kostelu sv. Jana Křtitele od Kiliána Ignáce Dienzenhofera v Paštikách, přes Chobot a Černívsko. Má bezprostřední kontakt s okolní kulturní krajinou plnou rybníků a je společná pro obě trasy Via Nova. Nad Záhrobím se ale cesta opět větví – ponechává možnost volit mezi panoramatickou cestou s jižním výhledem vedoucí směrem na Hvožďany přes bájemi opředený Třemšín nebo pokračovat směrem na sever po smrkem zalesněném návrší nad Vratečínem přes Koupi na Březnici.

Právě půvabné rozcestí nad Záhrobím učarovalo i tvůrcům Via Nova a stalo se jedním z jejich zastavení s názvem Vratečín. Ten byl zvolen podle stejnojmenné básnické sbírky Ladislava Stehlíka, autora Země zamyšlené a rodáka z blízkých Bělčic. Právě smrkový les Vratečín s hájovnou stejného jména se stal pro spisovatele zamilovaným cílem klukovských výprav za malinami, borůvkami a hříbky „tvrzíky“. Text informační tabule cesty Via Nova se z velké části věnuje podrobnému a velmi romantickému popisu autora, jak „nalézt v mechaté skrýši lesa tvrzík a s ním i celou družinu jeho bratříčků“.

Ať se nad Záhrobím rozhodneme pro kteroukoliv z obou cest, přinese každému kromě duševní pohody a poznání dalších krásných míst našeho kraje i dosažení hlavního cíle evropské poutní cesty Via Nova - významného barokního areálu a poutního místa evropského významu Svaté Hory u Příbrami.

Typickým a nezapomenutelným rysem celé poutní trasy byly a jsou drobné sakrální stavby – boží muka a křížky. Bohužel řada z nich již vymizela nezájmem okolí nebo rukou vandalů. Proto stojí za ocenění každá úspěšná snaha tyto výrazné stavební detaily do naší krajiny navracet.

Jednou z nich je i nový, černý a 1,5 m vysoký litinový kříž na rozcestí nad Záhrobím, který zdobí jedno ze zastavení významné evropské poutní trasy. Celá léta se mohl kolemjdoucí pouze podívat se smutkem v srdci na zbylé žulové torzo bývalých božích muk téměř ztracené v divokém křoví trnek, šípků a dalších křovin. Dnes každého potěší krásný kříž. Po dokončení stavby zídky a dalších probíhajících úprav se toto rozcestí stane důstojnou kulturní a historickou vizitkou našeho kraje. Je zde proto na místě poděkovat všem těm, kteří z vlastní iniciativy a ve svém volném čase přispěli k obnovení umělecké a kulturní hodnoty tohoto místa.

Marta Váchová, Bělčice
29. června 2014

Když se ptali Dalajlámy, co ho na lidech a lidskosti nejvíc překvapuje, odpověděl: „Lidé. Protože obětují zdraví, aby vydělali peníze, potom obětují peníze, aby znovu získali zdraví, potom se tak znepokojují minulostí a budoucností, že si neužívají přítomnosti, a tak nežijí ani v přítomnosti ani v budoucnosti. A žijí tak, jakoby neměli nikdy zemřít, a potom zemřou bez toho, aby předtím žili.“

Dalajláma

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštik

S příchodem jara jsme začali v naší obci realizovat akce a projekty z dotačních titulů. V Bezdědovicích byla provedena v měsíci květnu a červnu úprava veřejné zeleně včetně výsadby dvou stromů a spousty keřů na pozemku u kapličky.

V rámci dotace POV od Jihočeského kraje, která byla obci přiznána ve výši 190 tisíc Kč, bude provedena v letních měsících výměna lávky pro pěší přes Závišínský potok v Bezdědovicích, vlastní podíl obce bude činit 192 tisíc. Celkem akce za 382.000 Kč.

V měsících březnu, dubnu a květnu byl ve všech našich obcích proveden mobilní svoz nebezpečného, objemného a železného odpadu. Chtěla bych poděkovat všem občanům, kteří této možnosti využili a přistavené kontejnery zaplnili v určený den. Určitě přispěli ke zlepšení okolí našich obcí.

Srdečně děkuji všem občanům, kteří seberou zahozený papír, pet lahve … apod., kolem obecních komunikací, posečou si nejen svoji zahradu, ale i před vraty, zúčastní se brigád, které organizují dobrovolní hasiči, iniciují konání sportovních, dětských nebo společenských akcí.

Vzhledem ke stále stoupajícím cenám za zimní posyp i sekání trávy kolem silnic zastupitelé obce odsouhlasili zakoupení nového obecního traktoru Foton TB ve výši 399.050 Kč, aby obec byla soběstačná při zajišťování letní i zimní údržby obecních komunikací včetně zelených ploch. Červený krasavec je v provozu již od měsíce června.

Text: Miluše Kubátová, starostka
Foto: Alena Vestfálová

Den dětí v Bezdědovicích

Již třetím rokem připravilo SDH Bezdědovice za podpory Obecního úřadu pro děti Den dětí naplněný spoustou soutěžních disciplín, za jejichž splnění samozřejmě získaly odměny. Tématem letošním Dne dětí byli hasiči, což se nakonec docela hodilo, protože soutěžní odpoledne doprovázelo velké horko. Naštěstí dětem, ani rodičům parné odpoledne tolik nevadilo, protože se měli možnost ochladit při plnění jedné z disciplín, kterou bylo stříkání hasičskými hadicemi. Další osvěžení mohli návštěvníci samozřejmě najít u stánku s občerstvením. Během odpoledne se rozjely všechny soutěžní disciplíny, mezi nimi například záchrana člověka z ohně, roztočení hasičské sirény, překonání překážky v zásahových botách a spousta jiných zajímavostí, se kterými se děti běžně nesetkávají. Všichni soutěžící po jejich absolvování vyměnili startovací listinu za sáček plný odměn. Bezdědovické ženy opět připravily výborné občerstvení. Závěrem děkujeme sponzorům a všem, kteří se na této akci podíleli.

Text a foto: Iveta Podlešáková

První historický slet bezdědovických traktorů

V neděli 25. května 2014 zažila naše obec nezvyklou kulturní a společenskou akci pro kluky od 1 do 100 let. Asi málokdo si nechal ujít je-

dinečnou příležitost shlédnout traktory různých světových značek od padesátých let až po současnost včetně takzvaných samodlabů , na kterých se nejvíce pozná šikovnost českých rukou. Každý zúčastněný exponát odpolední výstavy měl povinnost přijet s nářadím nebo přívěsem. Při prohlídce vystavené techniky jsme mohli napočítat 34 traktorů. Mohli jsme vidět čtyřkolové vleky, dvoukolové káry, nakladače i domácí výroby, což se často nevidí. Štěpkovač, sběrací vůz, cisterny, rotavátor, pluhy, brány, kultivátor, sazeč na brambory – babosed, ovorávač brambor, plečku, TON a mnoho dalších. Při této akci byl veřejnosti převeden též nově zakoupený obecní traktor značky Foton o síle 50 koňských sil.

Jako vyvrcholení tohoto sletu byla uskutečněna spanilá jízda naší obcí, aby i ti, co nepřišli, nebyli ochuzeni o nevšední zážitek.

Po skončení sletu a zaparkování techniky následovala velmi dlouhá rozprava v obecní hospodě. Co říci závěrem? Je prima, že se dokážeme v dnešní uspěchané době sejít a pobavit se.

Jsem nemírně rád, že tato akce přitáhla tolik občanů naší obce, ale i přespolních. Děkuji „traktoristům“, doprovodu, divákům, PČR oddělení Blatná za podporu při spanilé jízdě. Díky všem za účast. Povedlo se!

Pořadatel Pavel Jícha

Naši jubilanti…

Kdo je stále veselý,
ničeho se nebojí, žádný pláč a žádné stesky,
vždyť je přece život hezký.
Kdo se dívá kolem sebe, vidí lidi, květy, nebe.
Ten, koho těší svět, ten tu bude do sta let!

V měsíci červenci oslavil životní jubileum pan Josef Čabrádek, Paštiky (70 let)

Zastupitelstvo obce přeje všechno nejlepší, pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Sbor dobrovolných hasičů Bezdědovice
a Obec Bezdědovice

si Vás dovolují pozvat
na soutěž družstev v požárním útoku

„O pohár Obce Bezdědovice“

30. srpna 2014 od 13 hodin v Jamách

Josef Motyka, starosta SDH Bezdědovice

A na jaké akce se můžete těšit!

2. 8. 2014	Sedmiboj - Bezdědovický sportovní areál od 10:00 hodin
30.8.2014	O pohár Obce Bezdědovice – soutěž družstev v požárním útoku

Na všechny akce Vás srdečně zveme!

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese www.bezdedovice.cz

Hajany v soutěži Vesnice roku 2014

I v letošním roce se Hajany přihlásily do soutěže Vesnice roku 2014. V Jihočeském kraji letos soutěžilo celkem 42 obcí.

Hodnotící komise nás navštívila ve čtvrtek 12. června odpoledne a přivítalo ji kolem 60 občanů. Za skvělou reprezentaci patří všem velké poděkování. Hajanští získali Čestné uznání za spolupráci při realizaci pozemkových úprav.

VESNICE ROKU
V PROGRAMU OBNOVY VENKOVA

Děkuji všem obyvatelům za jejich celoroční práci i aktivní přístup k dění v obci. Současně děkuji všem, kteří přišli podpořit obec v den, kdy komise hodnotila naši účast v soutěži.

Dana Vohryzková
Starostka obce Hajany

HAJANSKÁ POUŤ 2014

Pátek 25. 07. 2014
21,00 hod. **Zábava se skupinou Anča Band (Hajanská hospoda)**

Sobota 26. 07. 2014
15,00 hod. **Rybí hodování** – ukázky přípravy ryb a ochutnávky jídel **(Hajanská hospoda)**

Neděle 27. 07. 2014
13,45 hod. **Hudba pana Koubka na návsi**
14,30 hod. **Položení věnce k pomníku padlých Mše Svatá (slouží P. Marcin Piasecki)**
15,30 hod. **Zábava v Hajanské hospodě (Hudba pana Koubka)**
15,00 hod. **Výstava obrazů p. Petra Štepána (Obecní dům)**

Sobota 02. 08. 2014
17,00 hod. **Jihočeská dechovka BABOUCI (Hajanská hospoda)**

Připravujeme na srpen:

Rozloučení s prázdninami
a
Noční hasičská soutěž v požárním útoku

Sobota 23. srpna 2014

- Odpoledne plné her a soutěží pro děti
- Ukázky techniky hasičů
- Noční hasičská soutěž
  – Memoriál Václava Vaněčka
- Večer zábava se skupinou Anča Band

Výlet na hrad Karlštejn a do Koněpruských jeskyň

V sobotu 28. 6. 2014 pořádala Obec Hajany výlet na hrad Karlštejn a do Koněpruských jeskyní. Po dvouhodinové cestě autobusem jsme dojeli do města Karlštejn. Vystoupili jsme z autobusu a čekala nás dlouhá a náročná cesta na hrad. Když jsme dorazili na nádvoří, všichni jsme se společně vyfotili a následovala prohlídka hradu, která byla velmi zajímavá. Po skončení prohlídky jsme šli na oběd do nejbližší hospůdky. Ve 14 hodin jsme se sešli u autobusu a odjeli do Koněpruských jeskyň, kde opět následovala namáhavá cesta do kopce. Před jeskyněmi na nás čekala milá paní průvodkyně, která nás celými jeskyněmi provedla. Školu jsme si připomněli tím, když jsme počítali točitě schody, po kterých jsme šli. Na konci prohlídky jsme si vyzkoušeli, jak vypadá opravdová tma v jeskyni. Při cestě zpátky jsme usnuli, a proto nám cesta rychle utekla. Výlet byl velmi vydařený a myslíme si, že se všem líbil.

Julie Jestřábová
Anna Venclová

Info z obce

V současné době se realizují nákupy k dotaci POV 2014 Jihočeského kraje. Nový kontejner na barevné kovy je umístěn na návsi a je již plně využíván, motorová pila a křovinořez také nezahálí. Nyní se obyvatelé mohou těšit na nové posezení v klubu SDH.

V srpnu je připraveno pro obyvatele zájezd na představení Divotvorný hrnec (muzikál) do otáčivého hlediště v Českém Krumlově. Po prázdninách se mohou těšit na zájezdní představení, tentokráte do Prahy, Kapka medu pro Verunku.

V sobotu 28. června 2014 po obědě proběhlo zábavné odpoledne pro děti a rodiče. SDH a obecní úřad připravilo několik disciplín, při nichž změřili své síly nejen děti, ale i jejich rodiče či prarodiče. Za účast obdrželi účastníci odměnu, kterou nám věnovala KB Blatná.

Foto Václav Machovec.

Volby

Zastupitelstvo obce schválilo pro další volební období 7 členné zastupitelstvo.

Kandidáti mohou své kandidátní listiny podávat do 5. srpna 2014 do 16,00 hodin na MěÚ Blatná. Více na www nebo na úřední desce.

Volby do zastupitelstva obce a současně do Senátu Parlamentu ČR se konají na podzim ve dnech 10. - 11. 10. 2014, volební místnost je v budově OÚ pro volební okrsek Hornosín

Společenská rubrika

V červenci oslaví kulaté životní jubileum 70 let pan ing. František Vrbský, starosta obce. Oslavenci přejeme do dalších let pevné zdraví a spokojené chvilky v kruhu rodinném.

Mše v Chlumu

V roce 2012 dne 2. 6. se při příležitosti srazu rodáků v naší obci prvně po dlouhých letech konala u chlumské kapličky mše. Mši sloužil kněz Vojtěch Vágai. U kapličky se sešlo velké množství lidí. Přálo počasí, den se vydařil.

V roce 2013 místní zastupitelé zorganizovali opět mši, kterou spojili s chlumskou poutí. V neděli po ostatních poutních oslavách se dne 26. 5. měla konat mše u kapličky. Dobrovolníci z řad občanů dovezli na určené místo stan, ve kterém měl kněz sloužit mši, i stan pro přihlížející poutníky. Všemu ale poručilo počasí. Pršelo a pršelo, a tak stany místní vrátili na původní místa a po dohodě s knězem panem Marcinem Piaseckim přesunuli obřad do sálu místního kulturního domu. Mše, kterou sloužil pan Piasecki, byla krásná. Lidí se sešlo dost, i rychlá výzdoba sálu se povedla.

A máme tu letošní již třetí ročník chlumské mše. Konala se opět u příležitosti pouti a to dne 15. června. Tentokrát počasí hrozilo deštěm, ale nakonec se umoudřilo a zlobit přestalo. Několik občanů po poledni začalo s přípravou prostředí na návsi u kapličky. Postavili stany pro kněze a sbor Bedrs z Bělčic, který mši tak jako v předchozích letech velice pěkně doprovázel. Stůl ve stanu pro kněze se honosil krásně zdobeným ubrusem. Pro poutníky bylo přichystáno dostatek míst k sezení na lavicích proti kněžskému stanu. Mše začala v 15 hodin. K překvapení občanů tentokrát přišli kněží dva. Pan Marcin Piasecki z Blatné, kterého místní již znali, a pan Jan Mikeš z Březnice, který mši celebroval. Poutníci zaplnili místa k sezení, někteří i v okolí lavic postáli. Při příležitosti poutní mše byla také otevřena chlumská kaplička, zasvěcená svatému Janu Nepomuckému.

Takto vznikají pěkné tradice a můžeme jen doufat, že se budou i nadále dodržovat.

Miluše Kordulová

Obec Chlum pořádá pro děti „loučení s létem"

CESTA POHÁDKOVÝM LESEM

v sobotu **20.9.2014**

sraz v **15:00** na hřišti u požární nádrže

Program:
„Cesta pohádkovým lesem"
Opékání buřtů, pouštění lampiónů přání

S sebou:
Dobrou náladu ☺, sportovní oblečení a obuv, batůžek

Občerstvení zajištěno ☺

Cyklistický výlet Blatná - Radomyšl - Buzice

Již po několikáté se v obci pořádal cyklistický výlet po krásách Blatenska a okolí. Letos byla trasa naplánovaná směrem Radomyšl. Původně se mělo vyjet 3. května, ale déšť nám vyjížďku překazil. Proto rada starších rozhodla, že se posune o týden později, a vyšlo to. V 9 hodin se skupinka cyklistů

shromáždila na návsi a mohlo se vyrazit. Účast byla vcelku hojná, zastávek na občerstvení nepočítaně. Ta poslední, v Buzicích, jako každý rok nejdelší a nejhonosnější.

Pavla Fousová

Divadlo pro děti

Všichni víme, že 1. června slaví všechny děti na celém světě svůj svátek. V naší obci pro ně byla o dva týdny později, na chlumskou pouť, připravena pohádka, kterou dětem zahrálo Nána Divadélko z Plzně. Hudebně loutkovou vyprávěnku „Modrá pohádka" dětem představila paní Milena Jelínková se svým divadelním kolegou. Jak název napovídá, jednalo se o příběh, který se odehrával na moři. Jednoho dne se kapitán Taťka vydal s plavčíkem Mamkou na plavbu, během které potkávali různé zvířecí přátele. A jak už to zvykem bývá, bez pirátů by se to na moři neobešlo. Po skončení pohádky si děti mohly všechny loutky prohlédnout. Diváků příliš nebylo, ale doufám, že se všem přítomným pohádka líbila.

Pavla Fousová

Indiánský víkend zase po roce

Každoročně se do naší indiánské vesničky sjedou indiáni a kovbojové, aby změřili své síly. Stejně tak tomu bylo i letos o posledním červnovém víkendu. Předcházely velké přípravy jako sečení trávy, úklid, oprava totemu a obchůdků, stavění týpí. V pátek večer si několik návštěvníků opeklo buřty, možnost přespání však tentokrát nikdo nevyužil. V sobotu ráno si děti zachytaly na místním rybníce a ve 13 hodin vypukl hlavní program. U vchodu do indiánské vesničky byli všichni přivítáni indiánem s indiánkou, kteří příchozí obdarovávali poukázkami na malé občerstvení. Sluníčko nám přálo, proto ledová pochoutka přišla určitě vhod. Po celém prostoru byly rozmístěny různé soutěže: střelba z luku a ze vzduchovky, hod oštěpem a sekyrkou, zatloukání hřebíků, srážení kuželek, hledání mincí v seně, rýžování zlata, házení podkovou, lezení po tyči k odměnám, navlékání indiánských korálků, omalovánky, malování čelenek i kresby na obličej a jiné. Každá účast v soutěži byla odměněna dolarem. Za nastřádané dolary si pak mohly děti koupit různé drobnosti. Nechyběl ani nafukovací hrad, kde se děti pěkně vyřádily. Ke správné indiánské vesnici patří také dobrá muzika. O tu se v odpoledních hodinách postarali tři kovbojové, kteří si říkají Seržant Huml. Mistrovské umění s bičem nám přijel ukázat Pavel Votápek. Jak člověk dokáže komunikovat s koňmi, nám zase předvedl Miloslav Simandl. Své žaludky si návštěvníci mohli naplnit dobrým mokem, prasátkem na grilu, klobáskou z udírny, rybou na kameni nebo sladkými placičkami a bramboráčky. Večerní posezení u ohně nám zpříjemnili kovbojové z Blatné, kapela Šumíci. Ve večerních hodinách zahalily indiánskou vesnici mraky s deštěm, proto účast tanečníků nebyla moc veliká. Dobrou náladu a pocit pěkně stráveného dne nám to však nezkazilo. Nocování v týpí si nenechalo ujít několik odvážlivců. Velké poděkování patří místním podnikatelům a všem,

kteří se podíleli na uskutečnění indiánského víkendu. Bez jejich nasazení a obětavosti by tato akce přišla v zapomnění. Věřím, že se zde za rok všichni zase setkáme.

Pavla Fousová

SDH Chobot – okresní a krajská soutěž

Rok se s rokem sešel a my v Chobotě jsme se opět začali připravovat na nadcházející hasičskou sezónu. Jak tomu tak každý rok bývá – někdo více, někdo méně. Tím „důležitým“, na co je potřeba potrénovat, pro nás bylo opět okresní kolo v požárním sportu ve Strakonicích. Podmínkou k tomu, abychom mohli SDH Chobot ve Strakonicích na okresním kole reprezentovat bylo to, že jsme se museli zúčastnit okrskové soutěže ve Svobodce. Okrsek se konal 17. května a počasí nám vůbec nepřálo.

Okrsku jsme se zúčastnili, formu (někteří) doladili, svačinu jsme zabalili, takže nám už nic nebránilo v tom, abychom společně, jak muži, tak i ženy, vyrazili reprezentovat obec Chobot. Ve Strakonicích jsme museli být brzy ráno. To pro nás znamenalo časné vstávání, které ne všem dělalo dobře.

Sportovní den na strakonickém stadionu byl zahájen štafetami 4x100 m s překážkami, kde se nejprve představili muži. Družstev SDH se zde sešlo celkem 12 (4 týmy žen a 8 týmů mužů). Na tuto disciplinu nasadili muži SDH Chobot dvě družstva. První čtveřice dosáhla času 69,01 s, druhá 64,85 s. Ani tento čas nestačil na průběžné první místo, které obsadili muži z Hoštic u Volyně s časem 64,58 s. Po krátké pauze, kdy technická četa vyměnila domeček pro muže za okno pro ženy, bariéru za „kozu“ a nižší lávku, mohly odstartovat štafety žen. I ženy SDH Chobot zaběhly dvě štafety. První s časem 83,21 s a druhou 75,36 s. Oba tyto časy stačily na průběžné první místo po první disciplíně.

Následovaly běhy na 100m s překážkami jednotlivců. „Stovky“ mužů i žen probíhaly současně. Ve výsledném součtu časů po této disciplíně, vždy čtyř nejlepších časů jednotlivců z SDH, si ženy Chobot udržely první místo, a to s celkovým časem 92,13 s. Muži SDH Chobot v této disciplíně vybojovali první místo, jejich celkový součet časů čítal 77,70 s.

Poslední disciplínou byl požární útok, který se běžel na nástřikové terče a dva pokusy. Ženy si udržely své první místo a vyhrály i útoky, a to s časem 32,82 s. Muži v této disciplíně obsadili druhé místo s časem 31,84 s. Rychlejší byli jen muži z SDH Němčice (30,39 s). V celkovém součtu pořadí ze všech disciplín se ženy Chobot (1+1+1 = 3) umístily na prvním místě a mohly se tak těšit z úspěšného postupu do krajské soutěže. Muži SDH Chobot nakonec také zvítězili s celkovým součtem 5 (2+2+1).

Všichni společně jsme se tak mohli radovat z postupu a těšit se na příští týden na tom samém stadionu. Domů jsme si odváželi několik krásných pohárů, např. v běhu na 100 m překážek se na 1. místě umístila Kristýna Mrvíková (22,64 s), 2. místo Lenka Češková (22,85 s.), 3. místo obsadila Gabriela Chalupová (23,03 s). Z mužů se za SDH Chobot nejlépe umístil Josef Motyka (2. místo, čas 18,41 s). Časy z požárních útoků se současně započítávaly i do soutěže O pohár starosty Strakonic. Ženy si odvezly pohár za 1. místo a muži za místo 2. Tyto krásné úspěchy jsme společně oslavili na hřišti v Chobotě.

Už jen to, že se krajské kolo v požárním sportu 21. června 2014 konalo ve Strakonicích, tedy na půdě „našeho“ okresu, pro nás byla obrovská motivace! Čekal nás stejný scénář jako na okresním kole a jeden by řekl, že nic, co by nás mělo překvapit. Tedy běh na 100 m překážek jednotlivci, štafeta 4x100 m s překážkami a dva pokusy na požární útok. Vše jen s tím rozdílem, že na krajském kole se sešel „výběr“ těch nejlepších z jednotlivých okresů. Konkurence tedy byla obrovská!

Ženy SDH Chobot se po součtu šesti nejlepších časů v běhu na 100 m s překážkami umístily na krásném 2. místě (138,31 s), muži s časem 116,46 s na místě 3. Na štafetách si ženy udržely 2. místo (76,08 s) a muži 3. (63,28 s). O konečném pořadí rozhodl požární útok, který se opět běžel na 2 pokusy. Zde stála štěstěna na straně soupeřů, a to hlavně u žen. Ženy SDH Chobot „nastříkaly“ za 31,31 s a umístily se tak na 3. místě, těsně za soupeřkami ze Smrkova (31,21 s) a 1. ženami z Lišova (28,75 s), které vydařený útok posunul na 2. celkové místo a Chobot na 3. místo. Mužům SDH Chobot se útok „vydařil“ na 4. pozici s časem 32,33 s, a celkově na bronzové 3. místo. Absolutními vítězi a zároveň reprezentanty Jihočeského kraje se stali muži z SDH Pikov a ženy z SDH Smrkov.

I tento den jsme si náležitě užili. Stálo nás to (většinu) spoustu nervů, některé i menší zdravotní újmu v podobě nataženého svalu či odřených kolen, ale zážitky z této soutěže nám už nikdo nevezme.

Dne 28. června 2014 se konalo Mistrovství České republiky v požárním sportu v Českých Budějovicích, kam jsme se vyrazili podívat. Atmosféra napjatá, že by se dala krájet. Dokonce „padly“ i dva národní rekordy. Ne že by nás snad mrzelo, že jsme se sem neprobojovali, ale okouknout ty „nej“ a omrknout techniku je potřeba. Do dalších let by se mohly poznatky hodit.

Text: Radka Flíčková
Foto: Petr Jícha

O pohár starosty obce Chobot

V sobotu 5.7.2014 se konala tradiční, v pořadí již šestá, soutěž v požárním sportu o pohár starosty obce Chobot. Na místním sportovním hřišti jsme přivítali 14 družstev mužů, 3 družstva žen, 1 veteránky a 4 družstva veteránů. Počasí nám přálo, a tak jsme po krátkém úvodním slovu pana Kadlece mohli začít.

Nejprve nám své výkony předvedla družstva mužů. A bylo na co koukat! V této kategorii zvítězil SDH Bezdědovice s časem 19:61 s. Na druhém místě se umístili muži Březnice a bronzovou příčku obsadili hasiči ze Sedlice. Domácím štěstí nepřálo. Po malé chybičce na proudu skončili na 5. a 11. místě. Také mezi ženami nebyla nouze o pěkné výkony, ten nejlepší předvedla děvčata z Drahenického Málkova s časem 22:84 s. Za nimi se umístily ženy SDH Chobot a třetí místo získala děvčata z Kocelovic. Soutěž veteránek byla spíše exhibiční, jelikož zde bylo jen jedno družstvo. Ale ženy z domácího SDH předvedly, že hasičský sport ještě nezapomněly. Lítý boj se strhl i v kategorii mužů veteránů, kde vyhrál SDH Skaličany, dále se umístila mužstva Uzenic, Drahenického Málkova a Chobota.

Celá soutěž probíhala v kamarádském duchu, za podpory mnoha přihlížejících. Při závěrečném vyhlášení a předávání pohárů vystoupila se svým poděkování též starostka okresního sdružení hasičů Strakonice paní Jaroslava Boukalová. Poděkovala nejen sboru SDH Chobot za reprezentaci okresu v krajské soutěži, kde se družstva mužů i žen umístila na krásném 3. místě, ale též spolku hasičů z Blatné za spolupráci a přípravu mnoha soutěží, včetně krajské soutěže dětí a mládeže.

Po závěrečných slovech, předání diplomů, pohárů a nezbytných fotografiích vítězů, nastal čas na oslavu. Pana Drába, který nás provázel během celého zápolení, vystřídala kapela Z Vršku. Záhy se smazaly rozdíly mezi vítězi a poraženými, dobrá nálada vydržela až do časných ranních hodin.

Lenka Češková

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Štěstí je slunce na obloze letící po pláži, šplouchající voda, pocit svobody."

Meghan Simons, 11 let

Léto je v plném proudu, prázdniny začínají ukrajovat ze své druhé poloviny a volební období obecních zastupitelstev se chýlí ke svému konci. Volby do zastupitelstva obce, ale zároveň i senátní volby se konají v pátek 10. října a v sobotu 11. října 2014, což znamená, že se budou připravovat kandidátní listiny s uchazeči o aktivní zapojení se do chodu naší obce. V posledním vydání jsem slíbila bližší informace, jakmile budou známy. Kandidátní listiny se podávají nejpozději do 5. srpna 2014 do 16,00 hodin. Všechny bližší dostupné informace jsou zveřejněny na informačních deskách v našich jednotlivých obcích a na elektronických webových stránkách www.kadov.net. Doufejme, že vše proběhne a dopadne tak, jak má.

Stále pokračuje uzavírání nájemních smluv na hrobová místa pro hřbitov v Kadově. Informace k uzavření smluv získáte na Obecním úřadu v Kadově č.p. 65, tel: 383 491019 nebo 724 181 049.

Smlouvu lze uzavřít v průběhu celého roku, proto nemusíte spěchat.

Naopak spěchat byste měli s platbami za odvoz komunální odpad, ty by měly být uhrazeny do konce června 2014.

Vladimíra Tomanová, starostka obce Kadov

Snažíme se, abyste **v**šechno, co se u nás děje, mohli sledovat na našich www stránkách www.kadov.net. Děkujeme všem občanům, kteří nejsou lhostejní a posečou si nejen na zahradě, ale i před vraty, zúčastní se brigády, iniciují konání sportovní nebo společenské akce či seberou zahozený papír….

Viklanský pouťový turnaj v Kadově měl v sobotu 17. května 2014 chvílemi skutečně plačtivou atmosféru způsobenou nejen počasím – 2 natržená obočí a jedna čistá zlomenina holenní i lýtkové kosti zároveň. Jinak turnaj proběhl za účasti sedmi skvělých týmů a těšíme se na podzim. Po ukončení turnaje se v tělocvičně bývalé školy v Kadově představily 2 hudební skupiny – MERLIN82 a ESCAPE FROM REALITY. Účast sice nebyla rekordní,

ale atmosféra neměla chybu.

Vladimíra Tomanová, starostka obce Kadov

Foto fotbal: Tereza Ptáčníková

Foto večerní zábavka: Vladimíra Tomanová

ODYSSEA – rock – AGENCY * jih *
388 01 Pole u Blatné „na statku" http://www.skocdopole.cz
Tel/fax: 383 491 007 E mail: skocdopole@skocdopole.cz

pořádá

Dětská odpoledne a dospělé večery

v Hospodě „na statku" v Poli u Blatné

ve stodole loutková i maňásková divadla, pak „na sále" chvíli taneček pro děti každého věku, prázdninové neděle + pár jiných dní s programem pro ty věku vyššího

3.8.	neděle	16.00	divadýlko Kuba Plzeň: Za každým rohem jeskyňka /Červená Karkulka se Smolíčkem v perníkové chaloupce/
10.8.	nedělee	16.00	divadlo Kapsa Anděl. Hora: O Budulínkovi
17.8.			už nebude divadlo, všichni se hrrrneme na pouť do Blatné a Horažďouc

…. a léto s pimprlaty pomalu končí, na viděnou děti v Poli o dalších prázdninách!

Vstupné na malá divadla : od 1,-Kč / kdo nemá, nedá a obráceně

Za příjemné chvíle děkujeme společně s Vámi Měšťanskému pivovaru Strakonice, za pivko pro tatínky a dědečky a Blatenské tiskárně - za letáčky, Nadaci Život umělce Praha - za „dokasičky" /a ještě možná někoho přesvědčíme/.

Vrbno, Hospoda na návsi

STOPTIME
MVDr. Miroslava Mahela

Setkání věnované památce
veterináře a jazzmanna Miroslava Mahela

16. 8. 2014 od 15:00 hod.
vystoupí kytarový virtuos

ŠTĚPÁN RAK

VSTUPNÉ 150,- KČ;
LINDA MAHELOVÁ, TEL. 602 654 455, INFO@STEPANRAK.CZ

Dětský den s pohádkou i s fungl novým hasičským autem profesionálů z Blatné

Velice vydařený Dětský den se konal v sobotu 31. května 2014 ve Vrbně na sportovním plácku u dětského hřiště. Návštěvnost každým rokem trhá rekordy a nadšeným organizátorům vyslovuji veliký dík.

… a hned za týden a to již v pátek 6. 6. 2014 jsme pro naše seniory uspořádali také pravidelné Setkání důchodců v tělocvičně bývalé školy v Kadově. Účast byla hojná a celková spokojenost asi ve finále také. Poslední seniorské spoluobčany jsem odvezla cca v 01.30. Děkuji některým zastupitelům a kadovským hasičům za pomoc při přípravě, realizaci a úklidu po akci

Vladimíra Tomanová, starostka obce

Dokument, který byl vložen v ochranném pouzdře do opravené věže kostela v Kadově:

Rekonstrukce věže kostela sv. Václava, Kadov u Blatné
Realizace 10/2013 - 7/2014
Prováděcí firma: Vertigo Písek s.r.o.
Financováno z Programu rozvoje venkova

Celková částka:	2 757 350,- Kč
Dotace:	2398894,- Kč (1 799 170,- příspěvek z EU, 599 724, z národních zdrojů)
Podíl farnosti:	358 456,- Kč (podíl farnosti spolufinancovala i obec Kadov)

Farnost vlastní prostředky na financování opravy získala prodejem fary.
Projektovou dokumentaci zpracoval: Josef Zábranský
Rekonstrukce zahrnovala: Výměnu poškozených částí krovu (převážná většina),
výměnu dřevěného šindele (smrkový řezaný) za nový šindel (modřínový štípaný) a opravu části fasády věže.
V předchozích letech (2006 - 2012) byla provedena oprava střechy hlavní lodi, presbytáře a sakristie.
Náklady na tuto opravu byly cca 2,5 mil. Kč (financováno z prostředků Ministertva kultury ČR, Jihočeského kraje, farnosti Kadova obce Kadov.

V Kadově, 1.7.2014

Historie veřejné sbírky na opravu vzácných varhan v kostele sv. Václava v Kadově

Dlouho jsem si lámala hlavu, co vlastně napsat Vám, pokolením budoucím, o tom, jak to vlastně tenkrát bylo… a kdy to začalo…

„V sobotu 23. července 2005 v odpoledních hodinách navštívila nedávno otevřené muzeum v kadovské tvrzi skupina 30ti jihokorejských studentů. Při této příležitosti jim pan děkan Fritsch umožnil shlédnutí interiéru kostela sv. Václava v Kadově. Zahraniční delegaci zaujaly zejména vzácné barokní varhany. Jsou totiž všichni hudebníci, členové orchestru a sboru Soul Oratorio. Ředitel a dirigent této instituce, pan Choi, byl kostelem natolik okouzlen, že projevil zájem, podílet se finančně na opravě unikátních varhan. Tuto nabídku učinil přítomné p. starostce Tomanové. Vzhledem k tomu, že se do České republiky opět příští léto vrátí, rád by zde se svými kolegy uspořádal koncert.

Mgr. Aleš Kaňka, zástupce ředitele Pražské konzervatoře
V Praze 11. 08. 2005“

O tom, že se v Kadově v kostele sv. Václava nachází krásné a vzácné varhany z roku 1767 se vědělo dávno. Autorem těchto varhan je Vojtěch Schreyer.

V roce 2008 uspořádala Obec Kadov ve spolupráci s Římskokatolickou farností Kadov u Blatné, zastoupenou panem děkanem Heřmanem Fritschem, 1. varhanní koncert v kostele sv. Václava. Na tomto koncertě hrál na varhany Adam Viktora a se svým zpěvem se představila Gabriela Eibenová. Zájem veřejnosti o varhany byl tak velký, že obec založila veřejnou sbírku na opravu vzácných varhan v kostele sv. Václava v Kadově u České spořitelny s číslem účtu 0578065329/0800.

Ve prospěch varhan v kostele sv. Václava v Kadově byl uspořádán i novoroční koncert 14. 1. 2009 v kulturním středisku U Koruny v Praze-Radotíně. Tento koncert pořádala Základní umělecká škola Praha-Radotín a výtěžek ve výši 6 500,- Kč byl věnován na účet veřejné sbírky

Foto z koncertu konaného 23. 7. 2011

na opravu varhan. O tento koncert se zasloužila paní Dana Šimáčková, rodačka z Kadova.
Následujícího roku byl uspořádán další koncert, který, dá se říci, založil tradici účinkování přátel z Jižní Koreje a letošní koncert (26. 7. 2014) bude již poslední v rámci veřejné sbírky, v pořadí 6. s nimi. Na každém koncertu všichni účinkující vystupovali **zdarma**, pouze pro ně bylo připraveno drobné občerstvení, které hradila obec Kadov. Velkou zásluhu na této akci má pan Mgr. Aleš Kaňka, zástupce ředitele Pražské konzervatoře. Přátelé z Jižní Koreje vždy přispěli menší či větší finanční částkou (i 20 000,- Kč) a tak jsme se na účtu veřejné sbírky i s laskavým přispěním Základní umělecké školy Klementa Slavinského z Prahy-Radotína prostřednictvím paní Dagmar Šimáčkové a všech lidiček z řad široké veřejnosti dostali na současný zůstatek **124 795,02 Kč**. Sbírali jsme korunku ke korunce a věřili, že to dokážeme. V letošním roce požádala Římskokatolická farnost Kadov pod vedením pana děkana Marcina Piaseckého o grant Jihočeského kraje na opravu varhan a dostala příslib ve výši 100 000,- Kč. Celá částka z konta veřejné sbírky, která se ještě rozroste o výtěžek z letošního koncertu, půjde na záchranu vzácných varhan. Jsme rádi, že jsme přispěli k záchraně unikátního barokního nástroje, který bude přinášet duchovní i kulturní radost i příštím generacím.

Vladimíra Tomanová, starostka obce Kadov
V Kadově dne 30. 6. 2014

Pan Choi a Mgr. Kaňka ze dne 25. 7. 2009

Hlavní zpráva z roku 1877

(dva dvojlisty, psal Antonín Jůzek, farář kadovský)

Pochválen buď Ježíš Krystus nýni i vždycky až na věky. Amen.

Ve jménu Nejsvětější Trojice, Boha Otce Syna i Ducha svatého vznášíme dnes 10. září 1877 vzhůru báň na nově upravenou věž chrámu „sv. Václava“ v Kadově a toto krátké popsání na památku do ní klademe.

Vědouce od našich nábožných otců, že Bůh v hojné míře žehnal vždy osadám těm, které dbalé byly, aby stánek Boží uprostřed osady měly velebný a důstojný – proto usnesli jsme se, chtíce provždy z požehnání Božího se těšiti, chrám Páně Kadovský i s věží v nejlepší stav uvésti – tak – jak by nám to čest dělalo před světem – a před Bohem zásluhu zjednalo – a o naší křesťansko-katolické mysli a srdci pobožném svědectví dávalo. Nešetřili jsme proto žádnou výlohu – neštítili se žádné práce – aby co Pánu Bohu patří, také Bohu dáno bylo – tak jak nás sám Syn Boží P(án) J(ežíš) tomu učil, řka: „Dejte Bohu co Božího jest a císaři, co císaře.“

Při té příležitosti byl tak chrám P(án)ě vně i zevně opraven za velký náklad našeho slavného patrona urozeného Pána Karla, barona z Lilgenau, jeho spanilé choti Paní Anny rozené z Arvay – dědičného 21 roků mladého syna pana Karla z Lilgenau pro ten čas důstojníka ve vojsku Rakouském a druhého staršího syna Klementa z Lilgenau taktéž důstojníka ve vojsku Bavorském, odkud také celá rodina sem do Čech se dostala, když panství Lnářské mladší syn Karel z Lilgenau od Klementa, hraběte z Linkru a Lucenviku byl zdědil. K nákladu vynaloženému na stavbu připojili jsme se ruční a povozní prací my osadníci Kadovští skládajíce se z přifařených obcí, tak jako po sobě jmenovány jsou: Kadov, Pole, Malkov, Vrbno, Slatina, Bezděkov, Nedřev, Zahorčičky, Slivonice, jsouce všichni tomu rádi, že velebný stánek Boží máme pěkně uspořádaný. Kéž by jenom milostivý Bůh zachoval nás a naše potomky od morů hladů a války a všelikého zlého. My Jemu vždycky věrně sloužiti chceme a přikázání Boží za pravidlo našeho života zachovávati budeme.

Psáno v Kadově na faře Léta Páně po Krystovo narození dne 10. září 1877 za panování sv. Otce Pia IX. v Římě, jeho Excellence Nejdůstojnějšího biskupa Jana Valeriana Jirsíka v Budějovicích, veledůstojného převora řádu sv. Augustína ve Lnářích P. Bernarda Kunstara, za mně 35 let starého z Písku rozeného Antonína Jůzka, panujícího a sloužícího faráře v Kadově – dále za panování Jeho Veličenstva císaře a krále Františka Josefa I.ho a dědičného prince Rudolfa – za náměstka cís. král. hejtmana okresů Františka Brauna – za ředitele panství Lnářského Edmunda Tomla, za obecního starosty Kadovského Václava Augustína a místního učitele Jakuba Poláčka rozeného z Příbrami.

Při stavbě věže a opravě chrámu Páně pracovali jsme a na památku takto se podepisujem:
Já farář místní P. Antonín Jůzek co vůdce stavby
Ján Koblich, mistr tesařský rozený z Tchořovic
Jan Wieser, klempíř Kasejovicích
Ján Bouše, stavitel v Kladrubcích
Franz Lešetický
Nejstarší občan v Kadově Vavřinec Loula
Jakub Šroub, kostelník
Johann Šafranek, tahák měchů
Jozef Holub, rolník z Kadova číslo 4

Sláva Bohu Otci i Synu i Duchu sv.! jakož bylo na počátku, nýni i vždycky až na věky věkův!!! Amen.

Další zpráva z roku 1877

(jeden dvojlist menšího formátu, psal Jan Koblich, tesařský mistr)

Léta páně 1877 dne 10. září byla tato báň nahoru dána.

Já Ján Koblich, jediný syn po zemřelém Janu a Marii Koblich rozené Peroutkové z Chlumu u Blatné. Muj otec bývalý panský tesařský lnářský mistr kterýž zdejší kapli, to jest kryptu urozeného p. hraběte z Lingru a Lucenvicku stavěl a v Záboří na škole tělesnou pohromu utrpěl, skrze kteroužto 4½ roku na lůžko uvržen byl. Já študovav musel toho zanechati a uchopiti se řemesla mého. Kdežto po několiká roků světem bloudiv přišed domů a obdržev panskou práci ve Lnářích tuto věž o stáří 32 roků jsem opravoval. Kdož tyto řádky čísti budeš, pomodli se za duši zpráchnivělého někdy pravého Čecha.
Jan Koblich, mistr tesařský ze Tchořovic

Chasníci kterýžto na této věži pracovali

Vencl Wokurka, Tchořovice
Fr. Morávek, Hradiště
Vencl Oulehle, Chlum
Jan Beran, Hajany
Karel Rojík, Kladrubec
Josef Wondrášek, Kladrubec
Tomeš Pecháček, Mračov, učedník
Josef Mašek, Kladrubec

Pochválen buď pan Ježíš Kristus.

Jan Koblich, toho času mistr tesařský
1877 9/10

Zpráva z roku 1927

(jeden list, psal František Slavíček, farář)

Pochválen buď Pán Ježíš Kristus. Lecturis salutem.

Za hrozné noční bouře, která dne 13. července 1927 zuřila nad Kadovem, udeřil blesk do této věže. Srazil něco málo šindelů, plech ze žerdi, na níž jest větrná korouhvička se sv. Václavem, nad dveřmi vedoucími do kobky vyrazil ven žádnou jinou škodu neudělav.

Hned poté v měsíci červenci a srpnu 1927 věž důkladně opravena: šindele sražené bleskem i nepohodou poškozené vyspraveny, římsy opadané obnoveny, věž obílena, báň natřena nově, věž opatřena hromosvodem. Vše opraveno nákladem patrona zdejšího chrámu Páně a sbírkou mezi osadníky kadovskými ve vesnicích přifařených: Kadově,

Málkově Lnářském, Poli, Vrbně, Bezděkově, Nezdřevě, Zahorčičkách a Slatině.

V Kadově v den Proměnění Páně t.j. 6. srpna L. P. 1927, v devátém roce republiky česko-slovenské, za panování sv. Otce Pia XI., biskupa česko-budějovického Šimona Bárty, vikáře blatenského Jana Pavla Hille, za prezidenta republiky československé T. G. Masaryka, za patrona Karla Bondy-ho, velkoprůmyslníka v Praze a majitele velkostatku lnářského, když administrátorem panství byl J. Pecka, za mě Františka Slavíčka, faráře kadovského, narozeného 10. XII. 1885 v Hosíně u Č. Budějovic, za starosty kadovského Václava Krejčího.
Václav Krejčí, t.č. starosta z Kadova č. 19.
František Slavíček, farář.
Václav Augustin, I. radní, Kadov č. 39
Václav Jůzek, říd(ící) uč(itel) vv., řiditel chóru
Stavbu řídil: Frant. Müller, zednický a tesařský mistr, Radošice

Na stavbě pracovali:

František Krejnický, tesař, Starý Smolivec
Vojtěch Krejčí, tesař, Mla(dý) Smolivec
Tomášek Josef, tesař, Starý Smolivec
Švec František, zedník, Lnáře
Josef Šilha, zedník Lnáře
Svoboda Karel, zedník, St. Smolivec
František Houška, Kadov, čís. 37
Jos. Sladký, mistr klempířský Blatná 117
Josef Kubík, dělník klempířský
Oldřich Sladký, učeň klempířský

Nová měděná báň vznesena na věž dne 17. srpna 1927. Na věčnou paměť vložen do báně tento pamětní spis s kovovými penězi republiky česko-slovenské zároveň s listinami z r. 1877 a penězi, které tehdy do báně byly vloženy.

Od hromobití, krupobití a záhubné bouře zachovej nás, Pane Ježíši Kriste. Sv. Václave nedej zahynouti nám ni budoucím.

Podle originálního textu přepsala Nela Vadlejchová, konzervátorka Muzea středního Pootaví ve Strakonicích; upravil Vladimír Červenka.

Co se děje v Kocelovicích

Jen co jsme uklidili táborák po pálení čarodějnic, pustili jsme se do příprav Společenského večera, který je u nás již tradičně pořádán při příležitosti setkání důchodců a oslavy dne matek. Uskutečnil se v sobotu 10. května v sále místního pohostinství. K tanci a poslechu zahrála Hudba pana Koubka. Všichni hosté dostali malé občerstvení v podobě chlebíčků a zákusků. O týden později se v již zmiňovaném sále konalo 11. setkání bývalých pohraničníků. Po starších generacích dostaly prostor i děti, dne 14. června pro ně byla zorganizována akce Cesta pohádkovým lesem pod záštitou ČSŽ Kocelovice.

Ke konci června ukončili na vlastní žádost svou činnost v místním pohostinství manželé Rážovi. Naštěstí nám nezůstala hospůdka zavřená dlouho a 4. července proběhlo znovutevření novým hostinským Tomášem Hanouskem. Pevně doufáme, že se mu bude v Kocelovicích dařit a štamgastům bude chutnat.

Na místě pokácených stromů u hospody, které se porazily na jaře z důvodu prosychání a nebezpečí pádu, vysadil osobně starosta obce nové tújky. Na jejich růst dohlíží mladí hasiči, kteří v jejich blízkosti mají každý týden trénink. Hasičská sezona už je totiž v plném proudu a bez pravidelného trénování se nemohou dostavit kvalitní výsledky. V době psaní tohoto článku máme za sebou soutěže v Drahenickém Málkově (muži se umístili na 3. místě), v Blatné (muži i ženy dosáhli shodně na 3. místo) a v Bohumilicích (Šumavská hasičská liga – 15. místo). Spousta soutěží je ještě před námi, a proto doufáme, že se budeme umisťovat na předních příčkách. Držte nám palce!

Martin Lukáš

Počasí za květen a červen 2014

Květen byl teplotně slabě podnormální (průměrná teplota byla 11.6 st. C, normál je 12.6 st. C., nejvyšší teplota byla naměřena 22. května, 26.1 st. C., nejnižší -0.9 st. C, 5 cm nad zemí pak tento den bylo -4.0 st. C a tento mráz způsobil škody zahrádkářům a pěstitelům ovoce. Srážkově byl květen silně nadnormální s úhrnem 104.7 mm, když normál je 59.9 mm. Nejvíce pršelo 17. května - 15.2 mm (1 mm = 1 litr vody na čtvereční metr). Sluneční svit v květnu byl slabě podnormální, slunce svítilo 201.8 hodiny, normál je 225.5 hodin. V šesti dnech byla bouřka, celkem jsme napočítali 618 blesků, v jednom dni se při bouřce vyskytly slabé kroupy.

Červen 2014 byl teplotně o 0.3 st. C teplejší, než je normál (naměřeno 16.0 st. C, normál je 15.7 st. C). Nejvyšší teplota byla naměřena 9. června a to 30.8 st. C, nejnižší 6. června a to 6.5 st. C. Tento měsíc již nebyl mráz ani při zemi (1.6 st. C 22.6.). Po 2 tropických dnech v 1. polovině měsíce se ochladilo a teploty už nedosahovaly ani letních hodnot (25 st. C a více) s výjimkou 28.6. Srážkově byl červen výrazně podnormální (43.8 mm, normál je 72.9 mm) a to ještě většina srážek spadla při bouřce 11.6. a to 19.7 mm, vyskytly se i kroupy (bez výrazných škod). Sluneční svit byl v červnu mírně nadnormální (slunce svítilo 275.5 hodiny, normál je 233.8 hodin). Ve dnech 6. a 9. června byl naměřen téměř 100% astronomický svit pro tyto dny - 15.8 hodin, maximum je 16.0 hodin. V červnu byly pouze 4 dny s bouřkou, registrováno pouze 118 blesků.

Souhrnně: Květen 2014 chladnější, vlhký; červen 2014 teplejší, suchý a slunečný měsíc. Závěr června přinesl více oblačnosti a srážek.

Vladimír Kovář
Meteorologická stanice Kocelovice

Cesta pohádkovým lesem u rybníka Hubenov

Tak se rok s rokem sešel a opět přišel čas putování a letních hrátek v přírodě. Kocelovické ženy připravily pro děti již třetí Cestu pohádkovým lesem. Vloni jsme pro trvalé deště akci překládali a letos jsme měli opravdu štěstí, tropická vedra se vrátila k obratníku Raka a naši akci provázelo vskutku luxusní počasí.

Děti se spolu s doprovodem vypravily do lesa, kde u osmi zastavení plnily úkoly lesních bytostí a strašidel. Letos to byla víceméně vodní záležitost, neboť cesta vedla podle rybníka. Přesto děti zkusily svoje skokanské dovednosti u růžového zajíčka,

staré čarodějnici namalovaly srdce na chalupu, s vodníkem a vílou slezly kamennou stráň a získanými kamínky zkusily strefit pirátskou loďku. S další vílou navlékaly korálky a myslivec jim ukázal, jak se správně sázejí stromky. Děti si to mohly zkusit a některé si svůj smrček označily, aby průběžně mohly kontrolovat, jak se mu daří. Na závěr se s mladou vodnicí se pokusily vylovit z vody hrneček na dušičky a s mechovou bábou skládaly obrázek. V cíli dostali poutníci drobný dáreček a dobroty, aby rychleji nabrali ztracené síly. Nakonec jsme si všichni společně upekli buřtíky. Akce se zúčastnilo 28 dětí, řady občánků z Kocelovic posílili i pražští školáci.

Chtěla bych poděkovat členkám ZO ČSŽ Kocelovice (zejména těm dříve narozeným) za velmi obětavou pomoc při realizaci akce.

Dana Hanušová, předsedkyně ZO ČSŽ

Ze společenské kroniky:

V květnu oslavil pan Jan Jeníček 76 let, paní Zdeňka Flanderová oslavila v kruhu svých blízkých 77 let, paní Božena Čadková se dožila 84 let a pan Václav Krákora oslavil 84 let.
V červnu oslavil pan Václav Diviš 72 let a paní Anna Frýzková se dožila 83 let.

Všem oslavencům gratulujeme a přejeme hodně zdraví, elánu a spokojenosti do dalších let.

Podařený výlet

Po pečlivém plánování místních žen a dívek přišel den, na který jsme se těšili. Jedeme na výlet za krásami Šumavy a navštívit přátele ve Stachách. Byla zvolena pěší túra z Kvildy, přes Horskou Kvildu, Zadov do Stach. Bylo 31. května 2014, počasí nám přálo, sice trochu zima, sem tam malý deštíček, který dobrou náladu nikomu nezkazil. Šli jsme děti, mladí i starší. Každý si mohl zvolit trasu podle svých možností. Příroda ukázala svou vlídnou tvář, vidět bylo do daleka. Cílem cesty pak byla návštěva hostince ve Stachách, kde již řádku let bydlí s rodinou a provozuje hostinskou živnost náš bývalý hostinský z Lažánek Sváťa Štampach. Byli jsme ohlášeni, tak na nás čekalo vlídné přijetí a pořádné porce jídla. Výlet se vydařil a už se těšíme na další.

Šumavské putování

v cíli cesty - pan hostinský osobně

Cvičení požárních družstev – Memoriál Václava Křivance

Po dvou letech se 21. června 2014 opět v Lažánkách konalo cvičení požárních družstev – Memoriál Václava Křivance. Počasí nám přálo, nepršelo, jenom trochu zima byla. Sjelo se k nám 12 družstev mužů, 4 družstva žen a družstvo dětí. Po přivítání družstev velitelem SDH Lažánky V. Křivancem byl zahájen program doprovodným tanečním vystoupením dětí z Lažánek. Jejich cvičení mělo velký úspěch a následovala soutěž v požárním útoku. Vše probíhalo hladce, občerstvení zajišťovaly místní ženy a dívky – po bramborácích se jenom zaprášilo. Naše mužstvo obsadilo 4. místo v Memoriálu V.K. a 1. místo v okrskové soutěži. Večer byla na programu zábava pod širým nebem s muzikou Radka Šimsy. Doufáme, že se všem u nás líbilo a za dva roky si všichni opět přijedou k nám zazávodit.

Vystoupení dětí na zahájení cvičení SDH Lažánky 2014

Požární útok družstvo Lažánek 2014

Vyhlašování výsledků SDH Lažánky 2014

A co se u nás chystá?

Jako první to bude mše v nově opravené kapličce P. Marie Strašínské 19. 7. 2014, v září bude následovat putování za vínem (Sedlec u Mikulova) a oslavíme několikery kulatiny ve vsi. Ještě zbývá popřát hodně štěstí do života malé Helence Kussů.

Text a foto Dagmar Hálová

Prázdniny jsou tady!

Měsíc červen jsme v naší Mateřské škole ve Lnářích nazvali měsícem výletů. Všichni se těšili na nové zážitky a na přibližující se prázdniny.

Již v měsíci květnu jsme společně s žáky Základní školy Lnáře navštěvovali Soukromou Plaveckou školu v Horažďovicích. Po sedmi lekcích děti dokazovaly, co vše ve vodě zvládnou a odměnou za jejich výsledky jim bylo „Mokré vysvědčení“.

Začátkem června jsme oslavili Den dětí. Počasí se vydařilo, děti soutěžily s elánem a radostí. Nechybělo také opékání buřtů, na které se všichni moc těšili.

9. června jsme tradičně navštívili Dětské zábavné centrum v Nepomuku, kde se děti vydováděly na kolotočích, průlezkách, houpačkách a trampolínách. A protože byl tento den velmi teplý, mohly se děti osvěžit v malém bazénku uprostřed tohoto areálu.

13. 6. jsme se moc těšili na zvířátka ze ZOO v Plzni. Zúčastnili jsme se výukového programu „Za zvířátky do pohádky“, ve kterém se děti seznámily se životem některých zvířat chovaných v této ZOO. Nejvíce se dětem líbili medvědi, lvi, nosorožci, tučňáci, opice a žirafy. Všichni jsme si přivezli domů krásné zážitky.

Dále jsme navštívili kamarády v 1. třídě základní školy při slavnosti Svátku slabikáře. Prvňáčci přichystali pro naše děti program písní, tanečků a pohádek. Také předvedli, jak se naučili číst.

18.6. jsme s dětmi zhlédli v základní škole Školní akademii, která byla plná tanečků, zpěvu, hry na hudební nástroje a dramatizací scének a pohádek. A pak nadešel ten slavnostní den, kdy jsme se rozloučili s dětmi, které naší mateřskou školu opouští a po prázdninách nastupují do 1. třídy zdejší základní školy.

Toto rozloučení se konalo 20.6. na zámku ve Lnářích za přítomnosti p. starostky Stanislavy Maškové a rodičů odcházejících dětí. Také celý kolektiv naší školky byl přitom. Všichni jsme si uvědomili, že nastává veliká změna v životě těchto dětiček. Přejeme jim radostný vstup do základní školy, hodně úspěchů a krásných chvil ve škole mezi novými kamarády.

O prázdninách bude naše mateřská škola uzavřena na šest týdnů. V této době dojde k výrazným úpravám na zahradě školy. Bude zbudován nový chodník a nový vstup do mateřské školy. Na zahradě bude umístěn nový zahradní domek, který bude sloužit jako sklad venkovních hraček, drobného zahradního vybavení a nářadí. V září tedy přivítáme děti v opraveném a krásnějším prostředí.

Závěrem bych chtěla všem dětem popřát hezké prázdniny plné sluníčka, koupání a dětských her.

Za MŠ Lnáře: Alena Mašková

Základní škola Lnáře

Poslední dva měsíce školního roku jsme měli všichni napilno, někteří žáčkové se ještě na poslední chvíli snažili vylepšit si svůj prospěchový průměr a navíc se nám podařilo pro školáky uskutečnit před tolik vytouženými prázdninami několik zajímavých akcí a výletů. Zároveň bych chtěla všem dětem i paní učitelkám popřát krásné léto, hodně sluníčka a odpočinku.

Rozjezdy pro hvězdy

Šestý ročník úspěšné pěvecké soutěže Rozjezdy pro hvězdy se konal již potřetí po domluvě se správcem lnářského zámku panem Miroslavem Uriánkem v komorním zámeckém sálu. V letošním roce se do soutěže přihlásilo celkem 15 soutěžících. Celý odpolední program příjemně a s nadsázkou jemného humoru uváděla paní učitelka Jaroslava Boušová, která nejprve přivítala porotu, v níž již tradičně zasedli paní starostka Stanislava Mašková, pan Vávra, pan Velíšek, pan Obermajer a paní Alena Vaníčková. Zahájení soutěže patřilo členkám a členům tanečního kroužku a poté došlo na samotné výkony soutěžících. Celou soutěž úspěšně zahájila žákyně 5. ročníku Jana Pokšteflová s písní „Růže kvetou dál“. Poté zazněly v podání nejmladších žáků naší školy lidové písničky a písničky ze známých pohádek. V podání zkušenějších zpěvaček jsme se zaposlouchali do melodie písně z muzikálu „Noc na Karlštejně“ nebo písně od Marty Kubišové „Časy se mění“. Lucka Vokurková se při zpěvu písničky „Stánky“ sama doprovodila i na kytaru. Pochvala patří také Anetě Dufkové, která doprovodila hrou na flétnu svoji sestru Báru, která krásně zazpívala známou lidovou písničku „Černé oči, jděte spát“. O vítězi, jenž si odnese krásně nazdobený dort upečený šikovnou paní Evou Velíškovou, rozhodlo až losování barevného míčku. Ze třech nejúspěšnějších soutěžících, kteří nejvíce ohromili porotu, si ten „správný míček“ vylosoval druhák Vašík Turek z Hajan, který se o sladkou odměnu se všemi poctivě rozdělil.

Vítěz pěvecké soutěže Vašík Turek

Celou soutěž ukončil pěkně zvesela místní muzikant a porotce pan Miloš Velíšek a my všichni jsme se s písní na rtech rozešli do svých domovů. Všichni se těšíme na příští ročník, protože v naší škole máme mnoho pěveckých talentů, které nehodláme nechat zahálet.

Svátek Slabikáře

Slabikář je moudrá kniha – touto básničkou letošní prvňáčci zahájili svůj „Svátek Slabikáře“. Na přítomné diváky z řad rodičů i starších spolužáků čekalo pásmo hezkých básniček, písniček a dokonce i pohádka. V pohádce „O Červené karkulce“ bychom objevili určitě nejeden herecký talent. O tom, že se z prvňáků stali opravdoví čtenáři, není pochyb. Pohádkový příběh, „O řípě velké jako Říp“, přečetli všem přítomným určitě na jedničku. Děti však nejenom četly, ale zazpívaly s doprovodem varhan hezké písničky. I malí flétnisti zahráli písničku „Běžela ovečka“. Milým překvapením pro rodiče nebyl pouze závěrečný taneček na písničku „Když jde malý bobr spát“, ale i voňavá papírová kytička, kterou pro ně s radostí jejich ratolesti vytvořily. Protože součástí celého odpoledního programu byla hlavně ukázka čtenářských dovedností, prvňáčci

při plnění tohoto úkolu určitě nezklamali. Na závěr na ně čekala náležitá odměna. Malí čtenáři byli ověnčeni barevnými pamětními medailemi a obdarováni balíčky drobných dárečků a sladkostí.

Jitka Venclová, ředitelka školy

Zábavný park Nepomuk

Kam jinam vyrazit za zábavou, než do Zábavného parku v Nepomuku? To my už dobře víme, a proto se sem každý rok s dětmi vypravíme. Je zde připraveno plno prolézaček, houpaček a klouzaček. Mezi další oblíbené atrakce patří „velký řetězák“, houpací loď a trampolíny. Protože nám letos vyšlo slunečné počasí, otužilci mohli pro osvěžení využít dvě brouzdaliště. Dalším zdrojem ochlazení byla kopečková zmrzlina, kterou děti dostaly ke Dni dětí. Aby kluci a holky nepřijeli domů „s prázdnou“, mohli navštívit malé obchůdky a nakoupit si za přidělené kapesné drobné dárečky. Celé dopoledne uteklo jako voda. Už se těšíme na příští rok.

Jana Chudadová, učitelka

Cesta do Hajan

V pondělí 9. června vyrazili čtvrťáci a páťáci na výlet, který byl zároveň oslavou Dne dětí. Nejprve jsme jeli autobusem do Blatné, kde nás v cukrárně čekala sladká odměna v podobě zmrzlinového poháru, který jsme dostali jako dárek od SRPDŠ. Když jsme se tak báječně občerstvili, vyrazili jsme pěšky do Hajan, kde jsme si opekli buřty a protože bylo parno, uvítali jsme malé zchlazení v příjemně studené vodě. Když jsme se usušili a převlékli, čekal nás návrat autobusem do školy na oběd. Výlet se nám vydařil, všichni jsme si ho náležitě užili. A zejména loučící se páťáci, kteří byli čtvrťákům dobrými kamarády. Budeme na Vás moc rádi vzpomínat!

Školní akademie

Na závěr školního roku patří jako již tradičně školní akademie. Ani letos tomu nebylo jinak. Žáci ze všech tříd spolu se svými učitelkami pilně vymýšleli co nejoriginálnější vystoupení. Vyvrcholením tréninku byla generálka a vystoupení pro dětičky z mateřské školy. Protože se dětem vše zdařilo, opadla ta největší tréma a hurá se předvést i svým maminkám, tatínkům, babičkám, dědečkům a kamarádům.

Ve středu 18. června se přišlo na naše školáčky podívat opravdu mnoho diváků a pomyslné hlediště bylo zaplněno do posledního místa. Program akademie byl opravdu velmi bohatý. Každý si zde mohl najít svůj oblíbený žánr. Celé vystoupení zahájili tanečníci z tanečního kroužku svižným rokenrolem, který záhy vystřídal moderní tanec na píseň skupiny One Direction.

Prvňáčci zahráli pohádku O Červené karkulce, zatančili „bobří taneček“, zazpívali písničku z pohádky „Princezna ze mlýna“ a někteří šikulové zahráli na flétnu písničku „Žába leze do bezu“.

Druhá a třetí třída se nejprve předvedla v pohádce O neposlušných kůzlátkách a poté připravila velkolepé vystoupení pod názvem Kolo plné hvězd, kde se to hvězdami jen hemžilo. Nelze říci, která z nich nejvíce zazářila, všichni účinkující byli úžasní a právem za své výkony sklidili bouřivý potlesk.

V letošní nabídce nechyběl ani muzikálek „Rozlučka v San Francisku“, který si připravili při hodinách hudební výchovy žáci třetího, čtvrtého a pátého ročníku.

Čtvrťáci a páťáci si nacvičili dvě vystoupení. První bylo recitačně hudební pod názvem Co je to láska a v závěru celé akademie se všichni předvedli ve vysílání televize LNOVA. Program byl opravdu pestrý. V nabídce jsme mohli najít televizní noviny, seriály i filmy ze světové produkce. Jednotlivé pořady byly prolínány vtipnými reklamami.

Kromě toho na akademii vystoupili chlapci a děvčata z kytarového kroužku a z kroužku fléten se svými hudebními vystoupeními, která byla také velmi zdařilá.

Na závěr lze říci, že si všechna vystoupení užili jak účinkující, tak diváci, kteří potleskem nešetřili, na jejich tvářích bylo vidět, že se opravdu dobře pobavili.

Zdeňka Jestřábová, učitelka

Školní výlet

V pátek 13. června jsme nemohli už dospat a těšili se na školní výlet. Tentokrát naše cesta směřovala do plzeňské zoologické zahrady, kde jsme se kromě prohlídky zoo zúčastnili výukových programů pod vedením paní lektorek. Pro děti z mateřinky a žáky z nižších ročníků jsme vybrali výukový program *´Zvířátka z pohádek´* a pro starší školáky *´Cesta do Afriky´*. Potom následovala samotná prohlídka zoologické zahrady. Viděli jsme spoustu zvířátek od exotických až po ta domácí. Jen nám bylo líto, že se před námi schovala malá nosorožčí holčička Maruška. Celým dnem nás provázelo pěkné počasí, sluníčko příjemně hřálo a určitě jsme si všichni přivezli domů hodně hezkých zážitků.

Zakončení plaveckého výcviku

V posledním předprázdninovém týdnu jsme úspěšně zakončili plavecký výcvik. Již několik let se zúčastňujeme společně s mateřskou školou výuky v Plaveckém bazénu v Horažďovicích. Mnozí neplavci se naučili plavat a ti, kterým se to ještě nepodařilo, se alespoň osmělili a odnaučili se vody bát. Velké poděkování patří všem instruktorům včetně ředitelky plavecké školy paní Evy Bláhové za jejich trpělivost a hezký přístup k malým svěřencům.

Letní olympiáda

Pravidelnou předprázdninovou školní akcí bývá letní olympiáda, která se tentokrát konala ve čtvrtek 19. června. Děti se utkaly ve třech disciplínách: běh na 50 m, hod míčkem a běh na 400 m. Všichni se snažili

vydat ze sebe to nejlepší a dařilo se jim znamenitě. Ti nejzdatnější sportovci získali medaili a někteří „borci“ si jich ze sportovního klání odnesli i víc.

Slavnostní rozloučení se školou

20. červen byl pro naše páťáky posledním dnem, který mohli prožít v naší škole. Pět let prožitých v naší škole – pět let radostí, navázaných kamarádství, určitě i běžných obav ze zkoušení nebo písemek – prostě pět let, díky nimž se stali součástí naší velké „školní rodiny“. Slavnostní rozloučení pro žáky 5. ročníku podobně jako v loňském roce ve velkém sálu lnářského zámku dokonale i se slavnostním přípitkem připravily paní starostka Mašková, paní Čadková a paní Vrátná z obecního úřadu. Patří jim za to velký dík, protože celý obřad byl velmi krásný. A jak to už u loučení bývá, nechyběly ani slzičky na tvářích většiny dětí i rodičů.

„Milí páťáci,

dobře si vzpomínám, jak jsme při zahájení školního roku před pěti lety vítali pouze jednoho prvňáčka, kterým byl náš milý Kuba. Tolik jsem si přála, aby Jakub nebyl pouze jediným žáčkem ve třídě a moje přání se opravdu za více než rok splnilo. Ze Základní školy Žinkovy k nám přestoupili sourozenci Janina a Jára Pokšteflovi. Skromné a milé děti, které si našly velmi brzy mezi dětmi nové kamarády a kterým bylo v naší škole určitě dobře. Tímto patří velký dík hlavně jejich rodičům, kteří se rozhodli obětovat svůj čas i pohodlí a dováželi svoje děti do školy z nemalé dálky za jakéhokoliv počasí.

Ve třetím ročníku se „vaše parta“ rozrostla o dalšího žáčka a tím byl Viliam, který se s rodiči přestěhoval do Lnář ze vzdáleného města na Slovensku. I ty, Vildo, ses velmi brzy stal součástí naší školní rodiny a hlavně v Járovi jsi našel toho nejlepšího parťáka, s kterým jste vytvořili skvělou a vtipnou dvojici.

A aby vás podobně jako ve stejnojmenné knize bylo opravdu pět, tak se v dalším školním roce zčistajasna v naší škole objevila v doprovodu maminky sympatická a zodpovědná Eliška.

Ve škole jste nejenom získávali nové poznatky, ale učili jste se i vzájemně se respektovat a také si pomáhat. Určitě to nebylo vždy úplně jednoduché, ale myslím, že jste se nakonec stali fajn kamarády a tou partou

Rozloučení se žáky 5. ročníku

správnou.
Nic však netrvá věčně a časy se mění. Právě dnes nastal čas rozloučení se lnářskou školou, se školou, v níž jste prožili pět let radostí, navázaných přátelství, ale určitě i běžných obav z písemek a zkoušení.
Sice pro Vás dnešním dnem něco končí, ale po prázdninách něco nového začíná. Přeji Vám za sebe i za všechny paní učitelky, aby ten začátek v nových školách byl pro vás co nejlepší."

Jitka Venclová

Po našich páťákách se nám bude určitě stýskat, ale doufám, že je nevidíme naposledy, i když se někteří z nich stěhují daleko. V novém školním roce se již těšíme na deset prvňáčků, s kterými se slavnostně přivítáme za přítomnosti paní starostky a vedoucí učitelky mateřské školy v pondělí 1. září 2014 před hlavním vchodem do školní budovy. Obec Lnáře z rozhodnutí obecního zastupitelstva poskytne rodičům budoucích školáků příspěvek ve výši 1 500 Kč na zakoupení školních pomůcek a potřeb.

Jitka Venclová, ředitelka školy

100
Trocha historie nikoho nezabije dnes o „Válce světové" (I.)

(citace ze zahorčické kroniky)

„Již delší dobu před rokem 1914 bylo ovzduší v Evropě naplněno nebezpečnými politickými plyny, mračna stále houstla obzor byl zachmuřen, schylovalo se k bouři. Rozpínavost …(přeškrtáno-nečitelné) a jeho panovačné choutky byly příčinou světového zbrojení, ohromné peníze jak v Rakousku tak i v …(přeškrtáno-nečitelné) tak i v jiných státech věnovány byly na militarismus. Lid klesal pod tíží daní a útlaku Německo Habsburského. Každý s hrůzou očekával první vyšlehnutí bleskem z nakupených těžkych mraků. Vědělo se že první výstřel z dela znamená počátek strašlivého zápasu mezi Germány a Slovany, a mezi ideou demokracie a imperialismem Rakousko jiý po léta dráždilo Srby a jakožto vasal Německa z diktátu tohoto usilovalo o vydraždění Srbů k nějaké nepředložené akci by našla se záminka pro vyhlášení války, jež měla přinést Německu zmocnění se nadvlády v Evropě, pokoření Francie oslabení Anglie a Ruska a Rakouska rozšířiti území na Balkáně. Poslední …(přeškrtáno – nečitelné) proti Srbsku bylo pořádání velkých císařských vojenských cvičení na samých hranicích Srbska v měsíci červnu osudného roku 1914. Vydráždění Srbů dosáhlo tímto svého vrcholu.

Zdvihla se ruka Srbského studenta vní smrtící zbraň, ze které vypálené výstřely zasáhly městem Sarajevem v autu projíždějícího následníka trůnu Rak-uherského arcivévodu Františka Ferdinanda d´ Este a jeho choť. Zranění bylo smrtelné. Příčina se našla k vypuknutí války nebylo daleko. Rakousko podalo Srbsku ultimatum. Mnozí naši domnívali se že ultimatum toto je pouhý strašák a že i tentokráte z mračna toho nebude dešť. Avšak v den sv. Anny dne 26 července r.1914 promluvil jinák.

Po poledni přiběhli lidé z Blatné se překvapující zprávou že vyhlašena je mobilizace. Kolem 6 hodiny večerní přijeli úředníci okresního hejtmanství z Blatné a přivezli sebou mobilizační vyhlášky které ve chvilce vyvěšeny na obecní tabuli. Každý spěchal by seznámil se s obsahem osudných vyhlašek, zejména muži záložníci rakouské armády. Obsah těchto byl zdrcující. Celý Pražský armádní sbor mobilizován do 24 hodin všichni záložníci do 39 let měli nastoupit činou vojenskou službu u svých pluků. Tehdy mnohý ze zdejších občanů když četl vyhlášku byť i nejasně tušil že tímto okamžikem nastávají nedozírné události.

V noci z 26 července na 27 července snad nikdo nespal. Jedni pořizovali poslední vůli jiní dávali rady domácím pro nastávající žně a vedení hospodářství a jiní zaskočili se rozloučiti s príbuznými a známými. Zvláštní je že mnozí z těch kteří ve světové válce padli měli předtuchu nastávající smrti a z toho důvodu přebolestně s přáteli se loučili. Náves naše skýtala v polodne 27 července neobvyklou podívanou. Na návsi sráželi se houfy lidu…

Záložníci na vojnu povolaní obklopeni ženami dětmi příbuznými loučili se s nimi nasedali na vůz na obou stranách zaznělo poslední „s Bohem" na rozloučenou a vůz se dal do pohybu a odvážel nešťastné oběti zlovůle německé na nádraží. Někteří šli pěšky se svými ženami a dětmi. Na nádraží spousty lidstva zpěv i pláč, scena za scénou. Nikomu však nebylo do smíchu, a i ten který jal se zpívati činil tak jen proto by ohlušil žal, který nitro jeho svíral. Konečně přijel vlak plničký zrdavých českých jinochů a mužů, kteří byli povoláni obětovati krev svoji a životy své za zájmy cizí nám nepřátelského Rakouska. Je možno vypsati kronikáři srdcelomné scény jež odehrály se při nástupu našich nešťastných obětí ve vlaku ??? Na některých vagonech objevil se tehdy nápis „Vývoz čerstvého masa do ciziny" Nikoli to se musí prožíti. Odpoledním tím vlakem odjížděli naši záložníci většinou do Písku k pěšímu pluku č 11 a zeměbraneckému pluku č 7 a opět jiní do různých posádkových míst. Po odchodu k vojsku povolaných bylo v Zahorčicích příšerně smutno. Odchod drahých a hlavně předtucha nastávajících hrozných událostí byly příčinou že každý chodil jak zmámený, nejsa schopen myšlenky a práce. Teprve nutné práce polní vzmužily zbylé výměnkáře ženy a děti že s neobyčejnou rázností a odhodlaností chopili se práce. Podle sil svých zastávali na vojnu odešlé hospodáře, čeledíny a synky z hospodářství. Tím zatím u vědomí že v cizích službách po boku …(přeškrtáno–nečitelné) mají bojovati proti svým a svého národa nejlepším „přátelům"Srbům, Rusum, Francouzům, v bezmocném hněvu spílali osnovatelum války a bolestí vzpomínali svých drahých doma."

Připravila Marie Vrátná

Pohlazení krajkou

Hana Lukášová, Olga Kurzová, Miluška Vandrovcová
+ Strakonice v paličkované krajce
zpracované u příležitosti mezinárodního krajkářského kongresu OIDFA 2004

Výstava paličkované krajky
opět v recepci Zámku Lnáře
od 19. dubna do 30. září 2014

otevřena půl hodiny před každou prohlídkou zámku
květen, červen a září víkendy 10-16 hodin
červenec a srpen denně kromě pondělí 10-17 hod.

Další informace tel. 604401432

TVRZ LNÁŘE
NA VĚDOMOST DÁVÁ,
ŽE SE VYDALA PARTA SKŘÍTKŮ,
VÍL A ELFŮ Z PIČÍNA DO LNÁŘ

A NĚJAKÝ ČAS

1. 7. – 14. 9. 2014

V GALERII POBUDOU
NA VÝSTAVĚ

POHÁDKOVÁ ZEMĚ

NEOTÁLEJTE, DO LNÁŘ SE VYDEJTE
OD PONDĚLÍ DO NEDĚLE
MEZI 10. A 16. HODINOU
JSTE SRDEČNĚ ZVÁNI A VÍTÁNI

VSTUPNÉ:	DOSPĚLÍ	60,-
	DĚTI DO 15ti let	40,-
	RODINKY 2+2	150,-

Pohádková země opět ve Lnářích

Když po osmi letech byla, v květnu 2014, ve sklepních prostorách lnářské tvrze zrušena stálá expozice Bohumila Eliáše, vyvstala otázka co s prázdným prostorem. Při vzpomínce na výstavu paní Vítězslavy Klimtové před třemi roky se dostavil nápad tuto akci zopakovat. Po návštěvě starostky paní Maškové u paní Klimtové byly domluveny podmínky a za pár dnů se jelo pro první várku skřítků, vodníků, čertů a dalších pohádkových bytostí. Ve dvou várkách bylo dovezeno přes 100 pohádkových postav. Dle slov autorky máme zapůjčenou dosud nejpočetnější výstavu. Tím, ale příprava na instalaci nekončila, bylo nutné sehnat a navézt spoustu věcí na vyzdobení prostor, a pak se poprat se samotnou instalací, jak se to povedlo? Mohou zhodnotit ti, kteří si tuto výstavu nenechají ujít.

Přátelský a nevšední svět pohádkového sklepa Tvrze ve Lnářích je tu pro Vás!

Kdo je Vítězslava Klimtová?

Spisovatelka, grafička, ilustrátorka, objevitelka pohádkové země plné strašidýlek, skřítků, víl, rusalek, které s trochou fantazie každý nalezne ve svém okolí. Kdo může říci, že nemá doma, Zašupšáka, Šustilku domácí nebo Vrzala zápražního. Všechny postavičky mají vlídný, přívětivý výraz a bezelstný pohled.

Nejen děti si oblíbily její lexikony strašidel a pohádkové vyprávění o rodině skřítka Drnovce, ale i dospělé zaujaly nebo zaujmou knihy: „Sexuální přitažlivost domácích kutilů“, „Jak se zbavit tchýně jednou provždy nekrvavou cestou“ a další. Knihy jsou naplněné životní moudrostí a vlídným humorem.

Galerie a infocentrum Tvrz Lnáře

Vás zve na výstavu

ak. malíře Rudolfa Riedlbaucha

Obrazy i obrázky

pořádanou u příležitosti umělcových 70. narozenin

2. 8. - 15. 9. 2014

Otevírací doba galerie:
pondělí - neděle
10:00 – 16:00 hodin

Lnářští lékaři – 2. pokračování

MUDr. Oldřich Menšík

Na jihovýchodním okraji Lnář, po pravé straně silnice od Blatné pod bývalým klášterem bosých augustiniánů stojí vila č. p. 183, která je památkou na osobnost dalšího ze lnářských lékařů – MUDr. Oldřicha Menšíka. Dnes je dům majetkem Obce Lnáře a slouží jako nájemní. Pisatel těchto řádků je jedním z nájemníků.

Stavebník vily MUDr. Oldřich Menšík se narodil 27. listopadu 1893 na Smíchově, tehdy ještě samostatném (k Praze byl připojen až roku 1922), do rodiny poštovního úředníka Františka Menšíka (1867–1934) a jeho manželky Marie Bartákové, rodem z Mnichovic. Byl prvorozeným dítětem a měl ještě sestru Marii (* 1897) a bratry Vladislava (1904–1975) a Josefa (1909–1980), kteří se oba stali rovněž lékaři.

Rodina Menšíkova měla jihočeské kořeny. Otec Oldřicha Menšíka se narodil v Českých Budějovicích. Na Smíchov jej přivedla úřední služba, díky níž se ale po čase do jižních Čech vrátil, když se roku 1901 stal c. k. poštmistrem v Kunžaku na Jindřichohradecku.

Po gymnaziálních studiích a medicíně se mladý Oldřich Menšík dne 27. července 1921 v Kunžaku oženil s Matyldou Johannou (* 1. ledna 1898), dcerou místního obchodníka Karla Košvance a Antonie Langweilové. S ní měl dceru Květu (1923–1983), která se provdala za Ing. arch. Josefa Bartáka (1917–1975).

Roku 1925 získal Oldřich Menšík po odchodu Dr. Karla Schwinga místo státního obvodního lékaře ve Lnářích (zdravotní obvod zde byl zřízen 22. září 1892). Zdravotnické služby tak poskytoval občanům Lnář, Tchořovic, Kadova, Pole, Kocelovic, Zahorčic, Řišť, Předmíře, Zámlyní, Hajan, Mladého Smolivce a Budislavic. K cestám za pacienty používal automobil. Od 1. června do 1. srpna 1926 zastupoval v Blatné, když se zde uvolnilo místo obvodního lékaře. Byly to ale Lnáře, které se staly jeho doživotním působištěm; domovský list mu byl místní obcí vystaven 21. května 1940. Mezitím si zde postavil roku 1936 již zmíněnou vilu, která takřka příznačně vytvořila protipól vile MUDr. Říhy, situované rovněž ve vyvýšené poloze na severozápadním okraji Lnář. Dům sloužil rodině nejen jako obydlí, ale byla tu rovněž lékařská ordinace. Příchozí vstupoval železnou brankou, na níž byly v oválu vykovány propletené iniciály KM (Květa Menšíková), na plotě vpravo od branky podobně iniciály OM (Oldřich Menšík) a MM (Matylda Menšíková) a na bráně do dvora letopočet stavby vily – 1936. Na schodech byl barevným kamenem vyskládán latinský pozdrav „SALVE“ („Buď zdráv“) mezi iniciálami E a P, jejichž význam jsem zatím neodhalil.

MUDr. Menšík byl nejen lékařem, který se prý pro svou dobrosrdečnou povahu těšil velké oblibě, ale také představitelem lnářské obecní honorace. Dobré vztahy udržoval i s místním klášterem bosých augustiniánů. Podobně jako dříve MUDr. Říha byl zván za svědka slavných (věčných) slibů jeho členů, například Frā Prokopa od sv. Terezie Ježíškovy Drbohlava dne 1. března 1931.

MUDr. Oldřich Menšík s manželkou Matyldou a dcerou Květou, poskytl PaedDr. Vladislav Menšík

Vila MUDr. Menšíka ve Lnářích č. p. 183, poskytl PaedDr. Vladislav Menšík

S tímto světem se MUDr. Oldřich Menšík rozloučil předčasně. Zemřel po dlouhé a těžké nemoci dne 15. září 1941 ve strakonické nemocnici ve věku pouhých 45 let. Pohřeb měl o tři dny později za účasti mnoha občanů Lnář i okolních obcí a několika lékařů do rodinného hrobu na lnářském hřbitově u sv. Mikuláše. Úctu a vděčnost, kterou k němu lidé chovali, snad nejlépe vystihuje smuteční řeč P. Václava od Nejsvětější Svátosti Vystrčila, převora lnářského kláštera, jenž celebroval pohřební obřady. Dovoluji si ji zde ocitovat v plném znění.

„Zástup, v jakém stojíme kolem rakve, která před našima očima uzavírá Vaše bezduché tělo, milý pane doktore, a opravdové dojetí, jakým je naplněno nitro i pohled nás všech, mluví již samo o sobě výmluvnou řečí o tom všem, čím jste nám všem byl a co pro Vás všichni cítíme. Tomuto tichému, společnému projevu našich citů chci dát za všecky ještě výslovný výraz několika prostými slovy křesťanského rozloučení a poděkování. Poděkování, kterého Vaše skromnost již nebude moci odmítnout s ostýchavými rozpaky, jak jste to činíval za živa.

Jestliže každý svědomitý lékař se dovede zapsati do srdce svých bližních jako pomocník a obránce člověka proti tomu všemu zlému, co ohrožuje naše křehké štěstí, jako bojovník proti bolesti a smrti, pak, milý pane doktore, zapsal jste se v naše srdce nejkrásněji a přináleží Vám od nás vděčnost dvojnásobná, poněvadž jste plnil úkol svědomitého lékaře nejen s professionální horlivostí a zdatností, ale především s lidským pochopením, s bratrským spolucítěním a s křesťanskou obětavostí, jak jsem toho sám byl nejednou svědkem, když jsme se spolu sešli u lůžka nemocných. Jestliže odcházíte od nás v mladém věku 45 let, pak je to hlavně proto, že utrpení jiných nedalo Vám včas myslet na nebezpečí vlastní a že pomoc jiným byla Vám přednější než péče o sebe samého. Padl jste jako oběť své stavovské povinnosti, jako hrdina, který na sebe zapomněl, který sám sebe nastavil, aby jiné bránil a jiným pomáhal.

Poznáváme všichni, jakou pravdu a jak krásně vyslovil ten, který v těchto dnech řekl o Vás: ‚To chodil mezi námi anděl‘. Jako jeden z těchto svatých duchů, svojí skromností téměř neviditelný, nepozorovaně a jakoby samozřejmě plnil jste to nejkrásnější poslání, jaké Bůh přisoudil svým andělům: těšit a chránit, hojit a pozvedat, s nezištností, s dobrým slovem a bezelstným, jasným úsměvem. Byl jste skutečně z počtu těch spravedlivých, o nichž čteme v Písmě, že budou žít v paměti věčné. Věčnost není ovšem přisouzena této zemi; proto časem vybledne i Vaše světlá památka i Vaše jméno nemilosrdný čas pokryje prachem, ale budou žít v paměti věčné u spravedlivého Odplatitele všecky Vaše dobré skutky, celý ten Váš křesťansky obětavý život, prožitý v práci, prohloubený a zvroucněný osobním utrpením a zakončený odevzdaným uposlechnutím Božího hlasu.

Za toto všecko, milý pane doktore, Vám dnes děkujeme. Za Váš příklad čestného, nezištného, křesťanského života a za všechnu dobrotu Vašeho srdce a pomoc Vašich rukou. Chtěl bych do tohoto projevu díků vložit všechnu vroucnost vděčnosti matek, kterým jste zachránil milované dítě a všechna žehnání, kterými jste kdy rozezvučel duše a srdce těch, kterým jste obětavě pomohl a které jste potěšil. To, co schází mým děkovným slovům, ať nahradí, jak to jen On dovede, vševědoucí a nejvýš dobrotivý Bůh.

Uložíme Vaše tělo vedle zprachnivělého srdce Vaší milované maminky. Jakoby znovu stulen v jejím

Hrob MUDr. Menšíka a jeho rodiny na lnářském hřbitově, foto autor článku

náručí, budete s ní očekávat slavný den svého vzkříšení. A vzpomínka na toto vzkříšení, na to, že zase se sejdeme a navždycky se shledáme s těmi, kterých jsme si vážili a které jsme měli rádi tak, jako Vás, milý pane doktore, je nám útěchou v bolesti nad Vaším odchodem.

Na shledanou, milý pane doktore, budeme na Vás pamatovat ve svých modlitbách. A Vy se přimlouvejte u Pána Boha za nás; přimlouvejte se za náš národ, jehož osud Vám tolik vždy ležel na srdci, přimlouvejte se za nás všecky, aby nás boží dobrota chránila v těžkostech doby, kterou prožíváme a dala nám sílu k plnění povinností a ke konání dobra, jakou obdivujeme u Vás.

Odpočívejte v pokoji a věčném světle!"

Manželka Matylda, rozená Košvancová, následovala MUDr. Menšíka na věčnost o 22 let později, dne 22. května 1963. Uložena byla po jeho boku v rodinném hrobě.

Autor děkuje na tomto místě PaedDr. Vladislavu Menšíkovi z Horšovského Týna za laskavé poskytnutí fotografií a dokumentů pro tento příspěvek.

Vladimír Červenka

Lom

Fotbalisté vzdají čest dvěma vynikajícím průkopníkům činnosti TJ Sokol Lom

Miloslav Vaňáč a Jiří Himl z Lomu byli obětavými a zanícenými funkcionáři TJ Sokol Lom. Oba už bohužel odešli po cestě, z níž není návratu. Na jejich počest se 2. srpna od 13 hodin znovu na ukázkovém fotbalovém hřišti v Neradově uskuteční za účasti týmů z Lomu, Českých Budějovic, Kasejovic a Lnář další ročník „ Memoriálu Miloslava Vaňáče a Jiřího Himla". Tento přátelský fotbalový turnaj se hraje už od roku 1980. Jméno Jiřího Himla bylo do názvu včleněno před několika lety.

Vladimír Šavrda

Gratulace jubilantům

Nádherné životní jubileum 80 let oslavily v červnu Růžena Gajdošová /3. června/ a Věra Maroušková /6. června/ z Lomu. Obecní úřad v čele se starostou Václavem Kafkou jim touto cestou upřímně přeje mnoho štěstí, lásky těch nejbližších, dlouhá léta strávená v teple rodinného krbu a zdraví bez kazu.

Vladimír Šavrda

Mačkov

Mačkovské kočky budou bojovat o vítězství!

Deset sportovců Domova PETRA Mačkov (Anna Křížová, Miluše Netrvalová, Dana Procházková, Olga Pešková, Marta Šebestová, Božena Štětinová, Marie Ťulpová, Jana Loužecká, Vladimír Richter, Václav Čížek) odjelo 30. 6. 2014 na Národní letní hry XI. Speciální olympiády do Brna. Hry pořádá z pověření České hnutí speciálních olympiád Vysokoškolský sportovní klub Univerzita Brno. V této Speciální olympiádě, která se koná od 30. 6. do 3. 7. 2014, změří své síly 750 sportovců z celé ČR. Tým „Mačkovských koček" bude soupeřit v těchto disciplínách: plavání, stolní tenis, čtyřboj, vrh koulí, hod míčkem, skok do dálky a běh na 100 m a 200 m. Velkou motivací je účast na Světových letních hrách 2015 v Los Angeles. Stojí za zmínku účast Anny Křížové v roce 2011 na Speciální olympiádě v Řecku, ze které si převezla tato čtyřbojařka zlato a bronz.

Velké poděkování za přípravu sportovců Domova PETRA Mačkov patří trenérkám Janě Čížkové, Bc. Emilii Kovářové a Ing. Evě Hrubé.

Všem držíme palce - VYHRAJE, KDO VYDRŽÍ! *(Ke dni uzávěrky nám nebyly známy výsledky.)*

Dětský den v Mačkově

Zastupitelstvo obce spolu s dalšími dobrovolníky připravilo 1. června od 14,00 hodin pro děti z Mačkova opravdu zábavné odpoledne v pojetí zábavy a sportu. Celá akce se konala na hřišti. Děti procházely jednotlivými stanovišti, kde plnily připravené úkoly např. malování na kameny, chytání rybiček, skákání přes švihadla, skákání v pytlích, překážková dráha, hod míčky na cíl, přetahování lanem a mnoho dalších. Velikým pobavením pro přihlížející bylo vzájemné krmení se výborným domácím lipánkem. Při dětském dni nechybělo ani pohoštění - opékání vuřtů. Celá akce se velice vydařila, těšíme se na další.

Text Milena Peroutková
Foto Leona Barátová

Mečichov

Dětský den u nás

V sobotu 31. května odpoledne podnikly děti v rámci dětského dne pěší výlet na mysliveckou chatu, který zorganizoval svaz žen za podpory místního mysliveckého sdružení. Na místě se děti mohly zúčastnit připravených soutěží a jiných zábavných disciplín, jako například malování na kameny, výrobu

zajíčků ze šišek a borové kůry a další. Zároveň se posilnily párkem vyuzeným v udírně. Až na drobnou dešťovou přeháňku, před kterou včas stihli všichni účastníci pochodu utéct pod střechu, panovalo i příjemné téměř letní počasí, takže byli spokojeni jak mladí, tak i starší z řad doprovodu a organizátorů. Milým překvapením byla vysoká účast místních ratolestí, které nebyly líné vyrazit na téměř šestikilometrovou procházku po svých a nesedět doma u televize nebo počítače.

Turnaj v malé kopané

V sobotu 28. 6. 2014 se konal čtvrtý ročník turnaje v malé kopané. Přihlášeno bylo osm týmů, které se umístily v tomto pořadí:

1. Vačice
2. Mnichov
3. Young Boys Mečichov
4. Záboří
5. Zadní Zborovice
6. Chrášťovice
7. Doubravice
8. Old Boys Mečichov

Kulturní, společenské a ostatní akce v Mečichově v období srpen až září 2014

01. 8. koncert skupiny Kabát Revival Plzeň

09. 8. XXXV. ročník Rally Agropa

23. 8. rybářské závody

23. 8. dětský den - rozloučení s prázdninami

14. 9. pouť

Myštice

Stručně z obce Myštice Pozvánka na Dvoretické libování

V sobotu 30. srpna se odpoledne opět promění Dvoretice v divadelní scénu. Letošní libování bude ve znamení Pekla, a to pekla v jakékoli podobě, ať se jedná o peklo s čertem či ďáblem, či o peklo se ženou vlastní nebo cizí.

K jídlu si budete moci zakoupit pekelné klobásky, k poslechu a tanci bude hrát čertovsky dobrá muzika. Všichni jste srdečně zváni. Podrobnější informace rád podá principál Jiří Kočárek.

OMLUVA

V minulém čísle jsme uvedli, že se 2. srpna uskuteční sraz rodáků a přátel obce. Omlouváme se všem, kteří již na tuto zprávu nějak reagovali, ale tato akce se uskuteční až v příštím roce. Děkujeme za pochopení.

Předmíř

Dětský den v Předmíři

Poslední květnový den se uskutečnila v Předmíři oslava Dne dětí. Pro děti byla připravena spousta soutěží, skákací hrad a ukázka hasičské techniky. Vydařené odpoledne zakončila skupina „Kdyžsesejdem“ z Nepomuku, která svoje vstoupení skončila až těsně před půlnocí. A tak si dne užili všichni, děti i dospělí.

Obecní symboly

V roce 2011 byly zahájeny práce na vytvoření obecních symbolů našich obcí. Ve spolupráci s panem Mgr. V. Červenkou bylo vytvořeno několik návrhů, ke kterým se mohli občané vyjádřit. Konečná podoba pak byla podána ke schválení do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Vše bylo zakončeno dne 21. května tohoto roku, kdy pan místostarosta obce převzal z rukou předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR dekret opravňující používání navržených obecních symbolů - praporu a vlajky.

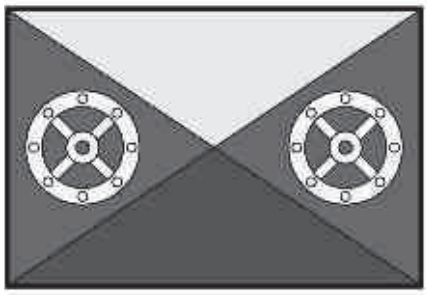

Výklad jednotlivých symbolů je následující:

- Dvě mlýnská kola – historie tří ze čtyř vsí spojených do obce Předmíř je úzce spjata s mlýny, kterých se v minulosti nacházelo na jejím katastru šest. V případě Zámlyní je od mlýna odvozen i název obce.
- Oslí hlava – převzata z erbu vladyků ze Lnář, k nimž se váží nejstarší písemné zprávy o Předmíři a Řištích, a kteří sehráli jistou roli i v dějinách Zámlyní.
- Kapr – na modrém poli značí polohu obce v krajině rybníků, především rybníka Metelského.
- Užití čtyř figur ve znaku obce je výrazem spojení čtyř částí obce.

Oslava 110. výročí založení SDH

V sobotu 21. 6. 2014 se uskutečnila oslava 110. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Předmíři spojená se setkáním rodáků.

Začátek byl stanoven na 11.30 hodin, kdy se na louce mezi potoky shromáždila družstva SDH z okolních obcí. Všechna družstva společně s hudbou (rožmitálská „Venkovanka"), mažoretkami (Preciozo Blatná) a návštěvníky oslav se průvodem vydala na náves. Tam byl slavnostně položen věnec u pomníku padlých a celý průvod se odebral zpět na louku, na cvičiště. Zde všechny přítomné přivítal starosta SDH Předmíř p. Josef Cihla a historii obce přiblížil všem starosta obce p. Pavel Karlík. O hezkou taneční vložku se svým vystoupením postaraly mažoretky Prezioso TJ Sokol Blatná. Poté byla ohodnocena práce předmířských hasičů a předána čestná uznání dlouholetým členům sboru. Před samotnou soutěží se všichni přítomní pobavili komentovaným zásahem malých hasičů z Kydlin. A pak už mohla naplno začít soutěž v požárním útoku všech přítomných družstev. Soutěže se jich zúčastnilo celkem 12 družstev s následujícími výsledky: muži – 1. místo SDH Předmíř I, 2. místo SDH Předmíř II, 3. místo SDH Hornosín. Ženy – 1. místo SDH Tchořovice, 2. místo SDH Mladý Smolivec, 3. místo SDH Předmíř.

Po celý den byla pro všechny návštěvníky připravena malá výstava fotografií z historie obce, která se setkala s velkým ohlasem, někteří si přišli zavzpomínat nad fotografiemi i několikrát. Předmířské ženy se postaraly o drobné občerstvení v podobě napečených zákusků a slaného pečiva. O další občerstvení se postarala paní hostinská Petra Muchová.

Večer pak následovala taneční zábava s Toulavou kapelou z Rožmitálu, která svou produkci ukončila s úderem půlnoci. To ale neznamenalo konec akce, někteří účastníci se rozcházeli až těsně před svítáním.

Závěrem je možné konstatovat, že den se povedl nejen po stránce hasičské, ale velmi hezká a milá byla i setkání rodáků. Vždyť mnozí se neviděli i několik let.

Děkuji tímto všem členům SDH Předmíř za perfektně připravenou a zvládnutou akci, ženám hasičů za připravené občerstvení, členkám obecního zastupitelstva za přípravu výstavy i všem ostatním, kteří přiložili ruku k dílu při úklidu celé obce před i po akci.

Text: Pavel Karlík, starosta obce
Foto: Vladimír Šavrda

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Lehečka Josef (65), Benešová Marie (73), Fialová Anna (90), Malá Danuše (65), Bouše Miroslav (70), Solarová Jarmila (71), Tomášková Jarmila (80), Viktorová Božena (84), Minaříková Růžena (88).

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme stálé zdraví a mnoho životních úspěchů.

Pavel Karlík, starosta obce

Radomyšl se proměnila v dům plný pohádek

Jihočeská pouť v Radomyšli, která se uskutečnila ve dnech 28. a 29. června, proběhla v pohádkovém duchu ve spolupráci s Domem pohádek Plzeň. V sobotu shlédla naplněná sokolovna divadelní představení Princezna ze mlejna, které tematicky k Radomyšli neodmyslitelně patří. V neděli na slavnostním zahájení nechyběly pohádkové postavy v čele s Křemílkem a Vochomůrkou, se kterými se děti mohly vyfotit, v parku byla pohádková cesta a na radnici výtvarná dílna a promítání pohádek. Součástí slavnostního zahájení byl křest knihy Marina Levého „Úplná historie Formule 1".

Křest knihy Marina Levého „Úplná historie Formule 1"

Pouťový turnaj

V rámci tradičních pouťových oslav v Radomyšli proběl v sobotu 28. 6. 2014 turnaj v nohejbale trojic, hraný jako Memoriál Karla Vachulky. Pořadatelé v letošním roce oslavili již 20. ročník turnaje, a tak se zahájení neslo v slavnostním duchu. Byla připomenuta nejen historie turnaje, ale i co se v areálu událo za poslední léta. Optimismus do dalších let pořadatelům dává výborná parta lidí, která se v TJ schází, dobrá spolupráce s městysem Radomyšl, se sponzory a fungující oddíl mládeže. Členové TJ však nezapomínají na ty, kteří pro sport v Radomyšli udělali mnoho práce. Proto se pořadatelé rozhodli otevřít sportovní síň slávy, do které byli uvedeni in memoriam Karel Vachulka a František Matoušek. Pak již odstartoval vlastní turnaj, kterého se zúčastnilo 24 týmů. Celý den bylo příznivé počasí, a tak mohli všichni účastníci předvést co nejvíce ze svého nohejbalového umění. Po odehrání základních skupin následovalo play off, kde už probíhaly velmi vyrovnané souboje. Celkovým vítězem se nakonec stal tým Zabijáků, ve složení J. Kahovec, M. Votava a M. Nepodal, který byl také vyhlášen nejlepším hráčem turnaje. Na druhém místě se umístil tým Ťavíků, na třetím Žabokrty a bramborová medaile patří týmu Zborova.

Nejúspěšnější nohejbalisté

Díky přízni sponzorů si celky na předních místech odnesly hodnotné ceny. Sportovní areál byl po celý den plný fanoušků, kteří měli k dispozici bohaté občerstvení, a pro nejmenší byly připraveny atrakce po celý den zdarma. Již nyní se těšíme na další ročník.

Loučení na radnici

V úterý 24. června proběhlo v obřadní síni úřadu městyse slavnostní loučení se základní školou žáků 9. třídy a s mateřskou školou se loučili předškoláci.

Hlášení velitelky 9. třídy

Poslední týden výcviku proběhl v duchu loučení pluku s dosavadním působištěm na ZŠ Radomyšl. Nejprve naši mazáci pasovali žáky 8. třídy, čímž jim předali pomyslné žezlo vůdců naší školy. Aby si však osmáci novou pozici zasloužili, museli splnit nelehký úkol, a to obalit vlastní obličej v mouce, vajíčku a strouhance a získat tím medaili „ŘÍZEK 2014“.

9. třída
Dolní řada zleva: Klára Votavová, Tereza Šišpelová, Tereza Čapková, Anna Šípová, Ludmila Vávrová, Robert Murgoš, Dominik Vaněček, Dominik Krško. Uprostřed je třídní učitelka Milena Maroušková. Horní řada zleva: Radek Brož, Radek Sosna, Pavel Adámek, Miloš Hrouda, Radek Kadlec, Michal Šípek, Jiří Hauf, Robert Hulínský a Lukáš Němeček

Poslední pátek v tomto školním roce bylo na programu poslední zvonění, při kterém nemohly chybět učební pomůcky, jako je ocet, voňavka či rtěnka. Díky tomu odcházeli všichni zúčastnění domů upraveni k nepoznání.

Samotné rozloučení našich absolventů se neslo ve slavnostní atmosféře. Krásné slečny a elegantní mladí páni vyšli ze své kmenové třídy a důstojně sestupovali po schodech dolů až před školu. Děti jim na cestu zvonily zvonečky a málokteré oko zůstalo suché. Před nastoupenou jednotkou podali deváťáci hlášení o tom, co všechno se po dobu jejich devítileté docházky stalo či nestalo, čímž se veřejně přiznali ke všem malérům za posledních devět let.

Předškoláci
Zleva: Adéla Machová, Sára Cholvádtová, Matěj Král, Barbora Havlová, Daniel Hendrych, Ondřej Bláha, Tobiáš Vojta, Šimon Lacina, Karolína Charvátová, Jakub Ira, Andrea Koptová, Matouš Ehrlich, Jakub Koubek, Veronika Štěpánová, Karel Kaplánek, Dalibor Marášek, Andrea Pelešková, Klára Kaplánková, Julie Častoralová, Tomáš Košta

Jejich vystoupení bylo nejenom dojemné, ale i vtipné, proto jim bylo vše okamžitě jednou provždy odpuštěno. Na obecním úřadě bylo předáno poslední vysvědčení stvrzující jejich úspěšné absolvování devítiletého výcviku. Ze dveří obecního úřadu již nevycházely děti ze základní školy, ale vyšli mladí lidé plni očekávání a nadějí vstříc prázdninám a novému životu.

Milena Maroušková, třídní učitelka

Nejen zábavou je člověk živ

Bábinky si nejen užívají zábavy, ale umí taky přiložit ruku k dílu. Krom toho, že se schází v hospůdce, uspořádaly si oslavu dne matek, chodí do divadla tak jako každý rok uklidily kostel na pouť. Sešly se 2x a s pomocí 2 mužů vydrhly, umyly a utřely vše, na co dosáhli a bylo třeba. Sundaly i záclony z pavučin. Díky tomu se slavnostní mše o pouti mohla konat v nablýskaném kostele. Děkujeme jim.

Termální lázně

V týdnu od 18 do 25 května se zúčastnilo 12 žen a jeden statečný muž z Radomyšle pobytu v termálních lázních v Madarsku Bűkfűrdo. Bydleli v apartmánech v hotelu po 2 lidech a využívali hojně celý lázeňský areál. Tento zájezd pořádala okresní rada ČSŽ už 2 rokem a jezdí nás čím dál více. Nejen, že se účastníci vyplavčili, ale užili i bohatého kulturního života a koukli se do světa, kam Češi tak často nejezdí (jejich škoda). Všichni se vrátili spokojeni a já to beru jako odměnu pro ně za celoroční spolupráci.

Mažoretky v sokolovně měly velký úspěch

Blatenské mažoretky připravily program k opožděnému svátku Dne matek v radomyšlské sokolovně. Zhruba hodinové vystoupení 33 dětí různého věku roztleskalo sál a sklidilo velký obdiv a uznání.

Počasí strašilo, ale vydrželo

V sobotu na hřišti u sokolovny probíhalo sportovní odpoledne ke Dni dětí. Na 13 stanovištích zaměřených na statečnost a odvahu (lezení na provazový žebřík, prolézání dlouhým černým tunelem, chůze pozadu se zrcadlem, lezení na mobilní stěnu a čarodějnické křeslo), na šikovnost rukou a nohou (stříhání poslepu, nandávání penízků, hod na cíl, střelba na pyramidu, určení schovaného předmětu nohou i střelba míčky), na bystrou hlavu (Kimova hra) a přesnou mušku (střelba ze vzduchovky).

Přišlo neuvěřitelných 90 dětí,

které si v závěru odpoledne mohly vyzkoušet s hasiči jaké to je, když se drží hadice a stříká (dost dřina). Tímto bych chtěla SDH poděkovat za spolupráci a nejen jim. Dík patří všem, co byli na stanovištích a u buřtů i „rychlé rotě“ z obce, která perfektně uklidila a posekala hřiště.

za ZO ČSŽ Radomyšl Blanka Matoušková

Atletická soutěž ve Strakonicích

V úterý 24. 6. a ve středu 25. 6. 2014 se konala atletická soutěž na hřišti, na Sídlišti ve Strakonicích. **Žáci, kteří soutěžili**, školu reprezentovali vzorně. Někteří přivezli medaile:

- Karolína Laňková, ml. žákyně, skok do dálky, 3. místo, 407cm
- Tereza Hendrychová, st. žákyně, běh 800m, 2. místo, 2:43
- Filip Šebesta, st. **žáci,** 3. místo, skok do dálky
- Tereza Šípová, st. žákyně, vrh koulí, 1. místo, 907cm
- Dominik Vaněček, st. žáci, skok do dálky, 3. místo, 509cm
- Štafeta st. žáci (Filip Šebesta, Dominik Vaněček, Lukáš Němeček, Lukáš Klas) 4 x 60m, 3. místo

Po celou dobu olympiády panovala skvělá atmosféra, sportovní nálada a veliké odhodlání změřit sílu a dosáhnout co nejlepšího výsledku. Musím velice kladně ohodnotit organizaci pořádajícího, vedoucího závodu Mgr. Plačka a sportovního nadšení našich sportovců, přítomných rodičů, spolužáků a pana ředitele Mgr. Jiřího Pešla. Úplné výsledky žáků ZŠ Radomyšl z této atletické soutěže najdete na webových stránkách školy.

Johana **Šišpelová** Irová

Úspěšní reprezentanti, zleva: Tereza Hendrychová, Tereza Šípová, Lukáš Němeček, Dominik Vaněček, Lukáš Klas a Filip Šebesta. Dole trenérka Johana Šišpelová Irová

Příjemné sportovní aktivity

V závěru školního roku se vždy koná množství sportovních akcí. I letos soutěžili sportovci 1. stupně na LA všestrannosti ve Strakonicích. Své síly změřili v běhu na 50 a 300 m, skoku dalekém a hodu kriketových míčkem. Již potřetí se naším nejlepším sportovcem stal Tadeáš Ehrlich ze 3. třídy, který se v konkurenci patnácti škol v okrese umístil na 2. místě.

Výborného výsledku v celkovém pořadí dosáhla též Veronika Divišová z 1. třídy, která skončila těsně za stupni vítězů na 4. místě. 5. místo obsadil Ferencz Emanuel Deak, který reprezentoval 4. třídu. Tento žák přišel do naší školy v letošním školním roce z Maďarska. Výborně si poradil nejen se sportovními disciplínami, ale i s českým jazykem.

Uprostřed startovního pole skončil David Mašek, žák 1. třídy. I on výborně reprezentoval naši školu. Všem zúčastněným sportovcům patří pochvala za bojovnost, snahu i vzorné chování.

Ivana Třeštíková, třídní učitelka

Paříž na vlastní oči

Přes padesát osob navštívilo na přelomu května a června 2014 hlavní město Francie, Paříž. Původně plánovaný zájezd pro žáky školy se rozrostl na velkou akci, které se zúčastnila i řada rodinných příslušníků. Organizátorkami byly Milena Maroušková a Jiřina Salátová ze ZŠ Radomyšl ve spolupráci s CK Ciao Strakonice. Již před cestou se žáci seznamovali s hlavními pamětihodnostmi metropole, aby měli větší představu o významu budov, které posléze navštíví. Ale vidět fotografii na internetu nebo stát uvnitř katedrály Notre-Dame, to je veliký rozdíl.

První den v Paříži jsme navštívili jednu z jejích výrazných dominant, Eiffelovu věž. Následovala procházka po historickém centru města. Někteří zájemci využili další nabídku paní průvodkyně a vyrazili do ulic i večer.

Následující den vedly naše kroky do zámku ve Versailles, který je zapsán na seznamu světového dědictví UNESCO. Součástí prohlídky byla i procházka v rozsáhlém přilehlém parku. Po návratu do hlavního města jsme měli možnost spatřit na vlastní oči proslulý kabaret Moulin Rouge ve čtvrti Pigalle. Dále jsme stoupali na vrch Montmartre s bazilikou Sacré-Cœur. Den vyvrcholil plavbou na vyhlídkové lodi. Pohled z řeky Seiny na večerní město byl skutečně velkolepý. Plavba začínala i končila nedaleko Eiffelovy věže, na níž začínala postupně svítit světla. Na zvláštní přání členů výpravy jsme navštívili i tzv. „zámečkový most“. Je celý zlatý, protože je hustě ověšený zámky popsanými jmény zamilovaných párů, které si zde v Paříži navždy zamkly svoji lásku. Z mostu se nám naskytl nádherný pohled na svítící Eiffelovku s pozadím noční oblohy.

Poslední den ve Francii potěšil zejména mladší účastníky zájezdu. Na programu byla celodenní návštěva Disneyland Parku. V pěti tematických částech areálu prožil každý mnoho nezapomenutelných zážitků.

K dobrému průběhu celé akce přispělo i krásné počasí, které bylo přímo ideální pro poznávací zájezd. Osobní návštěva míst, o kterých se zmiňují učebnice, patří dnes již k všeobecnému rozhledu člověka. Mnohé žáky překvapilo, jak je Paříž multikulturní.

Vycestovat s žáky do ciziny nám umožnila zejména podpora Mgr. Jiřího Pešla, ředitele ZŠ Radomyšl. Děkujeme i CK Ciao Strakonice, panu RNDr. Ladislavu Havlovi a paní Dagmar Tůmové, kteří s námi projednávali organizační záležitosti, a paní průvodkyni Miluši Janišové. Poděkování patří i oběma řidičům autobusu, pánům Josefu Šlachtovi a Jiřímu Ryškovi. Byli velmi milí, v pořádku nás dovezli a během zastávek nám ochotně vařili čaj i kávu. Protože nepoužívali kelímky s hnědými podšálky …, rozešli jsme se přátelsky.

Jiřina Salátová

Přemyslovci ve škole

Dne 12. 6. 2014 se v tělocvičně školy uskutečnilo již tradiční vystoupení herců skupiny historického šermu Pernštejni **z Pardubic.** Tentokrát si pro naše žáky 4. – 9. tříd připravili představení s názvem Přemyslovci na českém trůně. Česká knížata a jejich příběhy ožila vystoupením dvou herců. I žáci se zapojili do hry a v humorném tónu si zahráli postavy naší historie. Na začátku inscenace dostaly děti několik otázek na téma Přemyslovci. V pořadu herci pokračovali vyprávěním o významných členech královského rodu Přemyslovců. Žáci se dozvěděli o komplikované vládě tří bratrů - Jaromíra, Oldřicha a Boleslava III., dále zjistili, jak to „skutečně“ bylo se zavražděním posledního Přemyslovce Václava III. Samozřejmostí bylo zapojení dětí do představení a dokreslení doby s použitím odpovídajících rekvizit a kostýmů. Na závěr měli žáci možnost spatřit skutečný boj muže proti muži.

Rozloučili jsme se potleskem a přáním, že naši školu členové agentury Pernštejni v budoucnu znovu navštíví.

Kateřina Houdková, učitelka

Volejbalová smeč v Radomyšli

V letním areálu v Radomyšli se 14. června uskutečnil oblíbený a navštěvovaný volejbalový turnaj. Sjeli se volejbalisté téměř z celé České

Organizační tým

republiky. Kapky deště se schovaly, sluníčko svítilo, pošimralo nás na tvářích a byly vytaženy opalovací krémy.

Jako každý rok tak i letos se turnaje zúčastnilo 12 týmů z různých obcí a měst. Sehrály se krásné, napínavé zápasy, kde nechyběly úžasné sportovní výkony. S organizací turnaje byli všichni naprosto spokojení. Po celodenním zápolení si krásné zlaté medaile a putovní pohár odvezl tým „Pomalá ruka“ ze Strakonic, na druhém místě skončil tým „Rychlé želvičky“ ze Strakonic a bronzové místo obsadil věrný tým „Rozmetadlo“. Sportovní zážitky byly po zásluze oslaveny večerním hraním na kytary a harmoniku.

Děkujeme manželům Vackovým za úžasné cateringové zázemí, pani Jindrové za vynikající dorty pro vítěze, kvalifikovaným rozhodčím panu Fišperovi a panu Škarvadovi za dohled nad turnajem a slečnám Janičce, Katce, Elišce a Lence za zapisování výsledků. Nesmíme ani opomenout sponzory turnaje – firmu Prillinger a Městys Radomyšl.

Vítězný tým Pomalá ruka

V příštím roce se těšíme na hojnou účast a již připravujeme pozvánky na 20. 6. 2015. Plavky a opalovací krémy jsou povinnou výbavou. Do té doby volejbalu zdar!

Organizátorky Eva Moulíková a Vendula Vaněčková

Baráčníci oslavili 75. výročí

Vážení čtenáři,

chci se v pár větách vrátit ke slavnosti, kterou jsme pořádali u příležitosti 75. výročí založení Obce baráčníků v Radomyšli. Vy, kteří jste se zúčastnili, můžete posoudit, jak důstojně jsme oslavili tuto skutečnost. Každá baráčnická oslava se skládá z několika částí, které mají svůj řád. Již se stalo tradicí, že oslavy probíhají společně se setkáním rodáků, což je milým zpestřením. Domácí to jistě neocení, ale ti kteří se do rodné vísky nevrací tak často, jistě uvítají vzpomínku na dávné časy, kdy jako děti nebo dospívající mládež s tetičkou Habadovou například tančily **Českou besedu** nebo spolu s baráčníky navštěvovali různé slavnostní akce v okolí. Je to část jejich života a mládí a věřte, přes Obec baráčnickou prošlo už pár generací. To by bylo na dlouhé povídání.

Samotná oslava proběhla v první části dle baráčnických regulí. Rádi jsme uvítali všechny milé hosty, zástupce z Veleobce i pana starostu Ing. Peterku a seznámili je s historií i současností baráčnictva v Radomyšli. Radost jsme měli i z přítomnosti poslance PhDr. Jana Zahradníka, který připnul stuhu na náš prapor, a senátora Ing. Miroslava Krejči, který naší slavnost finančně podpořil. V další části, jak je zvykem, prošel slavnostní průvod Radomyšlí, zde bylo třeba předvést naše kroje, svérázy, prapory a májky jako symboly starých časů a odkaz našich předků. Okrasou průvodu byly také děti, mládež, myslivci a hasiči v uniformách včetně těch nejmenších. Do kroku vyhrávala Pošumavská dudácká muzika a kapela pod vedením pana Václava Kováře. Třetí část slavnosti, kulturní program, do kterého patřila „**Česká beseda,** tančena v sedmi kolonách včetně dětí a mladé chasy“ za pomoci baráčníků z Pištína

a tanečního souboru ze Sedlice. Jejich pomoci si vážíme a děkujeme za vzorné zatančení tohoto salónního tance. Dále přehlídka krojů, která dokumentovala staročeský lidový oděv. V závěru byla tančena nedávno nově nacvičená **Československá beseda** v šesti kolonách spolu s přáteli ze Sedlice. Mnoho příprav, které byly zúročeny v jednom jediném dni, práce a podpora mnoha lidí, kteří se na této akci podíleli a dohlíželi na správný průběh, málokdo ocení. Baráčníci tady nejsou proto, aby svoji práci vnucovali ostatním, snažíme se jenom nezapomenout, v čem naši předci žili, jak si svůj nelehký život dovedli zpestřit lidovými zvyky, které ještě dnes mají své vnitřní kouzlo.

Na závěr chci všem, kdo se na této oslavě podíleli, nebo se jí zúčastnili moc poděkovat, díky jim nebude zapomenut zrod tohoto spolku, práce a činy našich předchůdců, a možnost předat ho v budoucnosti našim nástupcům.

Všem spoluobčanům přejí baráčníci klidné a spokojené prázdniny. Nás potom čeká 30. srpna vystoupení na výstavě „Země živitelka“, pokud budete někde poblíž, přijďte nás podpořit.

Za Obec baráčníků Josef Jůzek – rychtář, Zdeňka Jůzková-

Hasiči soutěžili o pohár starosty Radomyšle

Nedělní odpoledne v Leskovicích patřilo hasičské soutěži o pohár starosty městyse Radomyšl. Účast byla nad očekávání hojná a počasí vyšlo na naše přání skvělé. Sjelo se z širokého okolí 12 mužských a 4 ženské týmy. Všichni statečně bojovali do posledních sil a všem patří, alespoň za účast, podporu a přípravy celé akce, velké díky. První příčku obsadilo družstvo Novosedly s úctyhodným

časem 22:90 s, druzí byli hoši z Chrášťovic a na třetím místě se umístily Němčice. Z ženských týmů zvítězil Dražejov, druhé byly Mladějovice a třetí příčku obsadily Nové Kestřany. Akce se velmi vydařila a už dnes se těšíme na další leskovickou soutěž.

Tímto bychom Vás rádi pozvali na **50. výročí SDH Leskovice**, které společně oslavíme dne **2. srpna 2014** u leskovické klubovny. Na všechny se velmi těšíme a doufáme, že se tyto oslavy opět vydaří.

Kadlecová Tereza

SDH Radomyšl zve na noční hasičskou soutěž, která se uskuteční 16. srpna od 21 hodin.

Kdo se bojí nesmí do lesa

TJ Radomyšl a Svaz žen Radomyšl pořádá v pátek 29. 8. 2014

Stezku odvahy

Sraz všech na stadionu TJ v 16:00

- Každý účastník dostane na posilněnou stehno z kuřete a kofolu
- čekání na tmu nám ukrátí mnoho soutěží a hlavně vojáci ze strakonické posádky a radomyšlští hasiči
- Těší se na vás čerti, čarodějnice, hastrmani, upíři a ostatní strašidla

Vítání nových občánků v Sedlici

V neděli 18. května 2014 ve 14 hodin se v Obřadní síni města Sedlice uskutečnilo vítání nových občánků. Starosta města oficiálně přivítal nově narozené děti. Slavnostní odpoledne bylo zahájeno hezkým kulturním vystoupením žáků školní družiny pod vedením paní učitelky Pavly Rakovanové.

Po jeho skončení byli jednotlivě přivítáni noví občánci a jejich rodiče tuto skutečnost potvrdili podpisem do pamětní knihy. Byly jim předány drobné dárky od zástupců města a poštovní spořitelny v Sedlici.

Bylo přivítáno 5 občánků:

Barcalová Jitka, Dvořák Štěpán, Pekárek David, Šlapáková Šarlota, Toužimský Dominik a Vaněčková Madlén.

Foto: Věra Hejduková

Cesta pohádkovým lesem – dětský den v Sedlici

V sobotu 31. května Svaz žen Sedlice za finanční podpory města Sedlice u příležitosti Dne dětí připravil I. ročník akce „Cesta pohádkovým lesem“. Cesta se otevřela na sedlickém fotbalovém hřišti v 13.30 hod. Rodiče s dětmi se mohli vydat na 2 km trasu, kde na ně čekali pohádkové bytosti (např. trpaslíci, Křemílek a Vochomůrka, vodníci, Mach a Šebestová, princezna Eliška ze mlejna ... atd.), u kterých museli plnit rozmanité úkoly. Každý z dětských účastníků byl na výpravu vybaven mapou a občerstvením. Všichni, kteří pohádkovou trasu absolvovali, byli v cíli odměněni diplomem a poukázkou na zmrzlinu.

Na závěr chceme ještě jednou moc poděkovat všem, kteří se aktivně zapojili a pomohli. Těšíme se na to, že se opět všichni sejdeme začátkem září na IV. ročníku «Loučení s prázdninami « v Sedlici.

Text: Hanka Růžičková
Foto: Terry Stone

Rozloučení s předškoláky

Ve středu 25. června byl pro předškoláky z Mateřské školy v Sedlici slavný den. Závěrečnou besídkou ke konci školního roku se loučili s mateřskou školou. V první části programu vystoupily děti z malého oddělení a ve druhé části předvedli svoje dovednosti budoucí prvňáčkové. Po prázdninách je čeká nástup do školy. Někteří se moc těší, ale někteří jsou trochu smutní, že se rozejdou s kamarády, se kterými se dobře znali. Na závěr hezkého odpoledne byly dětem předány zástupci městského úřadu pamětní listy a věcné dárky.

Přejeme všem novým prvňáčkům, aby se jim v první třídě líbilo, aby si brzy našli nové kamarády a nosili domů pouze samé jedničky.

Foto: Marek Charvát

Občané Sedlice a 1. světová válka

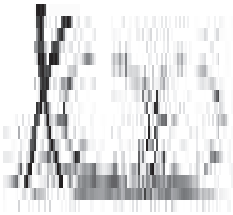

Město Sedlice žádá občany Sedlice a obcí Mužetice, Holušice, Němčice, Škvořetice a Dolu, jejichž předci bojovali v 1. světové válce, o zapůjčení válečných deníků, dopisů, fotografií a dalších památek pro vzpomínkovou akci plánovanou na září 2014.

Za poskytnuté materiály předem děkujeme.

Pro bližší informace volejte:

Ing. Jiří Rod: **724 181 093**
pan David Maňhal: **775 990 612**

nebo pište na e-mail: rod@obec-sedlice.cz nebo d.manhal@seznam.cz

III. ročník Krajkářských slavností

Rádi bychom pozvali čtenáře, příznivce krajek a milovníky všech lidových řemesel a vůbec všechny, kteří mají rádi tradiční hodnoty a dobrou zábavu, do Sedlice 9. srpna již na III. ročník Krajkářských slavností, který celý bude ve středověkém duchu.

A co jsme pro Vás připravili?

V prostorách náměstí a přilehlého parku můžete již od 10.00 hodin navštívit řemeslný jarmark, slavnostně otevřeme výstavu II. ročníku soutěžní přehlídky v oboru paličkovaná krajka, kde se představí svými výrobky krajkářky z celé republiky a to hned ve dvou kategoriích. Musím podotknout, že se děvčata z kroužku paličkovaní při Sedlické krajce bez rozdílu věku s velkou chutí a vervou pustila do práce, aby mohla prezentovat současné krajkářství u nás a svými dílky ukázat, že se krajky u nás učí již dívky od první třídy a že mají v Sedlici své stálé místo téměř v každé rodině.

Výstava bude probíhat po celý den (10.00 – 17.00 hod.) a návštěvníci svými hlasy opět udělí zvláštní cenu „O nejmilejší kraječku".

Další velice zajímavá bude výstava krajek, zapůjčených od bavorského partnera z obce Tiefenbachu (Německo), s církevní tématikou v místním kostele.

Po celý den Vás čeká bohatý kulturní program a kromě krajek a krajkářek, které zde budou pro Vás své umění předvádět, uvidíte celou řadu ručních prací a řemesel. Budete moci shlédnout módní přehlídku tak trochu netradičně v podání ochotnického spolku Vavřinec z Kraselova, k tanci a poslechu bude hrát středověká kapela Holba, kulisu středověku nám doladí i skupina historického šermu Vendetta, dále uvidíte a uslyšíte Osečanku, taneční skupinu Sedlice, vystoupí dětský taneční soubor ZŠ a MŠ T. G. Masaryka v Sedlici, skupinu irských tanců La Quadrilla, spolek Řepické babči a spol. a samozřejmě pro naše nejmenší máme loutkové divadlo, dětskou dílnu, skákací hrad a dobové hry pro děti, jako střílení z kuše, chůze na chůdách atd. (více na: www.krajky-sedlice.cz)

A ještě malá perlička na závěr: **chtěli bychom v rámci slavností, za přispění Vás návštěvníků, vytvořit rekord o nejdelší upaličkovaný řetízek v Čechách** a to za dohledu komisaře Agentury ´Dobrý den s.r.o. Pelhřimov´, která je i vydavatelem „České knihy rekordů".

Bude toho opravdu hodně a ještě máme pro Vás nachystáno spoustu dalších překvapení, takže neváhejte a pokud s námi chcete strávit příjemný den, přijeďte do Sedlice.

Těšíme se Na Vás!

Martina Srbová, ředitelka Sedlické krajky, o.p.s. a lektorka kroužku paličkování při Sedlické krajce

Ing. Jiří Rod, starosta města Sedlice

„V rámci Krajkářských slavností, byla vyhlášena soutěž v paličkované krajce také pro děti a to do 15 let. Oslovila jsem své ´žákyňky´, jestli by se chtěly této soutěže zúčastnit a děti výzvu s nadšením přijaly a hned začaly vymýšlet obrázky na vyhlášené téma: moje oblíbená pohádková postavička. Musím děti pochválit, s jakou chutí se pustily do práce. Tímto bych Vás ráda pozvala na krajkářské slavnosti. Přijďte se podívat na vystavené práce a tím snahu všech dětí oceníte."

Emilie Vrbová ze Sedlice

Lektorka kroužku paličkování při ZŠ Radomyšl a DDM Blatná

Výstava v Senátu České republiky

Bohatá krajkářská tradice je všem obyvatelům Sedlice dobře známa. V širším kontextu vývoje paličkované krajky na území naší republiky tvoří vedle Orlických hor (Vamberk), Klatovska (Strážov), Krušnohoří a horního Chodska (Postřekov, Díly) představuje Sedlice jednu z lokalit, kde se dodnes udržely svébytné vzory, způsoby technických postupů a volby materiálu. Navíc přítomností školy, založené zde na sklonku 19. století a fungující - byť s velkými potížemi - kontinuálně až do současnosti se jihočeská obec starala o generační návaznost. Důkazem síly tradice a zodpovědného přístupu k ní je nejen existence zdejší krajkářské školy, projekt z prostředků EU a České republiky v rámci programu SAPARD, internetový obchod, vzorková prodejna, archiv historických vzorů, ale i občasná prezentace mimo obec. Vzpomeňme jen na vernisáž Sedlické krajky v rámci koncertů Lubomíra Brabce v Návštěvnickém centru Plzeňského Prazdroje v roce 2012, pravidelnou účast na vánočních a velikonočních trzích na zámku Hradiště u Blovic. Jednou z mimořádných příležitostí byla v poslední době i výstava v Mytologické chodbě Senátu ČR, konaná pod záštitou senátora Miroslava Krejči a slavnostně otevřená 2. dubna v 17 hodin.

V předsálí audienční místnosti Valdštejnského paláce promluvil senátor Ing. Miroslav Krejča, starosta města Ing. Jiří Rod, za Sedlickou krajku pak paní Martina Srbová. Je zavedeným zvykem, že k vernisážím se zvou koncertní umělci, aby umocnili zážitky z výstavy a zároveň zdůraznili mimořádnost setkání. Pro mne jako běžného návštěvníka bylo velkým překvapením zjištění, že se této role ujali sami obyvatelé obce v čele se starostou, a sice nastudováním a provedením České besedy. Tento salónní tanec inspirovaný českými lidovými písněmi, komponovaný v roce 1873 Karlem Linkem a Ferdinandem Hellerem na popud Jana Nerudy, byl při příležitosti českých bálů kdysi velmi populární. V současné době se k němu vrací baráčnické a sokolské obce či folklorní soubory, méně již obyvatelé obcí. Není přehnaným tvrzením, že ve velkých městech bývá raritou. Sedličtí se interpretace České besedy na reprodukovanou hudbu (z partitury nebylo nic vypuštěno!) ujali s velkou zodpovědností. Bylo radostí pohledět, jak si při této příležitostí podávají ruce tři generace.

Exponáty paličkovaných krajek byly v Mytologické chodbě umístěny do ležatých vitrín. Nechyběly popisky, objasňující vývoj krajkářství v Sedlici, u jednotlivých exponátů pak jména krajkářek, datace, popřípadě další podrobnosti. Zajímavou součástí vernisáže byly ukázky samotného paličkování, o něž se v průběhu následné prohlídky postaraly samy sedlické ženy. Jemné předivo krajek, v nichž nechyběly renesanční a barokní vzory, dobře splývalo se zrekonstruovaným interiérem Valdštejnského paláce, zobrazujícího v intimnějším prostředí chodby mytologické výjevy známé z Ovidiových Proměn.

Výstavu v Senátu pokládám za významný počin, který nejenže v naší metropoli upozorňuje na bohaté tradice krajkářské výroby na jihu Čech, ale zviditelňuje i samotné město s jejím současným kulturním životem.

PhDr. Marta Ulrychová, Ph.D.
Západočeská univerzita v Plzni

Pozn.: Autorka koncem 70. let navštěvovala výuku paní Růženy Kolářové.

Další školní rok končí

Červen bývá ve školách ve znamení finišování, hodnocení a trochy nostalgie. Nejinak tomu bylo i letos na naší škole. Žáci, snad s výjimkou deváťáků, zabojovali o co nejlepší vysvědčení a jejich snaha většinou přinesla ovoce. Deváťáci se pak pomalu chystali na své další působení na středních školách a učilištích. Všichni máme velkou radost, že se jim podařilo zvládnout přijímací řízení a dostali se na ty školy, na které chtěli.

Kromě učení jsou poslední dva měsíce školního roku ve znamení různých akcí, výletů a soutěží. 2. června se uskutečnil Dětský den, který tradičně organizují žáci 9. ročníku. Dětský den pak připravili deváťáci i pro mateřskou školu. Svou činnost ukončily pro tento školní rok také kroužky,

Záchranářský den

Noc s Andersenem

jejichž počet narostl na jedenáct (hra na flétnu, výtvarný, keramický pro začátečníky a pokročilé, modelářský, hra na kytaru, paličkování, konverzace v angličtině, karate, taneční a florbal). Žáci svými finančními příspěvky opět podpořili ve studiu našeho afrického „spolužáka" Luise Nestora Lamaha. V dubnu jsme se připojili k celostátní akci na podporu čtenářské gramotnosti Noc s Andersenem. V posledním týdnu školy se našim dětem představili při Záchranářském dnu pracovníci Policie, Městské policie a HZS. Žáci 3. třídy potěšili svým vystoupením obyvatele sedlického Domu s pečovatelskou službou.

Ani jsme se nenadáli a byl tu poslední školní den. V pátek 27. června se deváťáci sešli se svými mladšími spolužáky v tělocvičně, poděkovali vyučujícím a předali žezlo svým, o rok mladším, nástupcům. Další rozloučení pak proběhlo na Městském úřadu, za účasti pana starosty Ing. Jiřího Roda. Kromě vysvědčení obdrželi odcházející žáci drobné upomínkové předměty a několik dobrých rad do života.

Rozloučení s deváťáky na Městském úřadu

Provoz ve škole o prázdninách nekončí, čekají nás nezbytné opravy, malování a další drobná údržba, abychom v září mohli bez problémů vykročit do nového školního roku.

Marek Charvát, ředitel školy

České středohoří

Žáci 6. třídy ZŠ Sedlice se zúčastnili ekologické soutěže o přírodě pod názvem Putování básnickou krajinou. Od února do konce dubna jsme odpovídali na soutěžní otázky. Děti byly velmi nadšené, když zjistily, že jsme se stali jednou ze čtyř vítězných škol. Odměnou byly nejen věcné ceny, ale hlavně zájezd do Českého středohoří, který se uskutečnil 28. a 29. 5. 2014. Program výletu byl velmi zajímavý. Od naší školy jsme odjížděli již v brzkých ranních hodinách. První zastávka byla hora Říp. Výstup to byl celkem náročný, ale děti ho zvládly s úsměvem na tváři. Poté jsme se přesunuli do Roudnice nad Labem, kde jsme pozorovali z městské věže řeku Labe, ale i město a okolí. Třetí bod programu byla pštrosí farma. Ještě tentýž den odpoledne jsme stihli projížďku lodí po Labi, skanzen v Zubrnicích a památník Terezín. V podvečer jsme navštívili Muzeum čertů v Úštěku, pak jsme se přesunuli do autokempu u jezera Chmelař. Tady se děti navečeřely a ubytovaly v chatkách. Ráno po snídani jsme vyrazili do vesničky Srdov, kde děti vyslechly přednášku o preparaci zvířat a mohly krmit jeleny v malém zooparku. Dopoledne se uskutečnila také prohlídka krásného zámku v Ploskovicích, kde se natáčela pohádka Princ a Večernice. Před obědem jsme vystoupali na vrch Radobýl nad Litoměřicemi. V Litoměřicích jsme se naobědvali, prohlédli si město a sochu K. H. Máchy. Domů jsme přijeli až v pozdních večerních hodinách velmi unavení, vyčerpaní, ale zároveň plní dojmů a zážitků. Dětem se výlet moc líbil.

Velký dík patří panu Ing. Miroslavu Šobrovi, který je hlavním organizátorem těchto soutěží. Garantem celé akce byl Městský úřad Strakonice, odbor životního prostředí. Vzniklé náklady zájezdu hradilo Město Strakonice, odbor životní prostředí, poměrným způsobem ve spolupráci s odbory životního prostředí Městského úřadu Blatná a Městského úřadu Vodňany. Letos získalo město Strakonice za ekologické projekty zvláštní ocenění od Rady Evropy ve Štrasburku - Cena krajiny rady Evropy 2013. Gratulujeme a moc děkujeme za dva příjemně strávené dny v Českém středohoří.

Martina Zemanová, třídní učitelka

Lidice

Jednoho dne jsme se s kamarádkou dozvěděli, že v rámci výtvarného kroužku nás čeká výlet do Lidic. Moc jsme se s kamarádkou těšily. Když nastal ten slavný den, paní učitelka si nás vyzvedla u našich domů a všichni jsme společně jeli do Blatné, kde jsme přesedli do autobusu. Cesta ubíhala rychle a já jsem se tam znovu skamarádila s děvčaty, co se mnou chodily na výtvarný kroužek do Blatné. Po hodině a půl jsme přijeli do Lidic.

Nejdříve jsme navštívili nějaký dvůr, kde byly dílny, pódium a různé hry. Bavilo nás to a vybrali jsme si místo na trávě, kde jsme si povídali. V devět hodin otevřeli krámek, kam jsme s holkami chodívaly pravidelně na nanuky. Po dvanácté hodině jsme měli oběd a mohli jsme si vybrat, co si dáme. Po obědě následovala prohlídka Lidické galerie, cíl naší výpravy. Bylo tam moc obrázků a mě nejvíce zaujala veliká kočka. Odpoledne jsme se vydali do Starých Lidic, vyvražděná obec za druhé světové války. Ušli jsme malý kousek a už jsme byli v Lidicích. Na první pohled to vypadalo jako velký svah, kde vyrostlo pár stromů. Na druhý pohled to vypadalo úplně jinak. Viděli jsme základy koncentračních táborů, no spíše pár zachovalých kostek, když jsme ušli kousek po chodníku, spatřili jsme dav lidí u nějakých soch. Šli jsme blíže a pečlivě si prohlédli sochy dětí, které byly v koncentračním táboře. Z více než stovky dětí se jich domů vrátilo 14 a 8 jako úplní sirotci. Před sochami leželo několik plyšových hraček, plno zapálených svíček a jiné drobnosti. Po návštěvě původních Lidic, jsme se opět vrátili na dvůr. Poslechli jsme si vystoupení a zbytek dne byl klidný. Kolem šesté hodiny jsme se opět vrátili domů se zážitkem na celý život. Moc se mi to líbilo, i když nějaká část výletu byla smutná, budu na tento výlet vzpomínat ráda, protože s kamarádkou jsme zažily nezapomenutelná dobrodružství.

Kristýna Strnadová, 7. třída

Můj pokoj – v noci

Velmi by mě zajímalo jak to vypadá v mém pokoji, když tam nejsem nebo spím. Věřím, že by se tam něco dít mohlo, ale nikdy jsem to bohužel nespatřila.

Když usnu, zdají se mi různé sny. Někdy mám dokonce pocit, jestli mé sny nemají něco společného s pohyby mých věcí v pokoji. Většinou slyším vrzaní nebo cupitaní a mám spíš pocit, že v mém pokoji je člověk než-li věci, ale vše je možné. V mých snech se mi také zdá, že má plyšová zvířátka chodí po pokoji, špitají a mé knížky začnou létat jako ptáci a pak se do řádky srovnají na koberec. Také, že má skříň se nafoukne jak balónek a pak začne vyhazovat mé oblečení. K tomu můj stůl začne tancovat a kývat se ze strany na stranu jako kyvadlo. Ale bohužel jsou to jen sny a nevím jestli by se to mohlo stát skutečností. Pak stejně přijdu na to, že mou spadlou fotku shodil jen průvan a že má tužka spadla, protože jsem do ní strčila.

Snad někdy najdu plyšáka, který se pohybuje po pokoji nebo lampičku, která se sama rozsvěcuje.

Romana Keřková, 6. třída

Události v MŠ Sedlice

Naše školka se zúčastnila výtvarné soutěže „Květy, plody, kmeny aneb co nám stromy poskytují“ s velmi dobrými výsledky. V kategorii kolektivních prací za první a druhé místo obdržely ceny tyto děti – Sandruška Růžičková, Kristýnka Šavrdová, Rozárka Pacnerová, Filípek Míčka.

Jelikož jsme byli po celý rok hodní a šikovní, vydali jsme se za odměnu dne 2. 6. 2014 na výlet do zážitkového parku Zeměráj v Kovářově. Přírodní stezka plná různých překážek a zajímavých úkolů nás všechny zaujala.

Den dětí jsme již tradičně slavili s našimi „deváťáky“, kteří se proměnili v obyvatele šmoulí vesnice. V tomto duchu pro nás připravili originální šipkovanou.

Svou fyzickou zdatnost a sílu si děti vyzkoušely při sportovních hrách. Zdolávaly „náročné“ disciplíny, za které byly odměněny medailemi a diplomy.

Stateční předškoláci se rozloučili se školkou spaním v MŠ. Prožili jsme společně příjemný večer plný legrace a dobrodružství. Po přípitku «rychlými špunty» následovala diskotéka. Po tanečních kreacích dětem vyhládlo, a proto jim přišlo vhod pestré občerstvení, které připravili rodiče.

Slavnostní rozloučení se stužkováním proběhlo ve středu 26. 6. 2014 za přítomnosti pana starosty a pana ředitele Základní školy. Byl to pro naše budoucí prvňáčky významný den.

Školní rok jsme zakončili vycházkou na výbornou sedlickou zmrzlinu.

Krásné prožití prázdnin přejí p. učitelky a děti z MŠ Sedlice.

LOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

Svaz žen Sedlice zve všechny malé i velké na

4. ročník Loučení s prázdninami v Sedlici.

Akce se bude konat v sobotu 6. září od 14.hod na fotbalovém hřišti v Sedlici.

Připraveny budou soutěže, zábava, sladkosti a odměny .

Stačí si přinést dobrou náladu, chuť soutěžit a něco na opékání.

Noc kostelů 2014 v kostele sv. Jakuba v Sedlici

V pátek 23. května proběhla, stejně jako v celé České republice, i v kostele sv. Jakuba v Sedlici Noc kostelů. Cílem akce je otevřít kostely co nejširší veřejnosti, aby se lidé mohli seznámit s kulturní hodnotou kostelů a oslovit tak návštěvníky i prostřednictvím umění, rozhovoru, hudby. Do Noci kostelů se zapojují nejen kostely v České republice, ale i na Slovensku, v Německu, Rakousku, Nizozemí a Estonsku.

Program pro kostel sv. Jakuba připravili a role průvodců se ujali David Maňhal a Iveta Vágnerová. Zájemců o prohlídku kostela přišlo několik desítek a někteří přicházeli i po zahájení prohlídky. Do kostela zavítal i starosta Ing. Jiří Rod. Jemu patří dík za propagaci akce a za darování pohlednic kostela a brožurek o historii Sedlice, které si mohli návštěvníci odnést.

Prohlídka začala před hlavním oltářem. Zde byla připomenuta historie vzniku kostela a jeho výstavba až do současnosti. Návštěvníci byli seznámeni s životy světců, jejichž obrazy a sochy jsou v našem kostele. Součástí komentované prohlídky bylo vystavení obrazu patera Františka Seyvaltera v životní velikosti, k němuž se váží dvě výročí, 160 let od narození a 120 let od počátku jeho působení jako faráře v Sedlici. Po prohlídce kostela následovala prohlídka kůru a varhan. Většina účastníků si ještě na závěr vyslechla historii vzniku hřbitova a také kaplí, které se zde nacházejí.

S programem Noci kostelů byli všichni spokojeni, byla to příležitost podívat se i na místa běžně nepřístupná. Již se těšíme na příští ročník.

Text: David Maňhal
Foto: Jiří Rod

Ve Škvořeticích opět spojili uctění památky obětí světových válek s lampiónovým průvodem

Už od roku 1975 se v obci Škvořetice konají u příležitosti připomínky ukončení 2. světové války lampiónové průvody. Za tu dobu obliba hezké tradice velmi vzrostla. I letos 7. května se před budovou bývalé škvořetické školy vpodvečer shromáždilo osmdesát rodičů s dětmi. „Účast se stále pohybuje na této hranici,“ pravil potěšeně současný škvořetický starosta Lubomír Nový. „Příští rok se půjde s lampióny po vsi již počtyřicáté a my bychom rádi v souvislosti s tímto jubileem program pietního setkání občanů obohatili o další prvky.“

První věnec s trikolórou byl pověšen u pamětní desky právě před bývalou školou. Tam byl 12. května roku 1945 při předávání zbraní nešťastně postřelen do břicha tehdejší obecní tajemník František Hajný. Přes okamžitou pomoc ze strany amerického lékaře obětavý a vlastenecký činovník krátce poté v nemocnici těžkému zranění podlehl. Pamětní deska mu byla na místě tragédie odhalena a posvěcena 9. května 1948.

Druhou zastávkou průvodu se stal jako obyčejně pomník na návsi, věnovaný škvořetickým občanům, kteří zahynuli na bojištích 1. světové války. Ten nese celkem osmnáct jmen. Tento památník byl slavnostně odhalen a sedlickým děkanem Bradou posvěcen 29. května 1921. Jeho pořízení stálo podle historických záznamů 5600 korun. Na spodní desce je vyryto dvouverší: „Život jste složili, krev za nás vylili, byste své bratry z otroctví vykoupili."

Třetí věnec položil starosta Lubomír Nový k pomníčku na nádvoří místního zámku. Ten připomíná nešťastnou událost, kdy se osmnáctiletý sovětský vojín Michal Šiškin při neodborné manipulaci se zbraní smrtelně zranil. K této nehodě došlo 10. září 1945. K odhalení pomníčku bylo přikročeno v květnu 1975.

Po splnění morálních povinností vůči zesnulým v těžké válečné a poválečné době přeladili škvořetičtí na příjemnější notu. Na prostranství před zdejším obchodem vzplál oheň, kde si mohli zúčastnění opékat buřty. K dispozici bylo zdarma občerstvení, zájemci mohli ochutnat i nefalšovaný kotlíkový guláš.

Vladimír Šavrda

Dostaveníčko dříve narozených ve škvořetickém kulturním domě

Ve Škvořeticích se v celoročním programu společenských akcí rozhodně nezapomíná na ty nejstarší spoluobčany. Ttéto akci vyhrazen malý sál v patře. Bývaly doby, kdy senioři usedali za prostřené stoly v dolejším velkém sále. „Tehdy ještě probíhal pod taktovkou JZD Škvořetice autobusový svoz zájemců z Pacelic, Lomu i Buzic," vzpomíná jedna z přítomných starších žen. „Mých vrstevníků a vrstevnic tehdy ještě bylo hodně a dokázali tak velký prostor zaplnit. Dnes už si samostatné obce pořádají sraz dříve narozených sami. A pak, mnoho pamětníků už zemřelo a stále nás ubývá."

Celé odpoledne na malém sále se o dobrou pohodu a zábavu staraly populární heligonky pana Čápa z Kasejovic. Pro všechny bylo připraveno štědré občerstvení. Pozvání od obce na tuto akci přijalo tentokrát dvaadvacet důchodců.

Vladimír Šavrda

Na pacelickém hřišti se střílelo jako u Verdunu

Zlatá muška v Pacelicích, foto Vladimír Šavrda

V přírodní střelnici se na několik hodin v neděli 25. května proměnilo hřiště, těsně sousedící s obecním domem v Pacelicích. Vzduchovky pro tento účel zapůjčil a diabolky i terče zdarma věnoval Sportovně střelecký klub Blatná, který tento sportovní podnik organizuje spolu s obcí Škvořetice.

V úvodu přítomný zástupce střeleckého klubu Marek Novotný / jinak elitní reprezentant ve sportovní střelbě na mezinárodní úrovni a také pacelický rodák/ pozval zejména přítomné k prohlídce zajímavých střeleckých unikátů. Školákům i předškolákům kupříkladu vyrazila dech nádherná sportovní kuš. „U nás se nesmí běžně používat," upozornil Marek Novotný. „Ale smí se s ní lovit kupříkladu v USA, Kanadě, Polsku nebo na Slovensku." Zájem dětí si také plným právem vysloužila puška ze strakonické Zbrojovky, ze které střelec vypálí sedm ran za vteřinu. „Holá zbraň bez pažby a doplňků vyjde na nějakých 30.000 až 35.000 korun. Kompletní pak na 70.000 až 80.000 korun."

Střelecké odpoledne v Pacelicích sestávalo ze dvou disciplín. Tou první byla klasická střelba vleže na terč- pět zkušebních ran a deset naostro. Druhá pak probíhala systémem pavouka mezi dvojicemi. Dotyčný musel přiběhnout na stanoviště a srážet plechové panáčky. Kdo ze dvojice první sestřelil všechny tři terčíky, postoupil.

Velice úspěšný byl mezi dospělými „muž zákona" Martin Tůma /35 let/ z Hněvkova, u něhož se vzhledem k jeho profesi blatenského policisty cit pro ostrostřelbu předpokládá. Martin Tůma se věnuje střelbě od roku 1987. Domácí Lukáš Ludvík /13 let/ v obou střeleckých disciplínách získal cenný kov. Soutěž byla velice napínavá.

S přicházejícím večerem došlo k vyhlášení výsledků a ty byly následující: Klasická střelba vleže, kategorie mladších dětí: 1. Lucie Lexová z Pacelic, 2. Karolína Šišková z Blatné, 3. Ondřej Vít z Blatné. Kategorie starších dětí: 1. Lukáš Ludvík z Pacelic, 2. Albert Kopecký ze Skaličan, 3. Dominik Ludvík z Pacelic. Kategorie dospělých: 1. Martin Tůma z Hněvkova, 2. Miroslav Vylita ze Škvořetic, 3. Jana Havlová z Blatné. Dvojboj, kategorie děti: 1. Tadeáš Tůma z Hněvkova, 2. Lukáš Ludvík z Pacelic, 3. Vít Voráček z Blatné. Kategorie dospělí: 1. Josef Hora junior z Pacelic, 2. Miroslav Vylita ze Škvořetic, 3. Martin Tůma z Hněvkova. Na střeleckou soutěž „O zlatou mušku" do Pacelic dorazilo celkem 33 nadšenců.

Vladimír Šavrda

Na dětském dni ve Škvořeticích „devalvovala koruna"

Dětský den ve Škvořeticích, foto Vladimír Šavrda

Model, který se používá prakticky na všech „Dětských dnech" - za splněný úkol obdrží ratolest na stanovišti vytištěnou poukázku na určitý počet korun a poukázky pak u příslušného stánku smění za zboží, převážně pamlsky. Tak takhle se to už léta praktikuje i ve Škvořeticích, kde pořadatelé pod hlavičkou obecního úřadu soustřeďují oslavu svátku dětí do lokality fotbalového hřiště za vesnicí.

Zhruba padesát dětí se tam přišlo vyřádit i letos 7. června. Čekalo tam na ně mnoho zajímavých soutěží- střelba ze vzduchovky, chůdy, házení kroužků na tyčky, lovení neživých rybiček na udičku, skákání v pytlích, metání tenisáku hokejkou na branku a další. K vydařenému zábavnému odpoledni na hřišti jako už tradičně patřil i táborák s pečením buřtů a spaní ve stanech.

Vladimír Šavrda

Významná životní výročí škvořetických a pacelických občanů

V měsíci červenci se dožívají hezkého životního mezníku dva škvořetičtí občané: Marie Štolbová /81 let/ a Marta Kuřáková /70 let/. Zástupci obce Škvořetice v čele se starostou Lubomírem Novým jim do dalších let přejí pevné zdraví, plnou náruč štěstí a životního optimismu.

Vladimír Šavrda

Dětský den v Obci Tchořovice

Letošní dětský den jsme v naší obci pojali netradičně. V neděli 1. června se děti v doprovodu rodičů nebo prarodičů vydaly autobusem do Zoologické zahrady v Plzni, kde kromě zvířat je možné obdivovat i různé druhy rostlin. Vše dohromady tvoří zajímavý celek. Děti však nejvíce zaujala zvířata. Některé děti nadchly žirafy s neskutečně dlouhým krkem, jiné sledovaly zase hrošíka liberijského bahnícího se ve svém výběhu. Velkou pozornost budil jeden z nejnovějších přírůstků ZOO, mládě nosorožce indického, Maruška. Tuto čtyřměsíční samičku pokřtil 30. května 2014 Alice Cooper, nejvýznamnější protagonista Metalfestu 2014, který probíhal v přilehlém amfiteátru.

Zvířat, která děti zaujala, byla celá řada, a určitě stálo za to, si celou ZOO prohlédnout. Velký zájem budily i prolézačky a různé občerstvení. Strávili jsme spolu s dětmi velice krásný a slunečný den v čistém a příjemném prostředí zoologické zahrady. Domů jsme se vrátili spokojeni a příjemně unaveni.

Autor článku: Ivana Machovcová
Foto: Martina Čadková

První světová válka – 2. část

Nesmíme zapomenout ani na ty vojáky ze Tchořovic, kteří bojovali a vrátili se domů. Připomeňme si proto jména a domy ze kterých pocházeli, všechny ty, kteří ze Tchořovic odešli do válečné vřavy I. světové války a prošli jejím peklem. Všichni byli hrdinové. Přálo jim štěstí a vrátili se. Jiné potkal osud ten nejkrutější.

Podle dobového seznamu jedná se o tyto občany Tchořovic:
čp. 1 /panský dvůr/ Václav Jirka – bojoval v Itálii, byl zajat, zemřel na válečné útrapy při cestě do vlasti v roce 1918, Václav Šmat - bojoval v Srbsku a Rusku, František Veselý - bojoval v Itálii, legionář, bojoval na Slovensku, Josef Diba - bojoval v Itálii, zajat, nezvěstný.
čp. 2 Augustin Vokůrka - bojoval v Itálii, zraněn, bojoval na Slovensku.
čp. 3 František Čada - bojoval v Rusku, zajat.
čp. 6 Josef Hrbek - bojoval v Rusku, zajat, legionář.
čp. 7 Josef Bouše - bojoval v Rusku, raněn.
čp. 9 Václav Frýzek - bojoval v Itálii.
čp. 14 Kliment Říský - bojoval v Srbsku, raněn, propuštěn domů.
čp. 16 Matěj Jiřinec - bojoval v Srbsku, padl. Jan Drnek - bojoval v Rusku, raněn, zajat.
čp. 17 Jiří Průša - bojoval v Rusku, zajat, nezvěstný, později se vrátil domů.
čp. 19 Josef Kopáček - raněn.
čp. 20 Matěj Pech – bojoval v Haliči, padl u Tarnopole.
čp. 23 Josef Novák - bojoval v Srbsku, Rusku a Itálii, raněn, legionář.
čp. 24 František Janota - bojoval v Srbsku a Rusku, Karel Janota - bojoval v Srbsku, raněn.
čp. 25 Alois Brož - bojoval v Rusku, zajat, legionář.
čp. 27 Karel Drnek – bojoval v Itálii a na Slovensku, zajat, legionář.
čp. 28 Václav Hájek - bojoval v Srbsku a Rusku, raněn, zajat, legionář, Gustav Hájek – bojoval v Rusku a Itálii, raněn.
čp. 31 František Češka - bojoval v Srbsku, nezvěstný, Matěj Češka - bojoval v Rusku, nezvěstný.
čp. 33 Václav Janota - bojoval v Srbsku, raněn, padl.
čp. 36 Karel Havlík - bojoval v Rusku, několikráte raněn.
čp. 37 Jan Váně - bojoval v Srbsku a Rusku, legionář, Josef Váně - bojoval v Karpatech, raněn, legionář.
čp. 38 Vojtěch Vávřík - bojoval v Rusku.
čp. 39 František Jungr - bojoval v Srbsku a Rusku, raněn, nezvěstný.
čp. 40 Jan Masák - bojoval v Rusku, Josef Fiřt - bojoval v Rusku, zajat, legionář.
čp. 42 Antonín Kalista - bojoval na Itálii, padl.
čp. 43 Karel Krejčí - bojoval v Rusku, Itálii a na Slovensku, raněn, zajat, legionář.
čp. 44 František Lepič - bojoval v Rusku, následkem útrap zemřel, Josef Bouše - bojoval v Srbsku a Rusku, raněn, Eduard Bouše - bojoval v Rusku, raněn.
čp. 55 Václav Voříšek - bojoval v Rusku, raněn.
čp. 57 Karel Janota - bojoval v Srbsku, padl.
čp. 58 Václav Říský - bojoval v Rusku, Itálii a na Slovensku, zajat, legionář.
čp. 59 Ignác Ladman - bojoval v Itálii.
čp. 60 František Kapr - bojoval v Srbsku, raněn.
čp. 62 Václav Šampalík - bojoval v Rusku a Itálii, František Šampalík - bojoval v Rusku, raněn, na následky zemřel.
čp. 64 Václav Drnek - bojoval v Srbsku a Karpatech, padl, Antonín Drnek - bojoval v Rusku, zajat, legionář, Josef Drnek - bojoval v Rusku, nezvěstný.
čp. 65 Václav Krejčí - bojoval v Srbsku a Rusku, několikráte raněn, jako invalida vrácen domů.
čp. 67 Václav Machovec - bojoval v Srbsku, padl.
čp. 70 Augustin Morávek - bojoval v Rusku, raněn, zemřel.
čp. 72 František Kůs - bojoval v Srbsku a Itálii, František Křivanec - bojoval v Srbsku a Rusku, raněn, zajat, legionář.
čp. 75 František Říský - bojoval v Rusku, nezvěstný.
čp. 77 Václav Míka - bojoval v Itálii, zajat, legionář.

Jedno je jisté, že ani tento seznam není úplný, chybí dosud zjištěná následující jména: Josef Vokurka čp. 13, František Marek, Tomáš Hájek, Josef Čapek, Albín Vlasák a Josef Krejčí.

Také jména padlých vojáků na pomníku padlých je neúplný, chybí jméno Matěje Pecha, který bydlel v domě čp. 20.

Proč byla tato jména vypuštěna ze seznamu, není známo. Snad se jednalo o osoby, které byli sice ze Tchořovic odvedeni, ale nebyli jejich rodáci. V obci byli zaměstnáni jako pomocné zemědělské síly na jednotlivých statcích, ze sousedních obcí. Jiné vysvětlení je velmi problematické.

Záhadou k zamyšlení je i ta skutečnost, že jména na pomníku nejsou v abecední posloupnosti, jak by se předpokládalo, ale zcela chaoticky. Jaký zde byl důvod a proč se tak stalo, se asi již nedozvíme, lze se ale domnívat, že to mohly být důvody majetkové, ale i jiné.

V roce 2000 byla ve Strakonicích vydána publikace: „Českoslovenští legionáři – rodáci a občané okresu Strakonice“, která podává ucelený obraz o vojácích bojujících v legiích v I. světové válce.

Zde je jejich přehled s údaji, které o nich víme:
Alois Brož, Rusko - Tchořovice čp. 84
Karel Drnek, 24. 1. 1897, Itálie,33. pluk, 10. rota - rodák ze Tchořovic čp. 27
Josef Fiřt, Rusko - Tchořovice čp. 40
Václav Hájek, 21. 4. 1882, Rusko, 10. pluk - rodák ze Tchořovic čp. 28
Josef Hrbek, 19. 8. 1894, Rusko, 10. pluk - rodák ze Tchořovic čp, 6, nezvěstný
Karel Krejčí, 12. 1. 1895, Itálie 31. pluk - Tchořovice čp. 35, 1919 voj. na Slovensku
František Křivanec, 30. 11. 1887, Rusko - Tchořovice čp. 72
Václav Míka, 14. 10. 1885, Itálie, strážní rota – Tchořovice čp. 77
Josef Novák, 1877, Francie, 1 cizinecká legie - rodák ze Tchořovic čp. 51

Václav Říský, Rusko, Itálie – Tchořovice čp 58, 1919 voj. na Slovensku
Jan Váňě, 12. 4. 1887, Rusko, 2. pluk, 4.rota - rodák ze Tchořovic čp. 37
Josef Váňě, 24. 2. 1890, Rusko, 1. jízdní pluk - rodák ze Tchořovic čp. 37
František Veselý, 1897, Francie, 23. pluk - rodák ze Tchořovice čp. 1, 1919 voj na Slovensku.

Atmosféru I. světové války dokreslují i vzpomínky přímého účastníka války /1915 –1918, 1919/ boje na Slovensku /Karla Krejčího; 1895-1976/ čp. 35. Z pamětí je uvedeno následující:

„ ….. Dne 26. října 1914 jsem šel znovu k odvodu a byl jsem shledán schopný vojenské služby, bylo to v době kdy již někteří tchořovičtí kamarádi v boji padli /Češka, Pech, Morávek a Čapek.

Již 15. listopadu jsem nastoupil a to do Písku a to sám z celé obce. Již téhož dne v 9 hod večer nás odvedli na nádraží / ½ hod./s velkým těžkým dřevěným kufrem kde nás naložili do obyčejných vozů na dobytek a vezli nás přes Budějovice do Lince. Na zastávce v Budějovicích jsme dostali celodenní stravu v podobě dvou vuřtů. Po příjezdu do Lince v 9 hod ráno jsme byli odvedeni do dělostřeleckých kasáren k 28 pluku. Hned nás ostříhali dohola. Druhý den začala vojna jako řemen, cvičení, střelby a přesuny, jídla bylo málo a ještě špatné. Výcvik trval do 20. prosince, kdy nás oblékli do nových vojenských šatů z kopřiv. Dne 22. 12. 1914 byla přísaha, že budeme věrně a poctivě sloužit jeho veličenstvu Františku Josefovi I. O vánočních svátcích jsme dostali jako přilepšení 2 jablka, 10 ořechů a nějaký čaj. Cvičení dále pokračovalo až do 10. ledna 1915, kdy jsme byli převezeni do Traunu s veškerou frontovou vojenskou výbavou a výzbrojí. Dne 28. ledna nás přes Vídeň, Budapešť dopravili do Haliče, kde již byly znát stopy války. Dostali jsme se až do Kotzmařů kde bylo nařízeno vlak opustit. Na rozbitém nádraží jsme dostali oběd v podobě uzeného. Bylo slyšet silné dunění a hukot, který neustával, jistý příznak nedaleké fronty. Vyfasovali jsme 180 patron a pochodovali jsme 4 hod. pěšky do Havroleští, kam jsme přišli večer. Ubytování bylo v polorozpadlém ovčíně. Zde teprve začaly ty typické zimní vojenské dny se zimou, hladem a příznačnou, nezapomenutelnou všudypřítomnou vší. Spali jsme oblečení, boty pod hlavou /aby nám nezmrzly/, na zemi shnilá tráva. ….“.

„… 12. června 1916 v 8 hod ráno se ukázala ruská jízda. Začali jsme po ní střílet, něco spadlo z koní a ostatní se rozdělili na dvě strany a obklíčili nás ve vesnici. Teď to začínalo být zlé, kozáci útočili a my se jim snažili bránit. Velitel roty hejtman Dolanský napůl oblečený se pokusil o útěk na koni, kozáci za ním a on křičí „zachraňte mně“, tak jsme ho zachránili, ale měl namále, už se po něm natahoval kozák se šavlí v ruce, ale najednou ji dostal a spadl z koně. S hejtmanem jsme se nakonec museli probojovat až k druhé vesnici, kde už byly nové vojenské zákopy s naším vojskem. Dostal jsem za zachránění hejtmana malou stříbrnou medajli, zbylo nás asi sedm ...“.

Václav Míka, Tchořovice čp. 77 a Karel Krejčí, Tchořovice čp. 42, archiv autora článku

„… Dne 25. června 1916 se začalo znovu válčit, zajato bylo 200 Rusů, střílení trvalo až do druhého dne. Podnikli jsme protiútok, ale špatně to dopadlo, museli jsme zpátky do zákopů. Po půlnoci začali znovu Rusové v celých salvách střílet na naše zákopy, sypaly se granáty, nám sypala se zem na hlavu. Byli zabití a ranění, my při tom hráli karty, ale najednou to bouchlo před námi. Byli jsme zasypaní a měli jsme co dělat abychom vylezli. Následoval útok Rusů, postupovali až ve 12 řadách za sebou. Hodně z našich bylo zajato, mezi nimi i Alois Brož ze Tchořovic. Nakonec jsme Rusy vyhnali ze zákopů, ale asi za hodinu jsme museli stejně ustoupit….“.

Václav Drnek, Tchořovice čp. 64, archiv rod. Drnků

„… Byl jsem raněn do nohy asi 20 kroků od zákopů. Pocítil jsem úder, jako když mě někdo uhodil klackem do nohy., ale za chvíli to začalo pálit. Snažil jsem se dostat za takovou vysokou mez, která mě chránila. Krev už tekla skrze botu, obvázat to nešlo, tak jsem tam nakonec nechal botu, ale i ranec a flintu. Ztráty rance jsem později litoval, protože jsem tam měl 2 konzervy. Nakonec jsem se dostal až k polním kanonům, kde mě jeden kanonýr naložil na záda a odnes mě kousek cesty a ukázal kde je obvaziště. Tam to stejně neobvázali, protože jsem nebyl u našeho obvaziště. Ale přišel saniťák, který mě odnesl na určené místo, odstřihl vyhřezlé maso a zavázal. Čekal jsem na slíbený koňský povoz, který ale do večera nepřijel. Vydal jsem se pomocí hole znovu na cestu. Asi po 300 metrech mě dostihl koňský povoz s raněnými, tak jsem se dostal na obvaziště. Mezitím vojska stále ustupovala a jen zásluhou kamaráda ze Tchořovic Jana Masáka jsem se nedostal do zajetí. Pomohl mi sehnáním a naložením na koňský povoz, který mě odvezl do zázemí. Nakonec jsem se dostal do nemocnice v Ungvaru, kde byla provedena operace a v bílém prádle a na posteli jsem si tu několik týdnů poležel. Žádal jsem o přesun do nemocnice v Čechách ale zbytečně, že prý budu „brzo zahojen“……“.

„… Po roce jsem se dostal domů. V Březnici jsem se sešel s Gustou Hájkem, který jel z dovolené, dal mě kus buchty, o jak ta chutnala. Ráno jsem přijel do Blatné, a vydal jsem se pěšky přes Řečici do Tchořovic. Tatík právě oral, hned jsem ho poznal, krávy se najednou zastavily, jako kdyby mě taky poznaly. Otec koukal, ale najednou mě poznal, padli jsme si do náručí. Už nechal orání, jeli jsme domů, přivítání s maminkou, sestrou a bratrem bylo velké. Bylo co povídat, ale 3 neděle utekly a já jsem musel znovu na cestu. Od své holky /z čp. 14/ jsem dostal na cestu flašku koňaku….“.

„ …Na italské frontě to nebylo lehké, voda vůbec nebyla, jen déšť nám trochu někdy pomohl. K řece se nemohlo, protože by nás Italové rozsekali, do kuchyně se dostával 1l vody na vojáka, což bylo žalostně málo. A tak jsme se vůbec nemyli, nepřevlékali /nebylo do čeho/, za to vší bylo stále dost a dost. Pak přišla italská ofenziva, střílelo se tak, že se ani spát nedalo. K jídlu nebylo nic i tabák byl dávno vykouřený …..“.

„….Na počátku roku 1917 jsem byl na Italské frontě zajat. Jako zajatce nás přemístili do Albánie. Chodili jsme do práce po 10 lidech s jedním italským vojákem. Lámali jsme kámen, stavěli silnice. Jídla bylo velmi málo, utéct nebylo kam, kolkolem byla pustina a jen bída. Navštěvovalo

Legionářská pošta, archiv autora článku

Skupinová fotografie vojáků, archiv autora článku

se v noci /pod hrozbou zastřelení/ i smetiště kde se vybírala odhozená zelenina místních obyvatel. Jedli jsme uvařené slupky od brambor a také jsme vybírali mulám z ovsa „svatojánský chleba“ /lusky místního ovoce/ který jim byl přimíchán, aby měli více kvalitní potravy. Později se situace v zásobování zlepšila, dostávali jsme více jídla a dokonce i 10 cigaret na den. Dne 29. dubna 1917 přišel poručík Lípa a mluvil o tvořících se legiích. Hned se asi 90 vojáků přihlásilo a za odměnu dostali rýži. Já jsem se přihlásil až druhý den, ale nic jsem již nedostal. Nakonec se nás do legií přihlásilo asi 200…“.

….. „Vzpomínky nejsou příjemné. Vidina mrtvých, naříkajících, těžce i lehce raněných je stále živá. Zapomenout se nedá, ale vzpomínky na všechny kamarády, ty zůstanou …“.

Použitá literatura - Kronika obce Tchořovice
K. Krejčí a 1. světová válka - vzpomínky

Aktuálně z Uzeniček

Pro letošní rok jsme to s těmi pracovními aktivitami trochu přehnali. Tak si můžeme jenom přát, abychom to všechno stihli.

Obec vybrala dodavatele prací pro opravu místních komunikací v hodnotě přibližně 450 tis. Kč. Bude se jednat o opravu komunikací tryskovou metodou, která bude spočívat v lokální opravě výtluk, spár a trhlin. Na takto připravenou komunikaci bude celoplošně položen mikrokoberec o tloušťce 15 až 20 mm, který se skládá z asfaltové emulze, směsi přírodního kameniva a stabilizátoru štěpení. Práce se budou provádět s minimálním omezením průjezdnosti na opravovaných komunikací. Cílem opravy bude prostor před západním štítem KD a navazující komunikace směrem k Hostišovicím, ale především komunikace k hájovně, která vykazuje značné poškození. Je nutné zamezit celkové nevratné devastaci povrchu vozovky.

Další část prací bude směřovat k akci z programu obnovy venkova a za podpory Jihočeského kraje ve výši schválené dotace 110 tis. Kč. Bude se realizovat podle vypracovaného projektu a na základě vydaného stavebního povolení „Prodloužení jednotné kanalizace v obou částích obce“. Do současné doby se vyřizovala potřebná povolení, která jsou nezbytná pro tuto akci. Dále proběhlo výběrové řízení, kde byla vybrána jako dodavatel prací firma Josefa Jůna, která již v minulosti prováděla opravy a odbahnění obecních rybníků. Obec s tímto podnikatelem má velmi dobré zkušenosti a věříme tomu, že tomu tak bude i nadále po této akci.

Prezident republiky vyhlásil termín voleb do zastupitelstev obcí v počátku října tohoto roku. Proto i tímto informujeme občany, aby nezůstávali lhostejní k dění a samosprávě obce. Je důležité, aby občany zastupovali lidé pracovití, objektivní a s potřebnými životními zkušenostmi.

V Uzeničkách již více než 6 měsíců zajišťuje služby občanům v prodejně potravin a provozovně pohostinství ing. Barbora Čížková a myslím, že mohu hodnotit, k plné spokojenosti svých zákazníků a též

Stromy u návesního rybníka

obce. Jedná se o velmi záslužnou a potřebnou službu, bez které každá obec ztrácí na hodnotě životaschopnosti. Provozovatelka má zajištěn dostačující sortiment zboží, otevírací hodiny jsou důsledně dodržovány. Mohu za obec jenom popřát rozšíření okruhu zákazníků, bez kterých je každá snaha bezpředmětná.

Ke kulturnímu domu je adresován i příspěvek tohoto článku. V loňském roce byl vylepšen novou výsadbou záhon růží u jižní strany KD, o který se s velkou pečlivostí stará paní Ludmila Kočovská, kde jí pomáhá ve fyzicky náročnějších úkonech pan Josef Čížek, její zeť. Květinový záhon vrací svým strůjcům uspokojivý pohled nad krásně rozkvetlými nově vsazenými růžemi od zahradníka pana Šípa ze Skaličan. Toto jsou činnosti, které nelze nikterak organizovat a zajišťovat, ale výsledek nepotřebuje žádného komentáře.

V nastávajícím prázdninovém období přeji všem obyvatelům, chatařům a chalupářům počasí vhodné k aktivitám, které právě provozují. Tak ať se počasí přizpůsobí.

Zdeněk Sýbek, starosta obce

Dětské rybářské závody na Nováků rybníčku - sobota 31.5.2014

SDH Velká Turná uspořádal v sobotu 31.května.2014 Dětské rybářské závody na Nováků rybníčku ve Velké Turné. Na sportovním klání se sešlo 12 mladých rybářů. Účastníci soutěžili o nejvíce ulovených ryb a největší úlovek. Největším úlovkem se stal 96cm sumec. Ten však nebyl chycen na rybářský prut, ale do podběráku u přítoku Nováků rybníčku.

Pro všechny mladé rybáře byl tento úlovek velký zážitkem.

Kapitální úlovek. Dětské rybářské závody 30.5.2014 - Nováků rybníček

Prezentace požárního vozu HENSCHEL – 130let založení SDH Chrášťovice

V sobotu 9.června předvedli členové SDH Velká Turná historickou techniku , požární auto HENSCHEL r.v.1939, při solavách 130 výročí

Požární připravensot techniky - červenec 2014- ATC-MilavyMilavy

založení SDH Chrášťovice. Požární vůz přijelo ukázat 10 členů sboru. Návštěvníci oslav si mohli prohlédnout toto dobové požární vozidlo.
V ATC-Milavy se v prvním týdnu letošních prázdnin ubytoval na letním táboře SDH Tužice.
Jako zajímavost a spestření pobytu předvedli členové SDH Velká Turná svým kolegům naši historickou zásahovou techniku , požární auto HENSCHEL v akci. Vše fungovalo jak mělo a bylo vidět, že i starší stroje jsou plně funkční.

Sjiždění Rojického potoka

Letošní sjíždění Rojického potoka bylo z důvodů jarního sucha ohroženo již při jeho plánování.
Nejdůležitějším úkolem všach bylo vyčistění koryta Rojického potoka od nánosů bahna a naplaveného kamení, což se pro nedostatek vody podařilo dokonale. Za pomocí techniky a místních hasičů, bylo koryto potoka takřka zbaveno veškerého nánosu bahna, kamení a trsů trávy.
Na zmiňovanou neckyádu pro nedostatek vody však nedošlo (voda netekla žádná). I přesto byl hlavní cíl dne splně. Toto sjíždění Rojického potoka vzniklo před lety hlavně proto, aby byla zabezpečena co možná největší průtočnost koryta Rojického potoka a bylo tak předcházeno nebezpečí vzniku záplav při povodních. Zmiňovaná neckyáda byla pouze vyvrcholením dopoledního čistění.

Čistění Rojického potoka 14.6.2014

Zloději v místním prodejně

V sobotu 14.června v ranních hodinách byla vykradena prodejna potravin v obci Velká Turná.
Zloděj rozbil skleněnou výplň vstupních dveří a odcizil cigarety a hotovost. Případ vyšetřuje místní oddělení policie Radomyšl. Drzost zlodějů nezná mezi, když si troufnou na malý vesnický krámek, přímo na osvětlené násl obce.

Výstava paličkované krajky paní Jany Kalinovské

Paní Jana Kalinovská při paličkování

Ve dnech 4-6.července 2014 uspořádala paní Jana Kalinovská v místním sále Hospody Na Rozhrání v obci, výstavu paličkované krajky. Vlastní paličkovaná tvorba byla doplněna několika vystavenými exponáty ze Sedlické krajky a ručně vyráběnými šperky žen z Rojic. Paní Jana Kalinovská navštěvovala v letech 1959-1961 Sedlickou krajkářskou školu – obor paličkovaná krajka. Slavnostního zahájení výstavy se zúčastnil starosta obce Velká Turná Ing.Jiří Mlíčko, starosta Města Sedlice Ing Jiří Rod a ředitelka Sedlické krajky,o.p.s. Paní Martina Srbová. Tato výstava je již třetí v pořadí po výstavě starých pohlednic Velké Turné a okolí (výstava v roce 2010) a výstavě obrazů pana Čeňka Ješetického (výstava v roce 2013). Krajkářská škola v sedlici působí od roku 1899. V roce 1955 poskytlo ministerstvo financí částku Kčs-250.000,- na zázemí místních krajkářek a za dva roky poté, byl „ pavilón „ Státní krajkářské školy v Sedlici, slavnostně otevřen. Tam také navštěvovala tuto školu paní Jana Kalinovská. Pro občany obce byla tato výstava nevšedním kulturněuměleckým zážitkem.

Výstava paličkováné krajky - sál ve Velké Turné

Co nás čeká

- 19. července 2014 – turnaj v nohejbale trojic – volejbalové kurty ATC-Milavy.
- 26 a 27.července 2014 – turnaj ve volejbale smíšená družstva 4+2 – volejbalové kurty ATC-Milavy.
- 2.srpna 2014 – turnaj ve volejbale dvojic – volejbalové kurty ATC-Milavy.
- 23.srpna 2014 - rozloučení s prázdninami Velká Turná – turnaj v nohejbale trojic a táborový oheň pro děti na hřišti v obci Velká Turná.

Velká Turná dne 5.7.2014
Foto-Pavel Šípek
Místostarosta obce Velká Turná Pavel Šípek

Vítání občánků v Záboří

V sobotu 7. června 2014 se konala na Obecním úřadě v Záboří malá slavnost - vítání nových zábořských občánků do života. Přivítáno do obce mělo být šest malých občánků, narozených od března roku 2012 do dubna roku 2014: Jan Bezpalec, Kateřina Čadková, Hugo Švehlík, Emma Lávičková, Aneta Holendová a Nikolas Merašický. Bylo to pěkně napůl, tři malí princové a tři malé princezny. Bohužel se dvě z pozvaných dětí nemohly dostavit.

Úvodem přivítala rodiče, prarodiče a ostatní přítomné členka zastupitelstva obce Blanka Potůčková a následně předala slovo malým účinkujícím, žáčkům zábořské mateřské školy. Ti musí přeci přivítat své budoucí kamarády! Jejich paní učitelka byla lehce nervózní z toho, jestli všichni její svěřenci přijdou, nelehké bylo i nacvičování pásma z důvodu

nemocnosti dětí, ale nakonec všechno dobře dopadlo a ta pětice malých z mateřinky byla skvělá.

Následovalo krátké slovo starosty ing. Václava Kurze, ve kterém poblahopřál rodičům k narození děťátka. Vždyť narození malého potomka je v rodině tím nejkrásnějším svátkem pro všechny kolem. Popřál rodičům hodně sil a nervů při výchově a připomenul, že tradice

vítání nových občánků do obce je velmi stará a tak je dobré udržovat tento zvyk i nadále.

Po podpisu rodičů do pamětní knihy následovalo focení v kolébce, předání růží maminkám, knížka a hračka dětem. Každý nový občánek pak ještě dostal od obce nově založený účet se základním vkladem dva tisíce korun.

Těm malým přejeme hlavně hodně zdraví, štěstí a spokojený život v láskyplné náruči jejich rodičů. Co zbývá dodat? Snad jenom to, že někdy příště při stejné příležitosti opět nashledanou!

Text a foto Jaroslava Vodičková

Loučení žáků mateřské a základní školy v Záboří

Ani se tomu nechce věřit, že další školní rok je nenávratně pryč. Loučení žáků s mateřskou a základní školou proběhlo na Obecním úřadě v Záboří v pátek 27. června 2014. Se svou školkou se rozloučili čtyři žáčci: Terezka Musilová, Alenka Hájková, Ondřej Augustin, Honzík

Finěk. Pan starosta jim popřál, aby se jim ve škole moc líbilo, všechno se jim dařilo, aby měli štěstí na pravé kamarády a dobré učitele. Ale také připomenul, aby nezapomněli na svou školku, protože všechno důležité pro vstup do školy se naučili právě tam. To, co se naučili, také s chutí předvedli. Nacvičili si básničky a písničku. Potom je ještě pan starosta trochu prozkoušel, všechny hádanky hravě uhádli a počítali do deseti i pozpátku. Následovalo malé občerstvení a paní učitelka si je potom odvedla do školky, kde prý je čekala další oslava.

Absolventů zábořské základní školy bylo letos osm: Eliška Dumská, Martin Lexa, Štěpánka Tannhäuserová, Ondřej Sekáč, Zbyšek Szeder, Monika Horynová, Marie Říhová a Lukáš Zrno. Každé loučení je těžké. Na

letošních deváťácích to byl vidět ten zvláštní pocit radosti a nostalgie. I na slzičky došlo, ale ty také patří k životu. Něco končí a něco nového se začíná, začíná jim nová další životní etapa. Nejprve si vyslechli pár slov od pana starosty Václava Kurze. Do dalšího života jim popřál mnoho úspěchů v dalším studiu, štěstí v životě a co nejméně životních překážek. Pan ředitel školy Václav Špatný jim připomněl, že mají dveře do školy stále otevřené, mohou přijít kdykoliv pro radu nebo se jen tak přijít podívat. Jeho slova: „Učitel vás dovede ke studánce, podá vám hrneček, ale pít už musíte sami," si budou jistě všichni pamatovat. Loučení se svými žáky nelehce nesla i jejich třídní učitelka Šárka Kučerová. Po předání vysvědčení a dárků se s nimi rozloučila krásným citátem Charlieho Chaplina: „Žij podle svojí víry. Dělej to, co ti radí srdce. To, co chceš. Lidský život je divadelní představení, které se hraje bez předchozích zkoušek. Zpívej, směj se, tancuj, měj rád ... dříve, než spadne opona a hra skončí bez potlesku." Tak, milí deváťáci, užijte si krásné prázdniny a šťastně vstupte do nové etapy života, ať se vám v životě všechno daří!

Jaroslava Vodičková

Záboňská pouť se vydařila

Přijela pouť a lidí proud zaplnil na návsi kdejaký kout ... ... ale ne, tak to nebylo, tak to zpívá Karel Gott! Žádné kolotoče, žádné stánky s perníkovými srdíčky a tureckým medem, ale tradiční posezení pod lípou na dvoře obecního úřadu s odpoledním nabitým programem - to se v sobotu, 28. června 2014 v Záboří konalo.

Počasí bylo krásné a přilákalo na tuto akci hodně návštěvníků. Vydrželo do pozdních večerních hodin, potom sprchlo, ale ti stateční vydrželi až do ranních hodin, dokud hudba hrála.

Jaký byl program pouťového odpoledne? Nesl se ve znamení tance a zpěvu, to přeci k pouti patří. Navštívil nás opět Lukáš Písařík, tentokráte s kapelou PLAN B. Jejich rocková hudba sice bránila sousedskému povídání, ale mladším ročníkům se určitě líbila. Lukáš by se mně líbil jen s kytarou, ale hlavní je, že na Záboří nezapomíná a rád se mezi nás vrací. Po jeho téměř hodinovém vystoupení nastoupili se svým programem žáci zdejší mateřské a základní školy.

Ti nejmenší byli kouzelní v tanci zvířátek, ti větší v reji princezen. Čtyři „akrobatky" předvedly cviky, při kterých se tajil dech! Potom již následovalo vystoupení tanečního souboru Klubíčko z Blatné pod vedením Dany Strnadové. Mladí tanečníci předvedli klasický valčík, latinské tance a nakonec krásný tanec na melodii z Fantoma Opery. Měli nádherné kostýmy a sledovat je byl velký zážitek. Z jiného soudku bylo další taneční vystoupení. S lidovým tancem „Česká beseda" vystoupil Taneční soubor Sedlice. Tento soubor se může pochlubit tím, že vystupoval v Senátu u příležitosti vernisáže výstavy „Sedlická krajka" v dubnu tohoto roku. Znovu k nám letos zavítal i Taneční klub Čížová a letos přijel s tancem na melodie z filmu Limonádový Joe.

Zlatým hřebem a vyvrcholením celého programu bylo vystoupení sympatického tanečního páru, atletky Šárky Kašpárkové a tanečníka Jana Tománka, které všichni známe z jejich účinkování v televizní soutěži Star Dance. Nejenže předvedli ukázku tanců, ale řekli i spoustu zají-

Nezbytné pouťové osvěžení

Učili jsme se salsu

Šárka Kašpárková a Jan Tománek s malou tanečnicí

mavých „drbů“ ze zákulisí taneční soutěže i ze svého soukromí. Šárka s sebou přivezla i své nejcennější medaile, získala v r. 1996 na Olympijských hrách v Atlantě ve trojskoku bronzovou a na Mistrovství světa v Athénách v r. 1997 zlatou medaili ve trojskoku výkonem 15,20 m! Na závěr se ještě tito tanečníci pokusili naučit nás, návštěvníky, základní kroky salsy. Nevím, zda se jim to podařilo, ale legrace to byla. Každý z návštěvníků tohoto odpoledne si prostě přišel na své a nikdo se nenudil. Večer potom ještě hrála k tanci a poslechu kapela Radka Šimsy a to, že v noci začalo pršet, vůbec nevadilo, vždyť zapršet bylo třeba. Díky všem, kteří se podíleli na této zdařilé akci.

Jaroslava Vodičková

Budu „hérečkou“ - Valérie Zawadská v ZŠ Záboří

V pondělí 16. června navštívila naši školu konečně vzácná návštěva, paní Valérie Zawadská. Konečně, protože kvůli pracovnímu vytížení se návštěva musela několikrát odložit. Nakonec ale všechno dobře dopadlo a děti druhého stupně měly možnost vidět na vlastní oči herečku, kterou většinou znají pouze po hlase, jako dabérku zahraničních filmů. Kdo by si nevzpomněl na postavu, kterou hrála Cladie Cardinálová v dnes již klasickém filmu Tenkrát na Západě. Ale vyjmenovat vše prostě nejde, podívejte se na její webové stránky www.valeriezawadska.cz

Již první slova: „Víte, kdo je dojnice?“ nasměrovala besedu jiným směrem, než by někdo nezúčastněný předpokládal. Při vyprávění o dětství na vsi, spojeným s pomocí mamince v kravíně, přes školní roky až po současný život plynul čas velmi rychle. Najednou tu stála docela obyčejná žena, se svými názory na práci, na život. Bez předstírání vyprávěla o rodině, herectví, natáčení pro televizi nebo zkoušení v divadle. Z rukávu vysypala pár oblíbených receptů, protože má doma, jak z vyprávění vyplynulo, tři chlapy v chalupě. A vůbec, vyprávěla o všem. Občas se mezi řečí zeptala žáků, kam půjdou ze školy nebo na něco jiného. Navázala kontakt s posluchači, kteří rychle ztratili ostych a snadno se pak mohli zeptat na to, co je zajímalo.

Udržet v pozornosti pouze slovem pubertální mládež není v dnešní době nic jednoduchého. Děti paní Valérii poslouchaly se zájmem více než hodinu a asi ani nevadí, že se hned tak někdo nebude chtít stát vysněnou „hérečkou“.

Text Václav Špatný
Foto Radka Vokrojová

Kultura v Záboří aneb dvě hodiny anglického humoru

Vypravujeme-li se do divadla, patří k tomu velká večerní a oblek – to k dokonalosti dámy a gentlemana znalého základů společenské etikety prostě patří. A to ať už jdeme na klasiku, operu, balet či lechtivou veselohru. Ale co když se divadlo vypraví za námi na malou vesnici? Místo divadelních prken najednou postačí malé pódium místního kulturáčku, čalouněné křesílko pod světly křišťálových lustrů v atmosféře výjimečnosti bohaté výzdoby uměleckých sálů pohodlně nahradí dřevěná židle a pár reflektorů na bílých zdech. Formální oblečení tu nepřijde ničím nepřijatelným. A místo profesionálních výkonů zasloužilých umělců a celebrit očekáváme rozpačité vystoupení několika amatérských nadšenců??? Ba ne, některá vystoupení herců, byť ochotníků z malého města, prostě mohou být stejná - stejně skvělá. Ano, právě těch ochotníků, kteří jsou ochotní za Vámi přijet s nacvičenou veselohrou, hrát pro pár desítek lidí … s obrovským nadšením, s chutí jakoby hráli v Národním. Odměnou za ochotu přivést kulturu za Vámi pak mohou být (kromě dobrovolného vstupného) rozzářené oči diváků, jejich pusy od ucha k uchu a potlesk, co je slyšet až za humna.

I takové představení má něco do sebe - ochotní ochotníci dostanou spoustu dalších přívlastků – byli báječní, dokonalí, vtipní, přirození, skvělí! A oni to slyší. Oni si to zaslouží. Herci s malými jmény dokážou velké divadlo. A my v Záboří u toho mohli být!

Děkujeme ochotným ochotníkům SDO Blatná za úžasné představení „Prachy? Prachy!“. Děkujeme roztomilé Jean v podání Veroniky Janečkové, šarmantnímu Henrymu v těle Josefa Kohouta, usměvavé Betty Václavy Řehořové, přirozeně přirozenému Vicovi s tváří Filipa Řezáče, neskutečně mile uřvanému Billovi Janisse Corakidise, dokonalému pánu situace Davenportovi Karlu Bočkovi, něžně přísnému Slaterovi Vojtěcha Kováře a jelikož není malých rolí – „kufrlžiček“ Maleček Dušan prostě neměl chybu! Díky patří i mimo jeviště, především panu režisérovi Petru Řezáčovi a také všem, kteří se podíleli na scéně, ozvučení, osvětlení, ono už na takovém miniprostoru postavit funkční kulisy muselo být umění – takže ještě jednou Vám všem velké díky zato, že jste nám přivezli úsměvy, byť jsme nepřišli ve velké večerní a oblecích. Tohle bylo skvělé představení, co právem patří na prkna, jež znamenají svět ☺

31. května 2014
Jitka Říhová

Vážená redakce,

ráda bych Vaším prostřednictvím poděkovala úžasné tesařské partě Radka Majera z Lažánek. Dělali u nás ve 40-ti stupňových vedrech a nikdy jsem nezažila tak pracovitou partu. Jsou velmi šikovní, cenově dostupní a nevyžadují žádný servis. Vše po sobě vždy pečlivě uklidí. Naše střecha září novotou a já mohu služby Radka Majera každému vřele doporučit.

Děkuji.

Marie Kůrková,
Záboří č.43

21. 8. – 24. 8. 2014
21. Mezinárodní dudácký festival
Ve Strakonicích

Žáci ZUŠ Blatná vystoupí v sobotu 23. srpna 2014 v 16:00 na hradním nádvoří a v neděli 24, srpna se zúčastní průvodu dudáků městem.

Muzeum středního Pootaví Strakonice

Hradní palác otevřen denně 9:00 – 17:00 hod.
Akad. mal. Jiří Řeřicha
Výstava do 31. 10.
Západní Balkán v 1. světové válce
do 31. 8. Panelová výstava na prohlídkové trase muzea přiblíží události let 1900-1918.
Předmět měsíce
České dudy z 20. století, na které hrával strakonický dudák Jan Matásek.

Kapitulní síň
Tajemný svět fezů
do 10. 8. výstava k 30. výročí založení Klubu sběratelů fezových nálepek.
Dudy aneb to nejzajímavější ze sbírky strakonického muzea
20. 8. – 14. 9. (Vernisáž: 19. 8. v 17 hod.)

Zámecká galerie
pondělí – pátek 9:00 – 12:00 a 13:00 -17:00 hod.
sobota 9:00-12:00 hod., neděle a svátky: 13:00-17:00 hod.
Život a dílo mistra zednického Jakuba Bursy (Očima Ivany Řandové z rodu Bursova)
5. – 31. 8. (Vernisáž 5. 8. v 17:00 hodin.)

Středověký vodní mlýn Hoslovice
Otevřeno: denně 9:00 – 17:00 hod.
9. 8. - Domácnost paní mlynářky; 10:00 - 17:00 hod.

Víte, že v roce 2014 uplyne:

65 let	od doby, kdy Josef Režný založil ve Strakonický Národopisný soubor (1949), z něhož brzy vznikl **Prácheňský soubor lidových písní a tanců**
25 let	od doby, kdy byla založena **Dětská dudácká muzika při ZUŠ Strakonice** (1989)
25 let	od doby, kdy byla založena **Pošumavská dudácká muzika** (1989)

Muzeum středního Pootaví Strakonice připravuje na září:

2. 9. - 28. 9.	Výstava Jaroslav Guth - Fotografie
30. 9. -31. 10.	Výstava Jan Severa - Obrazy
20. 9.	Den dřeva v Hoslovicích

Ilustrační foto

Chanovice

9. srpna – sobota, „Vesnice Obce Chanovice a život jejich lidí“, od 13.3o hodin, zámecký areál, zahájení výstavy, křest nové publikace o Chanovicích, společenské setkání občanů a přátel obce, hudba, výstava bude do 28. 9. 2014 (Obec Chanovice)

23. srpna – sobota, „Bratři Vilímcové k Roku české hudby“, od 18.oo hodin, koncert z díla českých skladatelů, zámek (Panoráma, Obec Chanovice, ZŠ a MŠ Chanovice)

14. září – neděle, „Chanovická pouť“, tradiční církevní a společenská akce, taneční zábava, sportovní utkání, výstavy a další (Obec Chanovice, místní instituce a spolky)

4. října – sobota, „Den místní potraviny – Den luštěnin“, od 10.oo do 17.oo hodin, tradiční potravinářský den ve skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Obec Chanovice)

4. října – sobota, „Návraty“, od 13.oo hodin vernisáž spojená s módní přehlídkou, výstava výtvarných prací studentů ISŠŽ v Plzni, zámecký areál, výstava bude do 31. 12. 2014

Zámek Zelená Hora otevřený 3 letní víkendy

2. a 3. srpna, 9. a 10. srpna, 16. a 17. srpna

Zámek Zelená Hora je dominantou regionu Nepomucko a díky filmu Černí **baroni, který se natáčel** na tomto zámku, je známá především jeho historie provázaná s majorem Terazkym a vojínem Kefalínem.

Majitelem zámku je v současné době obec Klášter. S jejím souhlasem se zámecké brány otevřou na 3 víkendy v srpnu a veřejnost bude mít možnost po letech, kdy byl zámek uzavřen, procházet zahradou, sklepeními, všemi patry zámku. Pozorný návštěvník rychle pochopí, jak velký potenciál má zámek Zelená Hora pro region.

Důležitá a příjemná informace pro všechny zájemce o prohlídku: vstupenka na zámek bude víkendová. Můžete **přijít od 9.30 hodin, prohlédnout si zámek (komentované prohlídky budou celý den), zrelaxovat** se **při programu, dobře se najíst, pak odejdete kupř. vykoupat se, a zase se** na zámek vrátíte… ten samý den nebo den následující. Vstupenka platí celý víkend od 9.30 do 19 hodin. Od června je **k zakoupení na** www.plzenskavstupenka.cz .

Celodenní program (9.30 – 19.30 hodin) v uvedených dnech:

- Volné i komentované prohlídky zámku a sklepení
- Výstavy obrazů, fotografií, kostýmů a rekvizit
- Promítání dokumentu o Zelené Hoře
- Prezentace výzkumu zámeckých tajemství
- Program pro děti i dospělé: divadlo, historické ukázky, živá hudba, věštkyně, dětská herna, atrakce a soutěže pro děti, lukostřelba, kurzy malby a kresby, ochutnávky, výroba šperků a keramiky aj.
- Občerstvení od domácích koláčů až po grilované maso
- Prodej suvenýrů vč. zámecké turistické známky

Více k programu na stránkách www.zelenahora.fenix-nepomuk.cz

Vstupné (platí celý víkend)

- Vstup zdarma: děti do 3 let, vozíčkáři a obyvatelé obce Klášter
- Rodinné vstupné: 300 Kč (2 dospělí + max. 4 děti)
- Víkendová vstupenka pro dospělého: 120 Kč
- Senioři (+60 let), děti do 15 let, skupiny od 12 osob (vhodné jako firemní dárek): 80 Kč

Parkování zdarma! Akce proběhne i za špatného počasí (aktivity budou přesunuty ze zahrady do zámeckých místností).

Program na zámku Zelená Hora pro vás připravilo Volnočasové centrum FÉNIX Nepomuk, občanské sdružení MONTEVERDE. Kontaktní e-mail: info@fenix-nepomuk.cz , telefon: 733 301 255. Těšíme se na setkání s vámi.

Za přípravný tým zdraví Mgr. Miroslava Brožová

Foto Dušan Skala

Ciao...
CESTOVNÍ KANCELÁŘ
LAST MINUTE
NEJVĚTŠÍ NABÍDKA V REGIONU
ZA INTERNETOVÉ CENY
LETECKY | AUTOBUSEM | AUTEM
MOŘE | HORY | LÁZNĚ | SPORT
U NÁS SI VŽDY VYBERETE
...dovolte si dovolenou.
J. P. Koubka 4
BLATNÁ
tel.: 383 323 100
blatna@ciao.cz
www.ciao.cz
Cestovní kancelář je pojištěna dle zákona č. 159/1999 Sb.

Eliška Koblihová, MC Kapřík

České masivní postele *SURI*

Vyrábíme postele, které vynikají svou jedinečností a nadčasovým provedením. Postele jsou výhradně z výběrového masivního dřeva s vysokým standardem zpracování. Masivní celodřevěné postele zaručují dlouhou životnost a bezproblémové používání.
Hlavní předností našich postelí je jeich masivnost, kvalita a nevšední design.

- Naše postele jsou pro ty, co hledají výjimečné.
- Postele SURI získali oprávnění k užívání značky Prácheňsko regionální produkt.

Libor Šurát
K Jatkám 1307
388 01 Blatná
liborsuri@seznam.cz
www.postele-suri.cz

Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek, firma Dráb, oznamuje svým zákazníkům, že opět prodává slepičky snáškových plemen **Lohmann** hnědý**, Tetra** hnědá a **Dominant**–černý, modrý, žlutý, kropenatý a bílý. Stáří: 15-20 týdnů. Cena 149 - 180,- Kč/ks dle stáří. Neprodáváme malé kuřice, ale téměř dospělé slepičky **pouze našeho chovu** !

Prodej se uskuteční**:**

Ve čtvrtek 28. srpna 2014
Blatná - u restaurace
Na myslivně – 12.30 hod.

Při prodeji slepiček - **výkup králičích kožek -** cena dle poptávky

Případné bližší informace:
Po-Pá 9.00 - 16.00 hod.,
tel. 601 576 270, 606 550 204, 728 605 840

BIOMAC
EKOPALIVA PRO VÁS
DŘEVĚNÉ BRIKETY
DŘEVĚNÉ PELETY

ZIMA JE TADY!
Nejširší sortiment dřevěných briket • pelet
Navštivte naši prodejnu BIOMAC:
BLATNÁ
Laciná 21, 388 01 Blatná
tel.: 383 490 084, mob.: 606 117 609
e-mail: prodejna.blatna@biomac.cz
více na www.biomac.cz

ALFA BETON s.r.o.

ČESKÁ BETONÁRNA BEZ ZAHRANIČNÍHO KAPITÁLU

- transportbeton
- průmyslové podlahy
- čerpání betonu
- písek a drtě do betonu

NABETON!

S NÁMI SE DOMLUVÍTE...

certifikované betonárny **Mačkov** a **Blatná**
kapacita vlastních domíchávačů: 40 m^3

provozní doba: **pondělí - pátek 7 - 16 hodin, sobota 7 - 12 hodin**
dispečink: provozovna MAČKOV, Mačkov 63, 388 01 Blatná
tel./fax: 383 423 577
jednatel: 603 242 710
alfabeton@volny.cz www.alfabeton.cz

dispečer: 603 116 284

Hledáte přivýdělek, změnu, kariéru?
www.internetjob.cz/kokos

Středověký mlýn Hoslovice

Na výlet do středověkého mlýna Hoslovice jsme se rozhodli vyrazit 8. května 2014 na základě informace, že něco takového existuje na Šumavě a dokonce nedaleko Krušlova, kde jsme se byli podívat za včeličkami. Vzhledem k tomu, že pěší výlet by byl vzdáleností od železnice hodně náročný a to minimálně 15 km jen do Hoslovic, bylo rozhodnuto o dopravě auty po vlastní ose. Úspěšně jsme dorazili na parkoviště u fotbalového hřiště a hned poté kolem hospody U starého kance dolů z kopce k Hoslovickému mlýnu. Asi po kilometru se před námi objevila po pravé straně stavení, o kterých kolemjdoucí tvrdili, že je to právě středověký mlýn v Hoslovicích. Hned na začátku jsme se potkali se stánkem, ve kterém nám nabízeli k ochutnání rozhudu v mnoha provedeních a nutno říci, že vše bylo vynikající. Ve vlastním mlýnu nám podal opravdu profesionální výklad „pan otec“ Milan Kos, pak nám předvedl chod mlýna. Byl to hezký zážitek. Po prohlídce mlýna jsme mohli vidět stříhání ovcí a výrobu másla v malé máselnici. A skutečně asi za dvacet minut bylo máslo a to velmi chutné. Také přípravu těsta na domácí chléb, jeho pečení v peci a nakonec ochutnávka. Je nutné říci, že všechno bylo moc dobré. Pak pan otec předvedl naklepání kosy a dokonce výrobu píšťalky z vrbového proutku. Pro mnohé z nás nic nového, ale pro ty mladší opravdu něco, co ještě neviděli. Den nám ukončil krátký déšť, ale neohrozil nás. A tak po návratu k autům a odjezdu k domovům skončil moc hezký výlet.

Návštěvu mlýna vřele doporučujeme. Skutečně stojí za prohlídku. A k tomu ještě docela pěknou procházku.

TK BLAMIŠ

O ztracené jehle

Ivanka jela s dětmi na tábor. Maminka jí sbalila všechny potřebné věci do batůžku a ještě do kufříku, také kartáček na zuby a šitíčko, posadila ji k ostatním dětem do autobusu, usmála se na ni a zamávala jí na cestu.

Proč o Ivance vyprávíme? Protože Ivanka byla takové zvláštní děvčátko – všechny své věci považovala za své kamarády. Hrála si s nimi, čistila je a prala, někdy jim i něco pěkného povídala, večer je ukládala ke spánku, ráno je probouzela a celý den dávala dobrý pozor, aby se jí něco neztratilo. Všechny věci ji za to měly rády a věrně jí sloužily: botky i gumáky, košilka i tepláky, knoflíky, kapesníky i ta jehla se skvrnkou u ouška, kterou měla v šitíčku.

Na táboře se měla Ivanka náramně. Hráli si tam různé hry, sportovali, pořádali výlety a táborák, odpoledne se koupali nebo jezdili na pramičkách, večer se bavili a zpívali.

Tábor šťastně skončil a děti se opět vracely domů. Ivanka si vezla v pořádku všechny své věci a ještě k tomu panáčka vyřezaného ze suché větvičky, hůlku, co s ní chodila po lese, klásek pšenice, velkou borovou šišku a čtyři bílé skoro úplně kulaté kamínky.

Také si vezla plno hezkých vzpomínek a zážitků. Však také měla tatínkovi, který jí přišel naproti, co povídat. Třeba: „Víš, tati, to jednou jsme sbírali šišky a …“ Tatínek nesl Ivance kufřík, usmíval se a poslouchal.

Když přicházeli k domku, kde jsou doma, Ivanka vesele vyskákala rovnýma nohama na jejich tři schůdky – a vtom se to stalo: z batůžku se propíchla jehla, vypadla na horní schůdek, ale nikdo si toho nevšiml.

Doma se Ivanka umyla, převlékla, posvačila a vybalila si svá zavazadla. Něco dala do košíku na vyprání, kartáček na zuby dala do skleničky v koupelně a ostatní věci uložila ke spánku. Když tu – kde je jehla? Ivanka prohledala všechny věci, které dovezla, ale její milá jehla se skvrnkou u ouška v šitíčku chyběla, byla pryč. Ivanka z toho byla smutná, představovala si, že svou jehlu někde daleko ztratila, že jehla zreziví a že už se spolu nikdy neuvidí. Tatínek ji ale utěšoval, že jí koupí nové jehly, celý balíček!

Také jehla byla smutná: „Co jsem to tomu mému děvčátku provedla? Vždyť na mě byla vždycky tak hodná! Čistila mi ouško, někdy mi i něco pěkného řekla, ukládala mě ke spaní a ráno zase budila a jednou se mnou dokonce i šila, když jí ulítl knoflíček na rukávu. To byla legrace! Měla bych se dostat zase domů. Ale jak?“

Co tak přemýšlela, uslyšela kroky. To se vracela z nákupu Ivančina maminka. Jehla ji hned poznala podle kroků, a když maminka přišla blíž, i podle rukou, podle prstů. Kolikrát spolu večer zašívaly Ivančiny ponožky nebo punčocháče. Jehla ty prsty dobře znala. Někdy bývala i trochu nezbedná a maminka pak říkala: „Och, to jsem nešika, zase jsem se píchla!“

Když se teď maminka chvíli na schůdkách zastavila, aby vyndala klíče, jehla se maloučko nadzvedla a pích! maminku do paty. Ta se lekla, upustila klíče. Když je zvedala, uviděla jehlu. A tak ji zvedla a vhodila do tašky.

Pak si vzpomněla, že Ivanka s tatínkem jsou už určitě doma, a zazvonila. Otevřely se dveře, tatínek vzal domů nákup a Ivanka skočila mamince kolem krku. Doma pak začala Ivanka ukazovat, co si z tábora dovezla, ale pak zesmutněla: „Ale ztratila se mi jehla, ta se skvrnkou u ouška.“

„To je zajímavé,“ odpověděla maminka, „já jsem před chvíli nějakou jehlu našla, zrovna na našich schodech.“ Prohlížela tašku: „Tady je.“

Ivanka si jehlu vzala a prohlédla, je to možné? Vždyť je to ta její jehla se skvrnkou u ouška!

A tak byli všichni spokojeni: tatínek, maminka, Ivanka i ta jehla.

Co to vlastně je ta pramička?

Stanislav Trávníček
syn Bětky Jiřincové z Vrbna

Odpověď na otázku z minulého čísla:

Na konci pohádky O jablůňce jsme se ptali, co zapomněl pejsek. Ano, poděkovat zapomněl. Ale třeba to pak ještě napravil, hodně věcí lze dodatečně napravit.

Stanislav Trávníček
syn Bětky Jiřincové z Vrbna

Vážené čtenáři,

Tajenky sudoku v květnovém vydání byly opět různé: lehká verze – začne léto, středně těžká verze – bude nezky (správně mělo být „hezky“), těžká verze – hup do vody. Výherci: Jiří Jana Korandová, Milčice; Ludmila Ihnátová, Bělčice; Vladislav Bouše, Blatná. Uvedení luštitelé si ceny mohou vyzvednout v kanceláři SOB nejpozději do 29. září 2014, popř. po telefonické dohodě 728 881 358. Gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU v červencovém vydání zašlete tajenku a první řádek z vyluštěného SUDOKU s označením obtížnosti na E-mailovou adresu blatensko@blatensko.cz nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do 29. září 2014.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka připravil Stanislav Trávníček.

Omlouváme se všem luštitelům, v tajence středně těžké verze došlo při přepisu k chybě, zaměnili jsme písmenko „h“ za „n“. Mohlo se stát, že někomu pak tajenka nevyšla, měl pocit, že špatně vyluštil sudoku. Přijměte, prosím, naši omluvu.

Radka Vokrojová

Lehká verze:

7				1	2		
	6		2			5	4
1		5			8	2	
	1			6			2
6			8		1	7	
2			3			4	
	8	4				3	

1 = M, 2 = Ř, 3 = I, 4 = P, 5 = N, 6 = Á, 7 = D, 8 = E

Středně těžká:

		1				2	
	6		4				
	4					7	5
5		6			2	3	
3					7	6	1
		7	1	3			
6			5	4			

1 = Ř, 2 = E, 3 = Á, 4 = N, 5 = M, 6 = J, 7 = P, 8 = Í

Těžká verze:

		7				6	4
	2						
			6		3		
8			5		1		
			8				
	7	1				4	8
					5	1	3

1 = D, 2 = N, 3 = O, 4 = E, 5 = V, 6 = Á, 7 = L, 8 = O

Blatensko SOBě. 39. číslo vyšlo v pátek 25.07.2014 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník VIII. Poslední číslo vyšlo v květnu 2014. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 5.9.2014. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 7000 ks. Redakce e-mail: listy@blatensko.cz tel.:**728 881 358, Ing. Radka Vokrojová.** ***Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny .***